סילורה תופסת אמריקה

למה כולם רוצים תמיד לתפוס אמריקה ולא שידורי טלויזיה מארצות אחרות? פשוט מאד.

מי יכול להתחרות בג'וני קארסון, בברברה סטרייסנד, ב־NBA בשידור ישיר וכמובן... איך קריסטל נראית היום.

עכשיו, אתה יכול לשבת בנחת בכורסא, בסלון שלך ו..לתפוס אמריקה!

עם סילורה J, מקלט הטלויזיה החדשני של סילורה, ניתן לקלוט בעזרת אנטנה מתאימה ללוינים, שידורי טלויזיה אמריקאים המשודרים בשיטת ה־NTSC, לצד שידורי לווין מתחנות אירופאיות ורוסיות.

בסילורה J הושקעה טכנולוגיה מתקדמת ביותר, המבטיחה לך יתרונות רבים:

קליטה בכל שיטות הצבע - PAL, SECAM, NTSC.

טיונר רב תחומי - מכיל בנוסף לשלושת התחומים (בנדים) הרגילים: I, II ו־UEF, את תחום S, המאפשר קליטה של עד 100 תחנות שונות (תוספת לתחנות השידור הרגילות, כבלים ולווינים).

זכרון ממוחשב מורחב - עד 59 תחנות נשמרות בזכרון המקלט. 27 תחנות־בתכנות אנלוגי AES (מנגנון המאפשר שמירה על הכיוון הראשוני גם במעבר מתחנה לתחנה).

וידיאוטקסט - וטלטקסט - במקלט J אופציית חיבור למחשב מרכזי דרך קו הטלפון ואפשרות לטלטקסט.

מנתח תדרים (סינטיסייזר) וסטריאו - אפשרות לקליטת שידורי סטריאו ו־2 שפות.

בעתיד הלא רחוק שידורי הטלויזיה בעולם ייקלטו מלווינים, מתחנות שידור ארציות וממערכות כבלים מקומיות.
כשאתה בוחר בטלויזיה, אתה צריך להביא את כל זה בחשבון!

עם סילורה J - אתה תופס היום את העתיד של מחר

המפעל: קיבוץ כפר מסריק, ד.נ. אשרת.
המפיץ: מוצרי תכן בע"מ, רח' ארבעה 8, ת"א.

המטבחים יפים יותר בדרך חזרה

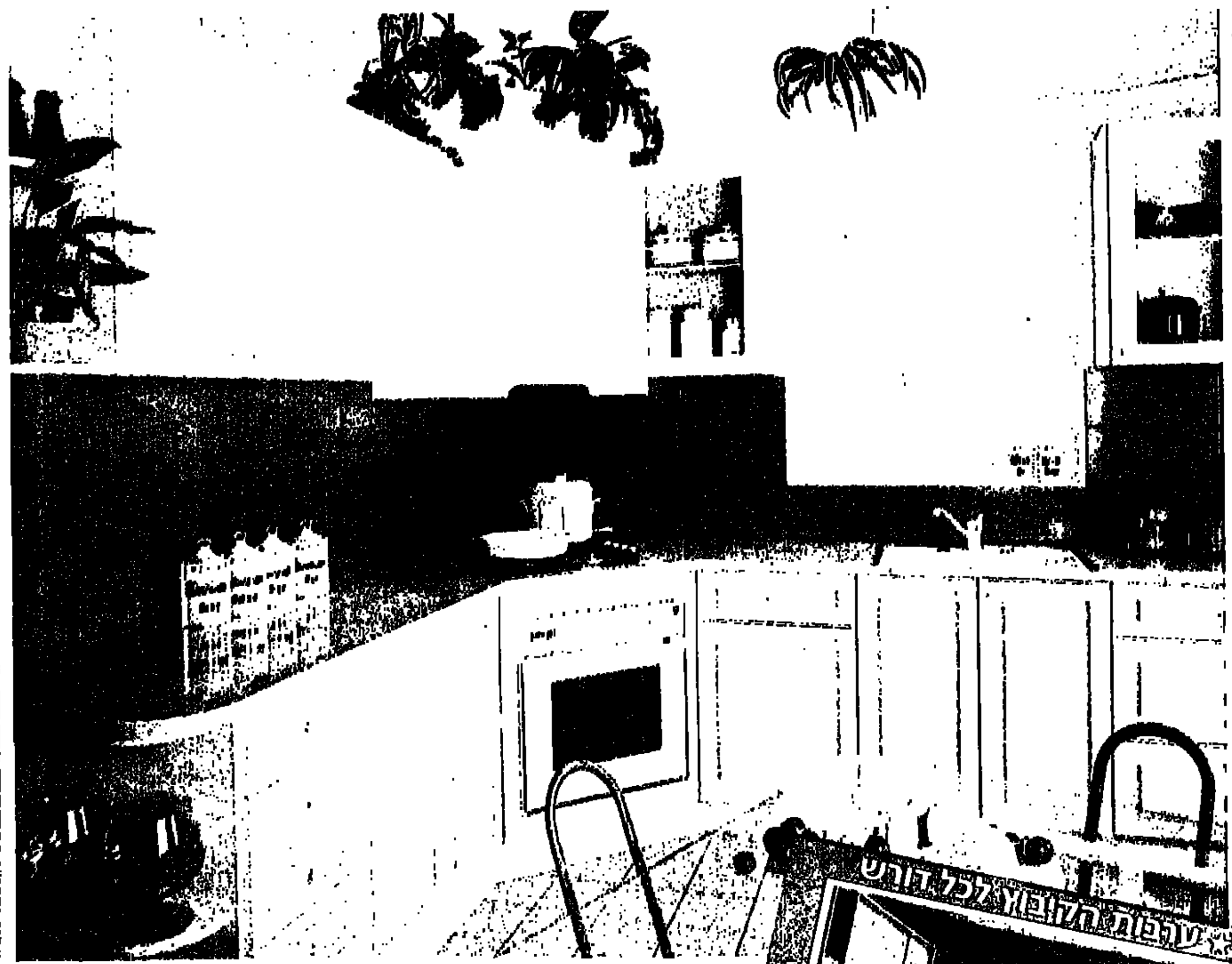

כשתגמרי את הסיבוב תני הצצה. מטבחי "גלקס"

קניית מטבח זה לא עניין של מה בכך, הואיל וכך "גלקס" ממליצה לך לראות, לבדוק ולהשוות פעם ועוד פעם מה את מקבלת תמורת השקלים שאת משלמת. כאן נכנסת "גלקס" למסגרת; צוותים מיומנים, מיכשור חדיש, טכנולוגיה מתקדמת, תכנון נכון, ניצול מכסימלי של שטח המטבח ושימת דגש על הפרטים הקטנים שנחבאים בדרך כלל אל הכלים, הם שעושים את מטבחי "גלקס" למושלמים, מעניינים ועם הרבה "טעמים". צאי לסיבוב ואל תשכחי לרדת בתחנה האחרונה, כדאי לך. זה יעשה לך משהו בעיניים. מרשים לגעת ולראות את החידושים, ההברקות והיתרונות. מטבחי "גלקס" הפנינה התעשייתית של קבוץ מפלסים מטבחים לכל החיים עם "אופי" ויופי.

גלקס•מטבחים מן הקיבוץ

המפעל: קיבוץ מפלסים, ד.נ. חוף אשקלון, טל' 051-804203-4
סוכנויות: ת"א, בוגרשוב 31, טל' 03-296170. י-ם, שלומציון המלכה 18, טל' 02-221455
"עוגן" הרצליה, אחד העם 21, טל' 052-540019

מודעה

מרץ 1987

מה שצריך

המדור של רותי ברק

קוראות יקרות,

זו הפעם הראשונה שאתן רואות את "מה שצריך" וזו גם הפעם הראשונה שמדור מעין זה מופיע בארץ. כדי להבין מהו "מה שצריך" נתחיל במה שאינו. "מה שצריך" אינו כתבה עיתונאית ואינו מתיימר להיות כזה. זהו פרסום. אמנם שונה אך עדיין פרסום. אנו, בחברת ברק אבנר מפיצים בע"מ, משווקים מגוון של מוצרי קוסמטיקה, היגיינה וחומרי ניקוי. חלקם את ודאי מכירה, חלקם עדיין לא. ב"מה שצריך" נספר לכן כיצד משתמשים במוצרים אלו טוב יותר, מתי כדאי במיוחד לקנותם (מבצע או הנחה), ואיך קונים בדיוק "מה שצריך" מבלי לבזבז שקלים יקרים. אשמח לתרום לכן מנסיוני כעובדת בחברה. אשמח עוד יותר לקבל את התרשמויותיכן. כל תגובה, רעיון או הצעה יתקבלו בברכה. הכתובת שלי: רותי ברק, ברק אבנר מפיצים בע"מ, אפעל 17 פתח תקוה.

שלכן, רותי ברק

ואזליין אינטנסיב קר – עורך זקוק לו עכשיו יותר מתמיד.

נכון, בתקופה זו של השנה כשעדיין נמצאים בחדרים מוסקים ונחשפים לרוח קרה העור מתייבש וניזוק. ולכן מה שהעור צריך זה תחליב גוף פעיל באמת כדוגמת ואזליין אינטנסיב קר. נורחי ואזליין אינטנסיב קר על עורך בעודו לח מעט, לאחר הרחצה, בעזרת ספוגית קשיחה עסי את גופך ובדרך זו תחדירי היטב את התחליב ותעניקי לגופך עיסוי קל. כדי להקל עלייך את הקנייה יהיה ואזליין אינטנסיב קר במבצע הוזלות מיוחד בחודש מרס:

אריזת 500 מ"ל עם משאבה – 12.59 ש"ח בלבד.
300 מ"ל 7.37 ש"ח בלבד.
200 מ"ל 5.69 ש"ח בלבד.
ואזליין אינטנסיב קר אקסטרא לעור בעייתי 8.29 ש"ח בלבד.

כדאי מאוד לנצל את המבצע ואם ישאר קצת תחליב לקיץ לא נורא... עוד נספר לך אילו יתרונות יש לאינטנסיב קר בעונה החמה.

ג'ונסון – מוצרי הניקוי שעושים הכל... בשבילך!

נשים רבות כבר מכירות ונהנות ממוצרי ג'ונסון. אך לא רבות יודעות שחברת ג'ונסון היא החברה מספר אחד בעולם לייצור מוצרי ניקוי והברקה. לג'ונסון מוצר לכל מטרה: ג'ונסון פורס מנקה תנורים היחידי שפועל גם כשהתנור קר. ג'ונסון קיטה מנקה כל פינה במטבח ואינו פוסח על שומנים שרופים (ומי כמוך יודעת מה זה לנקות כתם שומן שרוף). ג'ונסון ספרקל אידיאלי לניקוי רהיטים מכל סוג (עץ, זכוכית, עור ומתכת) שומר על הרהיט ומונע הצטברות אבק. ג'ונסון פלדג' תכשיר מהפכני לטיפול וניקוי רהיטי עץ ופורמאיקה. פלדג' מצפה את הרהיט בשכבת ואקס קשיחה ובכך מקנה לו ברק יוצא דופן.
מוצרי הניקוי של ג'ונסון נמכרים כעת במחירי מבצע מיוחדים לקראת הפסח.

מברשת שיניים דנטון – במבצע לפסח

מברשת השיניים המיוצרת ע"י קיבוץ רוחמה זכתה להצלחה בלתי רגילה בארה"ב. יותר מ־5 מיליון אמריקנים מצחצחים בדנטון בוקר וערב. האמריקנים שידועים בדרישות האיכות המחמירות שלהם נתנו לדנטון את אישור ה־F.D.A – מכון התקנים שלהם. ועכשיו יש לך סיבה נוספת לקנות דנטון. במבצע מיוחד לפסח תוכלי לקנות 4 מברשות דנטון במחיר של 2. מברשת דנטון מוגשת באריזה משפחתית.

אבקת כביסה אווה – "כחול לבן" מאיטליה.

את אווה קל מאוד להכיר: אווה היחידה המכילה גם גרגרים כחולים! הגרגרים הכחולים אינם נמצאים באווה למטרת יופי. ל"כחולים" של אווה יש תכונה חדשנית. יכולת לחדש את הכביסה: להשאירה נקיה יותר, יפה יותר ומבהיקה יותר. אווה אבקת כביסה "קלה" במיוחד ולכן גם חסכונית. לאווה יש ריח נעים וניאוטרלי שנשאר זמן רב על הבגד. (לבחירתך גם מרכך כביסה של אווה).

מגן תחתון ברוויה – הצלחה במישור הנשי

בטחון, נוחות ועמידות. "ברק אבנר מפיצים" גאים לשווק את המגן התחתון שעומד בקריטריונים האלה טוב יותר מכל מתחרה. 3 פסי הצמדה מבטיחים הצמדה מעולה לתחתונים. המבנה האנטומי וכושר הספיגה מבטיחים נוחות מקסימלית. הרכב הסיבים המיוחד מונע אפשרות התפרקות. אם עדיין לא ניסית את ברוויה יש לך אפשרות לעשות זאת – חינם!
כתבי אלי ובדואר חוזר תשלח אלייך אריזה של 3 דוגמיות חינם!

מטהר אוויר סנטורט. בסופו של חשבון זה אפילו עולה פחות.

כשמדובר בריחות ובשמים צריך לשאול את המומחים: הצרפתים. הצרפתים החליטו! מטהרי אוויר סנטורט הם הנמכרים ביותר בצרפת.
עכשיו תוכלי לקנות אותם גם בישראל. נכון, מטהרי אוויר סנטורט עולים יותר אך כדאי לשים לב לחשבון הסופי: מטהרי אוויר סנטורט מצטיינים במגוון ניחוחות בושם נפלאים, ובתוחלת חיים ארוכה פי 3 מכל מטהר אוויר אחר שאת מכירה!
המיכל מצטיין ביופיו ולאחר סוף הפעילות אין צורך לקנות מיכל חדש: קונים מילוי (שעולה בדיוק מחציתו) ומשלבים אותו בקלות במיכל, במקום המילוי שנגמר. ניתן להשיג גם מטהר אוויר סנטורט קטן שנצמד לכל משטח במכונית ומדיף ריח נעים במשך זמן רב.

מען למכתבים: רותי ברק, ברק אבנר מפיצים בע"מ, אפעל 17 פתח תקוה.

פרס ההתנדבות, פרס הסובלנות

התנועה למען ארץ ישראל טובה, מערכת „מעריב", „אל על" וא.מ.י. – אגודת אמני ישראל, העניקו את פרס הסובלנות של שם נשיא בית המשפט העליון לשעבר השופט יצחק כהן המנוח לפנחס אהרן, בן 85, ממקימי המושב היהודי נוה שלום ליד לטרון ופרס ההתנדבות ע"ש חי קרבין ז"ל לעובד הדואר הירושלמי אליהו עמר.

הטקס נערך בכנסת במעמד יו"ר הכנסת שלמה הלל ונשיא בית המשפט העליון השופט מאיר שמגר, חברי כנסת, שופטים וחברי התנועה למען ארץ ישראל טובה מכל רחבי הארץ.

לתעודות הוקרה זכו אליזבט שטיינין מפתח תקוה, שלי חרשן מתל אביב והמרכז הישראלי לאומנויות יוצרות במעלות תרשיחא. פרסי הסובלנות וההתנדבות הניתנים אחת לשנה, הוענקו לזוכים על ידי עורך „מעריב" עידו דיסנצ'יק, נציג הנהלת „אל על" יעקב מרגולין, הקארי של עכו מוחמד חוביישי, השחקנית לילית נגר ומזכ"ל התנועה לא"י טובה עו"ד אבנר אבנרי.

דתיים – ובצה"ל

קראתי את מכתבה של הגב' יעל לוי מסביון – התחמקות בשם הדת.

כאמא של חמישה ילדים ממשפחה דתית לאומית, אני רוצה לספר לכם כי ארבעה מילדי שרתו בצה"ל, בת גמרה את השרות במודיעין + שנה בקבע. בן בוגר נח"ל בתור קצין קרבי וחובש קרבי + שנה בקבע, בת שרתה בהצטיינות כמורה חיילת בפיקוד צפון ובת אחת עדיין בנח"ל בגולן!

אי"ה גם הבן החמישי ישרת את המולדת!

אף פעם לא חילחל בי זעם עצור כלפי אלה שאינם משרתים בצה"ל מטעמי דת. ההפך, הרגשתי גאוה עצומה כלפי ילדי ואלפי ילדים מבתים דתיים, שיש להם את הזכות לשרת בצה"ל. ומה עם כל הילדים מבתים חילוניים שהוריהם ירדו את הארץ – ושאינם משרתים בצה"ל?

קרית משה, י-ם — הלן הופמן

אני אם דתית במושב דתי בצפון. בניים אלה אני גאה מאוד, ויש לי סיבה טובה: בתי, המשרתת בצה"ל, עוברת קורס קצינות־הוראה. אסור לכלול בחבילה אחת את כל הבנות הדתיות.

שדה־אילן — מרים הרץ

שני מכתבים וראיון

מוטי שרעבי, במכתבו „אל אחינו הדרוזים", מגלה אחווה לדרוזים ושנאה ליהודים חרדים. יש אולי מיעוט קטן של חרדים, הנוהג שלא כראוי – האם משום כך מוצדק להשמיץ את כל הציבור החרדי? ועוד: ידוע היטב שגם בקרב הדרוזים יש אויבי־המדינה („ברם ואש נפדה את הגולן" והפגנות אלימות נגד המדינה ותמיכה בסוריה), אבל אצל מוטי השנאה העצמית גוברת על האמת.

יעל לוי, במכתבה „התחמקות בשם הדת", עושה גם כן הכללה בלתי־צודקת. היא זועמת על „אלה שאינם משרתים בצה"ל מטעמי־דת" ומאשימה את כלל האמהות הדתיות. העובדה היא שרוב הציבור הדתי תורם את חלקו, מעל ומעבר, בכל התחומים. הבנות הדתיות בשרות לאומי ובחורי ישיבות־ההסדר הם תפארת למדינה.

בראיון עם כב' השופט בדימוס צבי ברנזון, הוא טען שיש להפריד את הדת מן המדינה. אם באמת הוא היה בין כותבי הטיוטה של מגילת־העצמאות, ראוי לו לדעת, שמגילה זו באה להכריז על מדינה־יהודית. איזה מדינה תהיה זאת בלי יהדות?

תל־אביב — ס. עמירם

השמטה

בכתבה על נירה רוסו („בלינצ'ס קפואים בצהריים", „סגנון" 143) נשמט שם הצלם. את התמונות צילמה דפנה קצור.

דעה אחרת

לא בושה להיות אשה

פתאום מצאנו את עצמנו צועקות כמעט בהיסטריה, כמו פמיניסטיות בהפגנה בניו־יורק: „אשה! למה אין אף אישה! רוצים גם אשה! אפלייה!" רק „בו־ר־ז" לא צעקנו, אבל לא היינו רחוקות מזה. אנחנו, קבוצת עתונאיות, צירות בוועידה הארצית של עתונאי ישראל. זועמות ונעלבות, על קיפוח העתונאית, לעומת העתונאי, במוסדות האיגוד שלנו.

הדגש הוא על „שלנו". מהיום והלאה, בכל פעם שאחת מאתנו תכתוב נגד העדר ייצוג נשי בהנהלת בנק, או בוועדה ממלכתית, או בוועד העובדים של חברה לייצור מזון לכלבים – נזכור שאנחנו יושבות בבית מזכוכית. כמו בומרנג תחזור אל ביתנו האבן שזרקנו ב„חזירים שוביניסטים" – ואולי תנפץ את הזכוכית, כמו שניפצה את האשליות שלנו.

ועידה חגיגית ועניינית־מקצועית, בשבוע שעבר, בירושלים. מכריזים על ההרכב של נשיאות הוועידה ועמיתינו הגברים עולים בזה אחר זה לבמה. אני מוצאת עצמי צועקת: "אשה! למה אין אשה בנשיאות?" מבטי בוז מופנים אלי. מכריזים על הרכב הוועדה המתמדת. רק גברים. אחת מחברותי מצטרפת לקולי. אנחנו מתחלקות במבטי הבוז שיורים לעברנו עמיתים־צירים־עתונאים. ועדת קלפי. כנ"ל. עוד חברות צועקות, עוד מבטי בוז.

לרגע אני מתביישת. מה אני צועקת כמו מופרעת? אני מתגברת על הבושה, הרי אפילו גולדה מאיר, כששאלו אותה איך איננה מתביישת לדרוש שריון לנשים בגופים מפלגתיים והסתדרותיים, השיבה: „יותר קל להתבייש חמש דקות מלסבול אפלייה לכל החיים..."

העמיתים הגברים מתחילים לחוש שלא בנוח. ממרומי הבמה מבטיחים לנו „פירור". מנסים להרגיע את רוחנו הסוערת בכך שבאחת הוועדות יש שתי נשים. כיוון שתפסנו את הפרינציפ, אנחנו מתארגנות מייד וצביה כהן, עורכת הירחון „נעמת", מעלה בשמנו הצעה לתוספת שני סעיפים בתקנון החברות באיגוד הארצי: הבטחת שוויון כללית בין העתונאי והעתונאית וייצוג נשי בכל מוסדות האיגוד. הסעיף הראשון עובר. השני נופל בהצבעה.

לפני סיום אנחנו מבינות למה. גם בהרכב המוסדות לקדנציה הבאה אין כמעט ייצוג נשי. אין אשה בראש האיגוד. לא בבית הדין של האיגוד. לא בוועדת הביקורת. רק בוועדת האתיקה יש עתונאית, תמר גיא מ„מעריב". מתברר שוועדי העובדים בעתונים לא הציעו חברות לכל שאר התפקידים.

אז ככה: מהיום, אני מתגברת על הבושה, ולא אכפת לי שיגידו שאני נדחפת, ומודיעה בחגיגיות שמעתה אני מועמדת לכל ועד, ועדה, הנהלה, נשיאות, מועצה, מה שתרצו. לא בושה להיות אשה (פעילה). בחרו בי או בחברתי הטובה ממני אם לא – לא ניתן בכם אמון, ראו, הוזהרתם.

תהילה עופר

סגנון

9 אינגה דויטשקרון: רעייתו של העד

15–14 בועז קוסטר: מוקוס פוקוס

16 בלהה דבורי: הליצנית

23–22 אילנה באום: בתו של קסטנר זוכרת

29–27 רותי קינן: משלוח מנות

35–34 פנטזיות של גברים

37–36 תלמה אדמון: לולי רתוק, אשה מרתקת

47–46 תהילה עופר: אינדיאני נשאר אינדיאני

עורכות: תמר אבידר וליאורה עיני

עיצוב ועריכה גרפית: כרמית אדלר, רותי בנאי

מודעות: גילה שניידר, סימה בללי טלפון (03) 439474

מזכירת הפקה: בתיה אבישי טלפון (03) 439276

כל הזכויות שמורות ל"מעריב" ©

סיפור השער:

„שדים ירוקים", כך קראו לתחפושת שלהם אהובה שטיינגולד וטל לנדמן, תלמידי „שנקר", שנה שלישית. בשנה הבאה כבר יהיו מעצבי־אופנה עם דיפלומה, בינתיים השקיעו הרבה דמיון ועבודה ביצירה המשותפת שילבשו גם בנשף־פורים של „שנקר". תסרוקות: מרקו. איפור: בני ברדוגו. צילום: מולה.

מועדון מטיילי מעריב

בואו עם עודד קוטלר ל:

חגיגת תיאטרון בלונדון בחופשת הפסח

שני תאריכי יציאה: ● 12.4.87 – 10 ימים (5 הצגות) ● 15.4.87 – 7 ימים (4 הצגות)

מלון מדרגה א' ★ ביקור בסטרטפורד ואוקספורד ★ סיור מאחורי הקלעים של התיאטרון הלאומי בלונדון ★ המלווה: עודד קוטלר. – ביצוע „גאות הכיכר" – פרטים: „מועדון מטיילי מעריב", קרליבך 2, ת"א (☎ 03-439207)

רגע, חושבים!

נדעון חסיד

ג'רר ומישלין

בלילה קר וגשום, בסינמטק האינטימי של מרכז הכרמל, נתקבצו לאחרונה שמונה אלמונים, לחזות שוב (או לראשונה) ב"שטן הבשרים", עם ג'רר פיליפ ומישלין פרל.

מה אפשר לצפות מסרט שיוצר ב־1947? הייתי משוכנע כי שיני הזמן נגסו באהבת־נעורי, ולכטח אשתאה לפשר הריגוש המתמשך לאורך שנים מזכרון הסרט. רינן של רבות מחוויות הנעורים הגדולות להיגנז בראייה מחודשת. ספק בתמיהה־ספק בבושה, נוכח החותם שחרתו בתודעתנו הרכה.

אמנם, מידי פעם הידהדו אי־שם במגירות הזכרון מנגינות הסרט, פשוט סרבו לגווע, כך עיניה הגדולות, התוהות, של מישלין פרל העדינה, הנעצמות בערגה בזרועותיו ולחייו הלוהטות של ג'רר פיליפ.

היסוס של הרגע האחרון שלפני הרמת המסך: לברוח עם המנגינות הנוגות, העמומות, כמות שהן, עם ג'רר ומישלין הבוסריים, היפהפיים, עם זכרונות האגדה – לפני שתכה בהם המציאות המתוחכמת, הבשלה, הקוצרת ללא רחם את פרחי האגדה; עוד רגע ויתערטלו מערומי הבימוי המלודרמטי, אשר השכיל בשעתו לנסוך יין כה ערב לחיך רך.

בסינמטק אין פרסומת ואין „בקרוב". ההיסוס נקטע במנגינות הפתיחה, הנוקבות בעוצמה בלתי־מתפשרת, המרמזות על העתיד להתרחש, ובשמות המוכרים־העתיקים בשחור־לבן מזורקר: המפיק פול גרין (אחיו של היינץ גרין, איל הספנות במדינתנו שכדרך, שניהם נפטרו זה מכבר, רק אלמנת היינץ, רחל גרין, זוכרת־כל, בתל־אביב עד עצם היום הזה), הבמאי קלוד אוטון־לרה (איזה שם צרפתי מתנגן) וצמד האוהבים הנלהבים המעט־יילדים – ג'רר ומישלין.

והפתעה: הנה הינם, ולמרבה הפלא, רעננים ויפים מאי־פעם, משכנעים ללא־עוררין מחדש באהבת נעוריהם הסוערת־ספונטנית. ולאלה שסיפור המעשה אינו נכס נעוריהם: בשלהי מלחמת העולם הראשונה, עת נשפך דם צעירי צרפת כמים, נופל מבטו של תלמיד תיכון בן 17 על אחות מתנדבת, ארוסת חייל בחזית, הצונחת־מתעלפת נוכח פצועי המלחמה המגיעים מרממים אל בית החולים שבפרבר. התלמיד המתבונן חש לעזרתה.

בניגוד מוחלט למוסר המלחמה, נסחפת הארוסה שבעורף באישיותו ובזרועותיו המקסימות של התלמיד־הגבר. פגישותיהם במעגן המעבורת שעל גדת הסינה, במסעדה פריזאית, ובשייט איטי בשניים על הנהר בסירה קטנה, ראשו בחיקה, תוך שהיא מפזמת וולס נוגה – לוהטות באהבה פורצת־כל. גוף ונפש. אחרי הפרבר האפורים, פינת המסעדה, כל היכן שמצוי זוג האוהבים, הופכים רבי־משמעות, נסוכי קסם אהבתם.

אין טעם בסיפור סופה העצוב של האהבה הגדולה – גדולה מדי למידת־הנעורים של האוהבים. כבאופרות הגדולות שתוכנן מכבר נשכח, ושורדת רק מנגינת הפתיחה הסוחפת, גם כאן – מוטב לזכור את מנגינת הפתיחה: ג'רר פיליפ, במלוא רטט־קסם נעוריו, השולח עיניו העמוקות בעיני האיילה התוהות של מישלין פרל, המגוגה בורתף בלי־ניכבש בזרועותיו, המלבבות עד מהרה כל פינה בגופה הבתולי. אהבתם הכמוסה הבלתי־מוסרית יכלה לשיני הזמן, מהממת ביופיה ההולי, והרי היא עולה־פורחת מחדש על גדות הסינה הערפיליות, במנגינה סוחפת שמעבר לגבולות זמן ומקום.

לשמונת האלמונים שנשארו באלם, מכונסי־הירהורים נוכח האגדה הישנה־חדשה – תודה. ■

הריגוש המתמשך: ג'רר פיליפ ומישלין פרל.

אורית הראל

הפעם הראשונה

מה, בגילך, עוד אף פעם לא?... מודה באשמה. מעולם לא עשיתי את זה. כבר מזמן רציתי, אבל חששתי. מה יהיה, איך יהיה. כבר כמה פעמים כמעט־כמעט התפתתי, אבל ברגע האחרון חזרתי בי. עד לשבוע שעבר.

הפעם, החלטתי, אני עושה את זה – ויהי מה. זו לא היתה החלטה חפווה, שיהיה ברור. וגם לא פתאומית. ולמען האמת, הייתי כמעט בטוחה שלא אזכה להתמסרות כל כך מיידית מהצד השני. הייתי בטוחה שאצטרך להתייסר במתנה שתחזיר את כל לבטי, לפחות שבוע. אבל לא.

כשביקשתי – מסתתרת היטב במרחק בטחון שיוצר הטלפון – נענתי בחמימות רבה. קבענו לבוקר שלמחרת. מוקדם.

ואת הולכת משם לעבודה? כמעט שהתעלפה חברתי הטובה. לא רעיון תכם, תהיי כולך אדמומית, הפנים יסגירו הכל. לא כדאי לך. ואני בשלי.

שלא תחשבי שזה יהיה כל כך נעים, הזהירה אותי חברה למודת־נסיון, יהיו אפילו קטעים כואבים. במיוחד אם זו הפעם הראשונה. ואני בשלי.

בבוקר, בין קרני השמש המפלחות דרכן לאנושות התל־אביבית, הגעתי לכתובת היעודה. אפילו חניה מצאתי בקלות, וזה כבר נראה לי מכטיח. נשמתי עמוק וצלצלתי ברלת.

עשר דקות של המתנה, שכהן, למרות ההיסטריה הקלה שאחזה בי, החלטתי שבגילי זה כבר באמת לא נאה לברוח בשלב הזה של העניינים. ואז נכנסתי לחדר.

תורידי את החולצה, אמר הקול הידידותי. על החיים ועל המוות, אמרתי לעצמי, עצמתי את העיניים והפקרתי עצמי לאצבעות שנשלחו לעברי.

וזה היה נפלא. שעתיים וחצי של תחושות נעימות, של רגיעה מוחלטת, של הרפיה עד שורשי השיער. שעתיים וחצי של טפיחות ולחיצות, של עיסויים ונגיעות מרפרפות, של ריחות וניחוחות שממלאים את החושים. שעתיים וחצי תחת מגע הקסם של ידי הקוסמטיקאית.

את נראית ממש זוהרת, קיבלו את פני בעבודה, ואני חייכתי – ולא הסברתי. לא אדום ולא כואב. ככה.

ורק על דבר אחד הצטערתי: על שלא התחלתי עם זה כבר לפני עשר שנים. ■

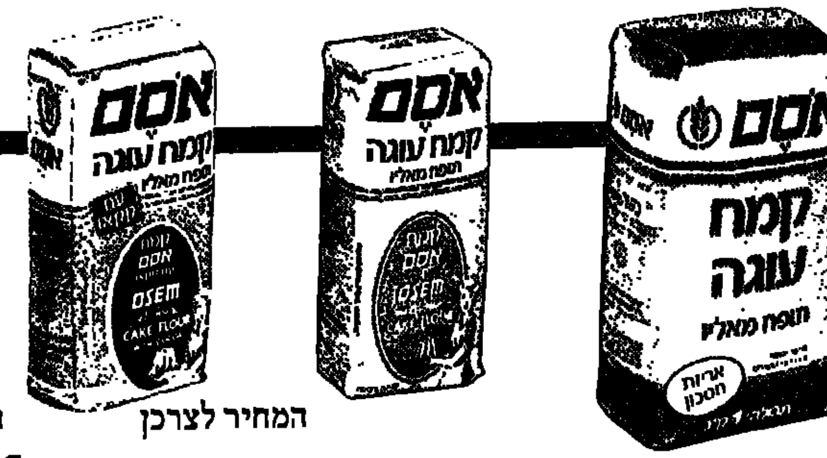

	המחיר לצרכן	המחיר במבצע
קמח **אסם** תופח מאליו 350 גרם	~~0.50~~ ש"ח	0.44 ש"ח
קמח **אסם** תופח מאליו 1 ק"ג	~~1.28~~ ש"ח	1.12 ש"ח
קמח **אסם** תופח מאליו עם קקאו 350 גרם	~~0.74~~ ש"ח	0.65 ש"ח

אסם מורידה מחירים

קמח אסם תופח מאליו
וקמח אסם תופח מאליו עם קקאו
בהוזלה מיוחדת לתקופה מוגבלת

פרסום וילים

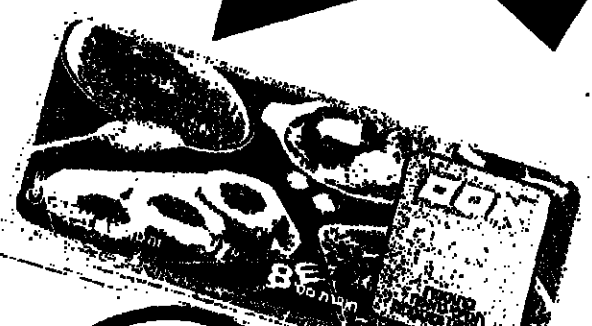

אוזני המן נפלאים

החומרים הדרושים:
חבילה קמח אסם תופח מאליו. 100 גרם מרגרינה בלי מלח, 1/3 כוס סוכר, 1/4 כוס מיץ תפוזים, מיץ מ־1/2 לימון, קליפת לימון מגוררת, 2 חלמונים.

אופן ההכנה:
לבחוש את המרגרינה, הסוכר והחלמונים, להוסיף את קליפת הלימון ולערבב. להוסיף קמח ומיץ לסרוגין. כשהבצק מוכן לשטוח עלה בעזרת מערוך לעובי של פחות מ־1/2 ס"מ ובעזרת כוס ליצור עיגולים. לשים באמצע את המלית ולהדק בקצוות בצורת אוזן המן. להכניס לתנור בחום בינוני עד שיזהיב.
אפשר למלא בפרג, אגוזים, ריבה, תמרים ושקדים או ברחת־לאקום עם שקדים או אגוזים.

שלחו 5 אריזות ריקות של מוצרי אסם לפי בחירתכם אל: אסם תל־אביב, שרות שק נעול ותקבלו הביתה אחת מחוברות המתכונים 8,7,6,5,4,3,2,1 לפי דרישתכם

רבבות עוגות מצליחות יום יום
עם קמח **אסם** תופח מאליו

אסם זה טוב - זה

צרכנות נבונה

מאת: אלון בן דוד

אלפא סלוטי עכשיו גם בישראל

מפעלי הרהיטים שרון בע"מ מהרצליה ואון־ליין מחיפה נבחרו במשותף לייצג בארץ את אלפא סלוטי, חב' הרהיטים האיטלקית הנודעת. חברה זו ידועה באירופה בזכות תוצרתה היוקרתית, הכוללת התמחות מיוחדת בעבודות עור טבעי, פרי תיכנונם של מיטב המעצבים ובהם מריו בליני שאף ביקר בישראל. יבוא מערכות הישיבה של אלפא סלוטי נתאפשר לאחר שחלו שינויים משמעותיים במדיניות הממשלה כלפי היבוא בהפחתת מכס. במסגרת מבצע ההיכרות של אלפא סלוטי עם השוק הישראלי קיבלו הנציגים בארץ מחירים נוחים במיוחד, המאפשרים לצרכן הישראלי להינות מהנחה משמעותית וזאת רק למאה מערכות הישיבה הראשונות שהגיעו. מחיר מערכת ישיבה נע החל מ־3000.– ש"ח. מפעל רהיטי שרון קיים כבר כ־20 שנה, הוא ידוע באמינותם הרבה של מוצריו, אותם הוא ממשיך לייצר לפי קוי האופנה המתחדשת. מערכות הישיבה העצמיות שלו מיוצרות למשל, בדגמים ייחודיים שנעשים על פי ידע עם חברות ארופיאיות. בשרון גם מייצרים פינות אוכל מעוצבות להפליא, מזנונים וארונות קיר. כל המוצרים באיכות מעולה המאפינת מפעלים שהם מן השורה הראשונה בענף. מנחם נשר, בעל המפעל, בעצמו איש מקצוע ותיק, יודע לשמור בקפדנות על המוניטין של עסקו והלקוחות הרבים משיבים לו באותה מטבע של שביעות רצון. לקוח פוטנציאלי, די לו אם יבקר פעם אחת באולם התצוגה הגדול (כ־600 מ"ר) כדי שיראה במו עיניו את המבחר היפה המצוי במקום.

רהיטי שרון גם מייצגים את מפעלי דניר – הרהיטים לילדים ונוער. לאחרונה הם קיבלו גם את הסוכנות של חב' בונלדו האיטלקית, המתמחה בייצור רהיטים בסגנון ההיי־טק (עיצוב טכנולוגי), שהוא העילית שבאופנה. הסגנון הזה משלב עץ ומתכת גם יחד ומאפיין אותו הקו הצעיר. בשרון מאמינים כי רהיטים אלה, שהם יפהפיים בעיצובם, יכבשו את הצרכן הישראלי בעל הטעם הטוב הידוע בפתיחותו לרעיונות חדשניים.

למתעניין ברהוט ועיצוב פנים ביקור ברהיטי שרון חובה.

רהיטי שרון בע"מ, רח' משכית 3, אזור התעשיה הרצליה, טלפון: 052־550592

מוגש ע"י [illegible]

רהיטים המאירים ענף שלם

מי האביב של ערב פסח מתקרבים ועמם גם הקניות והחידושים בבית, שתמיד־נזכרים־לחשוב־עליהם – בעת־הזאת.

האשה־שאיתי, למשל, החליטה שהשנה אנו "הולכים" על מערכת ישיבה חדשה לסלון והכניסה את כל הבית למתח, שהרי כולנו כבר חכמים ויודעים שלהסתובב היום בין יצרני הרהיטים פירושו סיכוי בהחלט סביר ליפול הישר אל תוך מלתעותיהם השוחרות לטרוף את כספך בלהיטות.

יש שפע בלתי־נדלה של מציעים בכל מיני רמות וכמעט בכל פינה אפשרית ואתה הצרכן הנבוך צריך להחליט על עידן החיפושים אחר מערכת ישיבה לסלון, שתענה על כל הציפיות, הדרישות, הנוחיות וכל השאר. אולם, בדבקות בלתי־מתפשרת ובצמידות רבה לפתגם העממי הידוע – "יגעת ומצאת – תאמין" ניצחנו את כל הלשונות הרעות.

זה קרה כאשר הגענו, תשושי־נפש מתלאות הדרך, אל רהיטי רביד, ברח' התחיה ביפו, מפעל העוסק בייצור מערכות ישיבה סלוניות בלבד. לאחר התרשמות ראשונית מן התצוגה היפהפיה ולא פחות מן ה"טיפול" האישי היפה ידענו שכאן אנו "מתמקמים".

המבחר הענק והמגוון שראינו לא הותיר ספק: כל אחד יכול למצוא כאן, ריהוט לפי טעמו ודרישותיו, אפילו ריהוט לפינת קבלה למשרד או ללובי של בית מלון מפואר תמצאו כאן. גם הוסבר לנו שכל דגם ניתן להזמין במבחר בדים וכיסויים.

העבודה נעשית במקום ע"י בעלי מקצוע מיומנים, ברמה המקובלת בסטנדרט העולמי ותוך הקפדה מירבית על כל פרט: תפירה, הלבשה, איכות, אלגנטיות ונוחות.

האיכות באה ע"י שימוש בחומרים הטובים ביותר הקיימים בשוק ועל טיבה מפקח באופן אישי דוד איזנמן, בעלי המפעל הקיים כבר 17 שנה (!). הסגנון אצל רביד קלאסי–מודרני ויתרונו הגדול בכך שאינו חולף עם הזמן ונשאר טוב לתמיד.

דגש מיוחד ניתן על הנוחות. זו נקבעת ע"י זויות אנטומיות נכונות ובחירת חמרים מתאימים המבטיחים יחס נכון בין קשיות המושב והגב ושמירה על הזויות גם בעת הישיבה. צריך גם להזכיר שמפעל רביד היה בין הראשונים בענף שהחל לעבוד בעור. במקרה זה נדרשת מומחיות ומיומנות רבה, שימוש בעור מעולה המתאים לאקלים שלנו, ציוד מיוחד והקפדה על כל שלבי העיבוד והתפירה.

אנו בחרנו מערכת ישיבה יפהפיה וגמרנו את הקניה בהרגשה ברורה שמצינו כתובת אמינה המשרת בקנאות ראויה על כבודו של ענף שלם. אגב, קיבלנו כמו כל הלקוחות, אחריות מלאה ל־3 שנים.

רהיטי רביד, רח' התחיה 14, יפו, טלפון: 824615, 801823

ניתן לראותם גם בחנויות המובחרות בארץ ובכל בו שלום.

"חאפ-לאפ" מתאים לכל גיזרה

לפני זמן לא־רב כתבתי במדור זה על מסעדה חדשה שנפתחה בלונדון־מיניסטור התל־אביבי, בנין המשופע בבתי אוכל רבים. גם ציינתי את אומץ ליבם של בעלי המסעדה שהימרו דוקא על הלונדון הזה, למרות התחרות הקשה על טעמו של כל סועד פוטנציאלי. בהמשך לא שכחתי לציין או כי לדעתי ייהפך המקום הזה במהרה לחביבם של סועדים רבים.

בימים אלה נזדמן לי להיות בלונדון מיניסטור בשעת צהריים והחלטתי ל"בדוק" את התרשמותי הראשונה, פעם נוספת. נכנסתי ל"חאפ־לאפ" כדי למלא את הקרביים בארוחה "מגולחת" אבל בהחלט מלאה ומשביעה. מתוך התפריט העשיר מאד בכל סוגי הממולאים והפשטידות, הדגים (כולל גיפילטע פיש כמו־אצל־אמא) בורקסים, שטרודלים ומה שרק תרצו.

בחרתי לפתוח בפלטת סלטים מזרחיים קטנה שכללה סלט חצילים בטחינה, חצילים מטוגנים, טחינה וחומוס. ניגוביה הנלהבים של הצלחת הראו סימנים ברורים של הנאה. יש־כמובן, גם סלטים אחרים כמו סלט הוולדרוף, סלט ירקות במיונית, גזר פיקנטי (מביני דבר יאמרו: מרוקאי) ועוד כל מיני. כהמשך טבעי המוגדר מנת ביניים בא מרק בצל עשיר בקרוטונים וגבינה צהובה, עשוי היטב כמו־שאוהבים־אותו. ואם לא השארתי זכר למעשה המרק בצלחת הדבר אומר, כמו שאתם ודאי מבינים, דרשני.

המנה העיקרית שלי היתה דג הקורבט בטעם פיקנטי. משהו־משהו, נאכל במהירות מדהימה בנוסח ההנאה המושלמת. סיימתי את התגיגה הפרטית שלי עם קינוח מציין של עוגת היום שהיתה מתפוחי עץ וקצפת ובאה עם קפה מתבקש על חשבון הבית.

ישבתי עוד מספר דקות במקומי כדי לעכל פעם נוספת את התרשמותי מן המקום הנחמד הזה ועכשיו יותר מתמיד אני יודע שאומץ לב והעזה זוהי תכונה חשובה לאנשי עסקים והראיה: "חאפ־לאפ", מקום לא־גדול במיוחד (אך מסודר ונקי, צריך לציין) בתוך מבול של מסעדות, עם הידע שאינו מבייש את המובילים בענף. ועוד פריט חשוב: "חאפ־לאפ" זוהי מסעדה חלבית (עם כל מיני תוספות) כשרה למהדרין, המבצעת, לפי הכתוב בתפריט, גם שירותי קייטרינג מיוחדים.

אחרי הביקור השני שלי ב"חאפ־לאפ" אני כבר אימצתי לעצמי את השם הזה, שמקורו בשפה האידית (משהו כמו לחטוף במהירות, בתרגום חפשי) ועכשיו אהיה חבר של קבע בין סועדי המקום.

"חאפ לאפ", רח' שאול המלך 8, לונדון מיניסטור, טלפון: 210459.

אינה דויטשקרון

המשפט

תמיד לצידו

היא לא היתה בטרבלינקה, אבל היא יודעת על הזוועות מפי בעלה. עדינה רוזנברג, רעייתו של העד במשפט דמיאניוק, אליהו רוזנברג.

"הוא לא מסוגל להישאר לבד. אני מוכרחה להיות איתו בבית כל הזמן. הוא לא יכול לסבול את החזרה לבית ריק", אומרת עדינה (אולה) רוזנברג, על בעלה, אליהו, שהעיד בשבוע שעבר במשפט דמיאניוק בירושלים.

היא עצמה לא ידעה דברים רבים על טרבלינקה, גם לא על מה שעבר על אליהו, עד שפגשה אותו, אחרי המלחמה. היא היתה ילדה כאשר נמלטו הוריה מפולין לרוסיה בבוא הגרמנים, וכאשר הגרמנים הגיעו גם לרוסיה, משפחה נוצרית טובה החביאה אצלה את כל המשפחה. "אני חבה להם את חיי", היא אומרת.

האמת היא, שאחרי המלחמה, עדינה לא ליקקה דבש. "כל הזמן היינו בדרכים", היא מספרת. תחילה חזרה המשפחה לפולין. אך כאשר הבינו כי אין להם שם עתיד, שלחו ההורים את עדינה להכשרה. היתה זו התחנה הראשונה מיני רבות עד לתחנה האחרונה, כאשר הגיעה המשפחה כולה לישראל, ב־1949. עדינה ידעה רק במטושטש מה קרה ליהודים במחנות ההשמדה.

אליהו ועדינה נפגשו בגבעת־עליה שביפו, שם התגוררו שניהם. ידידים הכירו ביניהם. בשנת 1952 נישאו. אליהו היה אז בצבא קבע. "ידעתי שהוא היה בטרבלינקה, אבל הוא אף פעם לא סיפר על כך דבר בשנים הראשונות של נישואינו". עדינה גם לא הבחינה שמציקים לו הזכרונות. אדרבה, "הוא נראה כל כך מאושר". משפחתה אימצה אותו אל חיקה כמו בן, שכן לאליהו לא נותרה כל משפחה – אביו, אמו ושלוש אחיותיו נטבחו כולם. "שנינו היינו אז כמו ברקיע השביעי", היא אומרת.

עם זאת, היא הבחינה שהוא חסר סבלנות, מלא מרץ, מבקש להצליח במהירות, כאילו כדי לנסות להשיג כל מה שנמנע ממנו עד אז, להדביק את הפיגור. "תמיד שאלתי את עצמי מה הסיבה לזה", אומרת עדינה, טיפוס אמהי ותוסס, שהיטיבה להבין כי חיי נישואין רצופים ויתורים הדדיים. כשנולדו שתי הבנות, "הוא היה כמו משוגע: אבא נפלא, מלא אהבה ודאגה – ואז לפתע הבנתי, שהוא בעצם כל הזמן נורא פוחד לאבד מישהו מיקיריו", היא משחזרת.

משפט אייכמן בא כרעם ביום בהיר. אז הוא פצה את פיו בפעם הראשונה, ולא רק הוא – גם ידידיו, אף הם ניצולי שואה. הוא היה עד במשפט. כבר לא היה לה צורך לשאול. "שמעתי את הכל במשפט", היא אומרת, ובעיניה עקבות הסבל שעבר עליה אז. "הוא חזק, כל כך חזק", היא אומרת, ומוסיפה: "התחלתי להתייחס אליו כמו אל ילד. אני לא רוצה שהוא יתרגש יותר מדי".

לדבריה, היא סובלת יחד איתו, שכן אין ספק שזו טראומה עבורו לשחזר את האירועים המחרידים שוב ושוב. העדות שנתן אליהו רוזנברג במשפט דמיאניוק היתה העדות השישית שנתן עד כה – "אני מקווה שזו גם האחרונה", היא אומרת.

אחת הבנות התלוותה אליה למשפט בירושלים. את רוב הפרטים שמעה בפעם הראשונה שם, כיוון שאליהו מעולם לא סיפר לילדים מאומה מהסבל שעבר עליו באותה תקופה נוראית.

עדינה אומרת, כי ככל שחולף הזמן, כך יותר קשה לו העניין. "באותן שנים מוקדמות, הוא היה עדיין עליז, אם כי מעולם לא כמו בני־גילו האחרים". היום, העליזות נעלמה לחלוטין. "אין שמחה בלב", היא אומרת. השניים אינם עוזבים כלל את הבית. "התרגלתי לכך", היא מסבירה. פעם היתה צריכה לעבור ניתוח בבית החולים, והוא סבל, כנראה, יותר ממנה. "זה היה כל כך קשה לו – הוא שוב לא מסוגל להיות לבד".

עבורו, יום השואה הוא אחד מימי הסבל הגדול, ועוד יותר מכך – ב־2 באוגוסט, יום המרד בטרבלינקה. כל שנה בתאריך זה אין הוא לא הולך לעבודה. יושב בבית, שקוע בהרהורים.

כיום חיים עדינה ואליהו בבת־ים. חוץ מהפינוקים שהוא מרעיף על אשתו ועל הילדים, הוא קונה דברים לקשט את הבית, אותו הפך למקדש־מעט, לארמון. הדברים שהוא קונה צריכים לדמות לחפצים שהיו בבית הוריו: למשל, שירת מהאגוני בסגנון תחילת המאה ה־20, אותה קנה משום שהזכירה לו שירה שהיתה בבית ההורים. מישהו הביא להם במתנה אגרטל בדולח, אך הוא אינו מחבב אותו במיוחד. "זה לא דומה לאגרטל שהיה לנו בבית", הסביר לעדינה. ■

שיש זהבי

מחשבה לטווח ארוך – השקעה טובה לכל החיים!

תכנון, עיצוב, ציפוי וריצוף ביתכם בשיש זהבי מעניק לכם הרבה יופי בבית, רמת מגורים ואיכות חיים למשך שנים רבות.

מחשבה לטווח ארוך מתחילה באחד מסניפינו.

מרצפות זהבי

אולמי תצוגה ומכירה: תל־אביב: אבן גבירול 91, טל. 03-225670 • ירושלים: רחי עליאש 8, טל. 02-242586
במפעל, ראשון לציון: אזור התעשיה, טל. 03-9643365 (5 קווים) ואצל סוכנינו המורשים בכל הארץ

יהודית היבנר: גם בנורווגיה יש לישראל בעיות־תדמית. צילום: שמואל רחמני

כן, אדוני השגרירה

ארבע שנים כיהנה יהודית היבנר כשגרירת ישראל בנורווגיה. חברת המפד"ל היתה צריכה להשתלב במציאות של שיחות־קטנות במסיבות קוקטייל דיפלומטיות, לצד התמודדות בנושאים רציניים. כעת היא שוב כאן.

המושג „מינוי פוליטי" אינו מעורר אהדה רבה, בדרך כלל. פירושו המעשי עשוי להיות הצנחה של האדם הלא־מתאים לתפקיד, רק בגלל קשרים ופעילות מפלגתית. אבל מינוי שכזה עשוי להתגלות כהצלחה־רבתי. כמו במקרה של יהודית היבנר.

במשך 16 שנים שימשה יהודית היבנר סמנכ"ל משרד הפנים, חברת המפד"ל – ואז „הושאלה" למשרד החוץ, כשגרירת ישראל לנורווגיה. „לא רציתי שאנשים ירימו גבה בתמהון: מה, היא עוד במשרד הפנים?" לאחרונה, לאחר ארבע שנים, הסתיימה תקופת שירותה הדיפלומטי, והיא שוב אתנו. מעלה זכרונות וחוויות – אבל הניסוח זהיר. במקרה שלה אפשר לומר – דיפלומטי.

לכאורה, ידועה נורווגיה כמדינה ידידותית לישראל, אך וכמה כמה בעיות העיבו על הקשרים בין שתי המדינות. „מי שאינו אוהב אותנו, טורח להזכיר את פרשת לילהאמר מ־1972, שהותירה משקעים כבדים". גם אל מלחמת לבנון התייחסו הנורווגים כאל הרפתקאה מיותרת, והתקריות הקשורות ליוניפ"ל גרמו להיבנר הרבה עבודה. גם בפרשת העברתם המסתורית של „המים הכבדים" מנורווגיה לישראל, ממלאת השגרירה לשעבר את פיה מים. כל מה שהיא מוכנה לומר, במבטא יקי תקיף, הוא ש„פעלתי בהתאם לקו שמכתיב משרד החוץ". מהצד החיובי היא מזכירה, למשל, את העובדה שבתקופת כהונתה הצליחה ישראל לסכל פתיחת משרד אש"פ באוסלו.

בסגל הדיפלומטי היושב בבירה הנורווגית, היתה יהודית היבנר האשה־השגרירה היחידה. כללי הפרוטוקול אינם מזכים אשה ביחס מיוחד, למעט המרת הפראק בשמלת ערב־ארוכה באירועים רשמיים. מחוייבת על פי כל כללי הטקס והנהגים המקובלים, שייטה יהודית באירועים החברתיים עם הכוסית ביד, מחליפה small talks עם הנוכחים. „ככל עבודה אחרת, תפקיד דיפלומטי כרוך במאמץ ובעבודה שוטפת יומיומית, אך הוא מתובל באירועים המרכיבים את הצד הזוהר שלו. אהבתי את קבלות־הפנים והקוקטיילים, שאיפשרו לי להכיר אנשים מעניינים. נכון, יש במעמדים אלה זיוף והעמדת פנים, ולא תמיד מסתתרת כוונה אמיתית מאחורי החיוכים. אבל מי שאינו סולד עקרונית ממעמדים כאלה -- יכול ליהנות מהם".

במסגרת תפקידה שמרה היבנר על קשר חם עם הקהילה היהודית המקומית, קהילה בת 1,000 איש הרוחשת אהדה חמה לישראל. מסעדה כשרה, מסתבר, אין באוסלו – אך פינה כשרה ממוקמת באחת החנויות, השייכת ל...ערבי ישראלי לשעבר. לשגרירה שלנו לא היתה כל בעיה עם האוכל: היא בישלה בעצמה. „בישול הוא התחביב שלי", היא מצהירה.

בנורווגיה מודעות גדולה לקידום מעמד האשה. אשה מכהנת שם כראש ממשלה. בישראל, לעומת זאת, מצאה היבנר לאחר היעדרות בת ארבע שנים מציאות מאכזבת. פעילות רבה, הרבה יועצות – אבל „בעיני הגברים, טבעי יותר שהגבר הוא המתקדם והמצליח בחברה ובעבודה. כשגבר נכשל, אומרים שהוא שלומיאל. ואילו על אשה נכשלת, יגידו: 'נו, בכל זאת, היא אשה'".

הרבה עבודה קשה והתמודדות הושקעו בדרך לשגרירות. יהודית היבנר עבדה לפרנסתה בעבודות מזדמנות, למדה ועבדה כדיאטטיקנית. את השכלתה המשפטית רכשה כשכבר עבדה במשרד הפנים והיתה אם לבת. אבל אין די בכל אלה כדי להביא אדם למעמד של סמנכ"ל ושגריר. מה, אם כן, הסוד שלה?

היא נוגעת־לא־נוגעת בסיכה משובצת באבן אמיטיסט, ענודה על חליפת הספורט האלגנטית שהיא לובשת. היא משיבה בטון עמוק ועניני: „ראשית, הבעל. היה לי בעל תומך ועוזר. ובעלה, אגב, נפטר בנפתיע בעת שירותה בנורווגיה. ומבחינת השרות הממשלתי – אין ספק שקודמתי כדי להוכיח נקודה. הייתי הרגל עליו הצביעו: הנה, יש גם אצלנו אשה בעמדה בכירה. ולמרות זאת, הייתי צריכה להאבק, להפעיל מרפקים ולהפגין תשומת־לב לעובדה שאני קיימת".

המאבקים אינם מפריעים לה להפגין להט לוקל־פטריוטי, כשהיא מסכמת ארבעים שנות פעילות, בערך, בשירות המדינה: „הנתינה היא אבן־יסוד לקיום המדינה. נתתי לה, וקיבלתי ממנה. המדינה איפשרה לי למלא תפקידים מעניינים, ולראות עולם. בעצם, היתה זו סימביוזה בין שתינו".

בקומתה הנמוכה, בתלתליה הסדורים בקפידה סביב ארשת פנים עגלגלה וחייכנית, נראית יהודית היבנר כפנסיונרית חביבה, האמורה לנוח ברוגע ובסיפוק על על זרי העבר. אבל המציאות שונה ורחוקה מן התדמית. זו לא היבנר. יש בה רוח של פעילות תוססת, המון ראשוניות, המון רצון לעשות. לעשות מה?

„איזו שאלה? בכוונתי להשתלב בפעילות תנועתית וציבורית, במסגרת 'אמונה' והמפד"ל". היא כבר מעיפה מבט בשעון. יש עוד הרבה מה לעשות ולהספיק. ■

מאות הצעות עבודה מעניינות תמצאי מדי יום ב לוח מעריב – קריירה

לחברה העוסקת בציוד לבניה דרושה מזכירה מנוסה למשרה מלאה

פקיד/ת נסיעות למחלקת תיירות יוצאת בעל/ת נסיון של לפחות 3 שנים

ליוויס דרושה מזכירה ראשית

בצפון תל־אביב מזכירה בכירה

לוח מעריב
הלוח הגדול במדינה

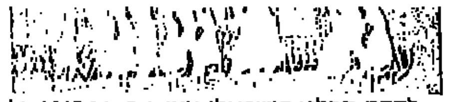

להקת הבלט הישראלי נוסדה בשנת 1967 על ידי הרקדנים הסולנים ברטה ימפולסקי והלל מרקמן. בתחילה פעלה הלהקה כאנסמבל קטן ושמו „הבלט הקלאסי", שבמסגרתו רקד הזוג בתפקידים ראשיים, בתמיכת ארבע רקדניות צעירות ישראליות.

המטרה העיקרית אשר עמדה לנגד עיני המייסדים היתה לטפח ולפתח תודעה ציבורית רחבה ועמוקה לאמנות הבלט הקלאסי ולשמש בנה לכל אותם תלמידי מחול מוכשרים מישראל ומחוצה לה, אשר לא מצאו מסגרת מתאימה לכשרונותיהם.

בשנת 1977 הוזמנה להקת הבלט הישראלי לתור את ארה"ב לראשונה. בעקבות הצלחת סיבוב הופעות זה הוזמנה הלהקה לסיור נוסף בשנת 1981. הפעם נכללו בסיור, נוסף לארה"ב, גם פורטוריקו, ונצואלה, ארגנטינה וצ'ילי, שבה הוענק הפרס השנתי של מבקרי המחול לברטה ימפולסקי, כוריאוגרפית הבית של הבלט הישראלי, על עבודתה „וריאציות דבוז'אק". בשנה זו נכח המאסטרו הגאון ג'ורג' באלנשין בהופעת הלהקה באולם „קרנגי הול" המפורסם בניו־יורק.

נקודת מפנה חשובה נוספת בעשרים שנות קיום הבלט הישראלי היא ההחלטה להעלות הפקה בימתית מלאה – „מפצח האגוזים". בהפקה זו שיתפה ברטה ימפולסקי, הכוריאוגרפית, בהצלחה רבה רבים מתלמידי המרכז לבלט קלאסי, שהנו ביה"ס הרשמי הפועל לצד הלהקה ומכשיר את רקדני העתיד שלה. הפקה זו סייעה בביסוס הלהקה ומשכה קהל חדש, אשר לא ביקר לפני כן בהצגות הבלט הישראלי.

הלהקה הציגה את „מפצח האגוזים" ב־50 הופעות מתוך 120 הופעותיה באותה עונה.

הצלחה זו הביאה באופן טבעי את הרצון להפיק הפקה בימתית מלאה נוספת. היתה זו ההפקה של „סינדרלה", שנבחרה לכבוד יובל העשרים של הלהקה.

לבלט הישראלי
שפע ברכות
במלאות לכם
20 שנה
זמיר
סוכנויות ביטוח

לבלט הישראלי
איחולים לבביים
במלאות לכם 20 שנה
מאחלים:
דיוה בגדי ים
הרצל 119. טל 839151

לבלט הישראלי
במלאות לכם 20 שנה
כה לחי
מברכים:
דנאור יצרנים וספקים
של ציוד תאורה ומערכות במה
אוה"ת נוה מגן רמת־השרון.
טל 473892, 484573

חברת חייק במות
וצוות העובדים
מברכים את
הבלט הישראלי
לרגל חגיגות
ה־20
ואת מנהלו
הלל מרקמן
חייק במות
אזור התעשיה
אור יהודה
טל' 712665

לבלט הישראלי
ברכות לבביות
לרגל מלאות לכם 20 שנה
מאחלים:
קופת גרבר
שד' הנשיא 129, חיפה. טל' 04-384222

לבלט הישראלי
מיטב הברכות
במלאות לכם 20 שנה
מאחל:
דפוס גבי
רח' החרושת 12, תל־אביב.
טל 377062

לבלט הישראלי
ברכותינו הלבביות
ביום חגכם
מאחלים: **קופת לאן**
טל' 247373

לבלט הישראלי
יישר כח
על מפעלכם היחודי
עלו והצליחו
גלוב
גלוב שרותי
נסיעות בע"מ
הר סיני 2 ת"א
טל' 611112

לבלט הישראלי
איחולינו הלבביים
לרגל
מלאות לכם 20 שנה
מאחלים:
משה יוסף הפקות

להלל ברטה
ולכל הצוות
המשיכו בדרככם
הטובה והמוצלחת
צוות בימות ירושלים
רח' שמאי 8 ירושלים
טל. 02-240896

לבלט הישראלי
ברכות
ליום חגכם
עלו והצליחו
עמנואל כהן
קלעים KLAIM
שמאי 16 ירושלים טל. 223746 - 02

ברכות
למשתלת
גן־עדן

לכבוד פתיחה מחודשת של
משתלת גן־עדן
המשך הרב קוק הרצליה
150 מ' מזרחית לפסי הרכבת
טל' 052-553792
מודה לכל המברכים
מקרב לב

למשתלת גן־עדן ולשלמה
מיטב האיחולים ובהצלחה
Afeka
רשת אפקה
וידאו אפקה 03-474803 קהילת פדובה 18 נאות אפקה
וידאו כפר־סבא 052-29002 ירושלים 4

למשתלת גן עדן
ברכות לבביות
והצלחה
מאחל
יהודה אליהו בע"מ
צמחי נוי

למשתלת גן־עדן
מיטב האיחולים
מברכת,
משתלת בית־וגן
מושב צור משה
טל. 053-688568

למשתלת גן־עדן
איחולי הצלחה
מאת
כר הזהב
רח' הרצל 138, ת"א
טל. בערב 03-890583

למשתלת גן־עדן
צרור ברכות
קייטרינג מעדנות
מקבלים הזמנות לאירועים
טל. 052-552571

כל מיני

ליצן

קטן ונחמד וטוב לכל השנה

ליצן קטן נחמד – מלמד את כל אחד. בובה חדשה, שהופיעה בארה"ב (עדיין אין להשיגה בארץ), תלמד את הקטנים, שעדיין אינם מצויים ברזי המלבושים וההנעלה כיצד מכפתרים כפתור, איך פותחים רוכסן, מהי הדרך לרכוס רצועה, באיזו צורה שורכים שרוך ואפילו לחיצת לחצן. בובות נוספות של חברת „אמטוי" מתנכות לדברים נוספים: בובה עם סינר שלתוכו מכניסים כפית, מערוך, מחבתון וקומקומון. או דובון של פטיש, משור, מברג וסרגל, הכל בקטן ובכאילו. גובה כל בובה כ־40 ס"מ. עם בובות כאלה חג שמח כל השנה. ■

בועז קוסטר

פורים

סיגל שרוני בת ה־18 מרמת־גן, מדגמנת את התלבושות שבצילומים. בוגרת פנימיית „עיינות", מחכה לגיוס לצה"ל. צילום: דפנה קצור

דון ז'ואן יד־שניה

„בימים אלה מתרחש הפנינג פורימי גדול ב'ממוש': מודדים, משנים, מתאימים ומציגים תלבושות שונות ומשונות", מעידה שרה שניידר (48), המכונה בפי כל „ממוש", ע"ש החנות שלה. לכל אלה אשר לא־רוצים־לא־יכולים־לא־מסוגלים־ולא־מעוניינים לאלתר תחפושת למסיבה הקרבה ובאה, דואגת „ממוש", שהפכה כבר למוסד ברמת־גן. תחת ידיה האמונות הופכים „ילד טוב ירושלים" לדון ז'ואן, ואשה צנועה וחסודה – למופקרת, רחמנא ליצלן.

הכל החל מנטייתה של שרה לאספנות. היא פתחה חנות יד־שניה וקנתה מכל הבא ליד: „זקנות שמכרו את בגדיהן וזכרונותיהן וחברות מיליונריות שמסרו בגדים מפוארים אשר שימשו לערב אחד בלבד". וכך הלך המלאי והצטבר. לפני כשנתיים החליטה לשנות תדמית, כי „חנויות יד שניה מיצו את עצמן". פורים ולהבדיל – סילבסטר, הם הימים הגדולים של „ממוש". תמורת מספר שקלים (בשנה שעברה גבתה 50 ש"ח עבור תחפושת עם כל האביזרים) הופך החלום למציאות. ■

בתיה אבישי

ספר

מגילת אסתר בלבוש חדש

דני ורותי יוצאים בשליחות סודית, על גבי שטיח מעופף, לשושן הבירה. סיפור המגילה, מעודכן למאה העשרים בהומור ובשפה קלילה, מסופר על ידי אפרים סידון. דמויותיהם של מרדכי והמן, ושתי ואסתר, חרבונא ובן האמדתא האגגי וכל השאר, לובשות צורה בעזרת איורי הפלסטלינה היפהפיים של רוני אורן.

„אגדה של מגילה – הרפתקה במסיכות" (הוצאת ר. סירקיס) הוא השלישי בסידרה „אגדה של חגים" בעריכת אורי שנער, סידרה הכוללת ספרים, סרטים ומשחקים. כמו קודמיו, „אגדה של הגדה", שיצא לאור סמוך לחג הפסח ו„אגדה של סביבון" שיצא לקראת חנוכה, יצא „אגדה של מגילה" בימים אלה ממש, לקראת פורים. הספר, המיועד לגילאי 9 – 12, משופע בצילומים צבעוניים משובבי־נפש, ומודפס על נייר משובח. חג שמח ילדים. ■

בתיה אבישי

תעלול

שעון נגד סיבוב השעון

מחפשים תעלול פורימי? בבקשה: שעון־קיר שהולך הפוך מכיוון השעון. שעון שמאלני, רחמנא ליצלן.

בדנמרק, שם מייצרים את השעון החביב הזה, מכנים אותו „שעון מולבו". מסתבר שמולבו היא מעין חלם של דנמרק. שם, בדנמרק, תולים את השעון הזה במסבאות ובבתים.

הפטנט הזה אינו חדש, כמובן. שעון „הפוך" מתנוסס, מאז המאה ה־17, על מיגדל העיריה היהודית של פראג. במקום ספרות, יש לו אותיות עבריות, ואימהות צ'כיות מסבירות לילדיהן כי כמו שבעברית כותבים הפוך, כך גם שעון יהודי הולך הפוך.

מי שמחפש גימיק פירסומי, יכול להדפיס על השעון הזה את שם החברה ולחלק אותו ללקוחות החשובים. היבואן – „טיבולי", בנין מרכזים, הרצליה. טלפון – 052-556729. ■

נורית ברצקי

חנות הזוועות הגדולה

ילדי אמריקה אוהבים את המזוויע והמגעיל – ויצרני הצעצועים מודעים היטב לעובדה זאת. יריד הצעצועים של ניו־יורק מציג אוסף מדהים של זוועות. מליחה מלאכותית ותולעי־פלסטלינה הנפלטות מגולגולת, ועד צמח טורף־אדם.

זוועה – זה מה שמצפה לילדי ארה"ב במהלך השנה הקרובה. יצרני הצעצועים נרתמו במלוא הקצב כדי לספק לילדים האמריקניים כל זוועה אפשרית. וכל המרבה – הרי זה משובח, והרי זה רווחי.

מבחר מייצג של זוועות קטנות וגדולות ניתן היה לראות לראשונה ביריד הצעצועים שנערך בניו־יורק בחודש שעבר. רשתות השיווק והקניינים הרציניים מצפים למסעות הפרסום הטלוויזיוניים, ומיליוני הילדים הקטנים, השווים ליצרנים כסף לגמרי לא קטן, מצפים לעוד ועוד חידושים בתחום המזוויע והמגעיל, תחום החביב עליהם במיוחד.

זוכרים את הדמויות המרחפות והמפחידות מהסרט „מכסחי השדים"? במקביל לסידרת־אנימציה המופקת בימים אלה לטלוויזיה, יוצאת

„מכסחי השדים" לילדים

תולעי־פלסטלינה מהעין

חברת־הצעצועים „קנר" עם שורת צעצועי שדונים וכסחנים: השדון הירוק הזללן, הרוח בעל האישיות החצויה, השד בעל העין המתנדנדת ועוד. אל השדים מצורפת „אקטו־פלזמה" – ג'לי דוחה, הנראה כמו אותו חומר המופרש מאפנו כשאנו מצוננים...ליחה־מלאכותית זו הופיעה אמנם בתעשיית הצעצועים כבר לפני שנים, אך השנה גובר השימוש בה, בצורות מצורות שונות.

„המדען המטורף", משחק של חברת „מאטל", עוסק גם הוא בהגעלת הנפש הצעירה והרכה, אך במקרה זה מתווסף גם מרכיב „חינוכי". הילדים עורכים ניסויים שונים, כשהמטרה המוצהרת היא ליצור אסונות במעבדה. בעמוד 133 בקטלוג הצבעוני של „מאטל" אנו מוצאים את השורות הבאות: „עכשיו יכולים הילדים להכין מפלצות מגעילות בביתם! ואחר כך -- לתלוש את בשר

קרפדות ונחשים שהם שעונים

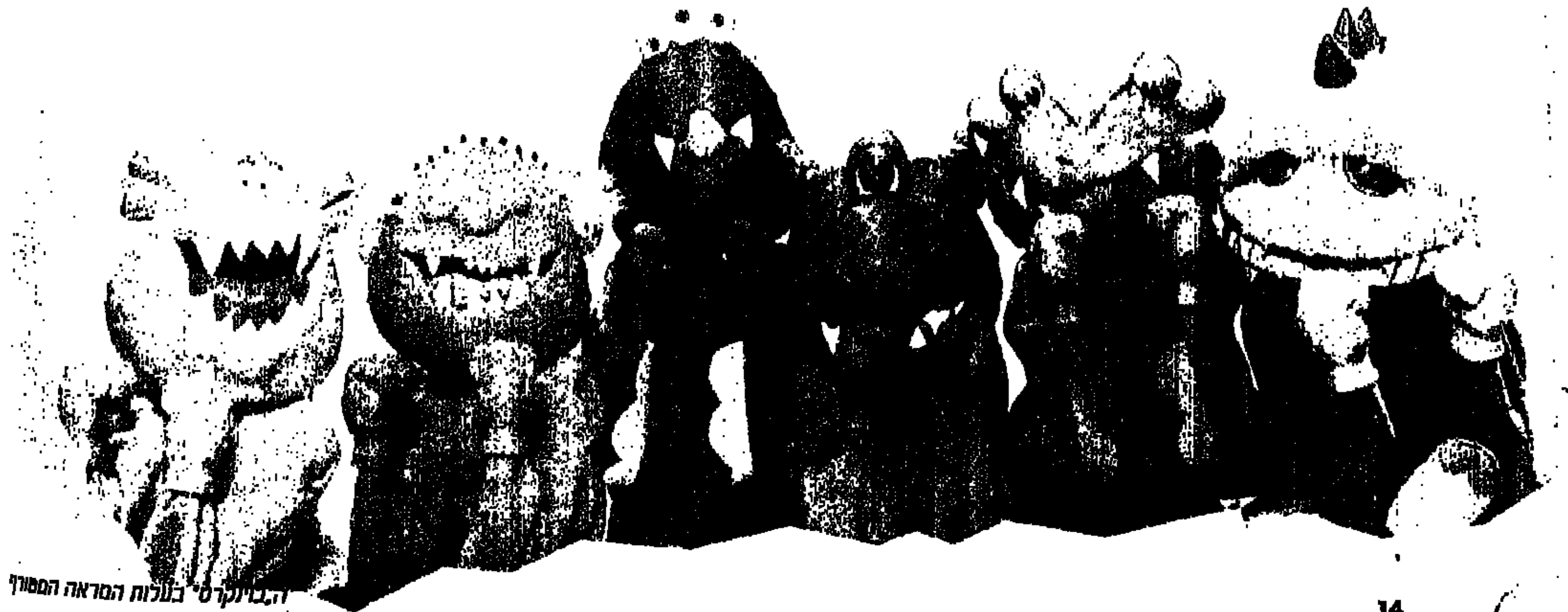

ה„בינקרס" בעלות המראה המטורף

בועז קוסטר

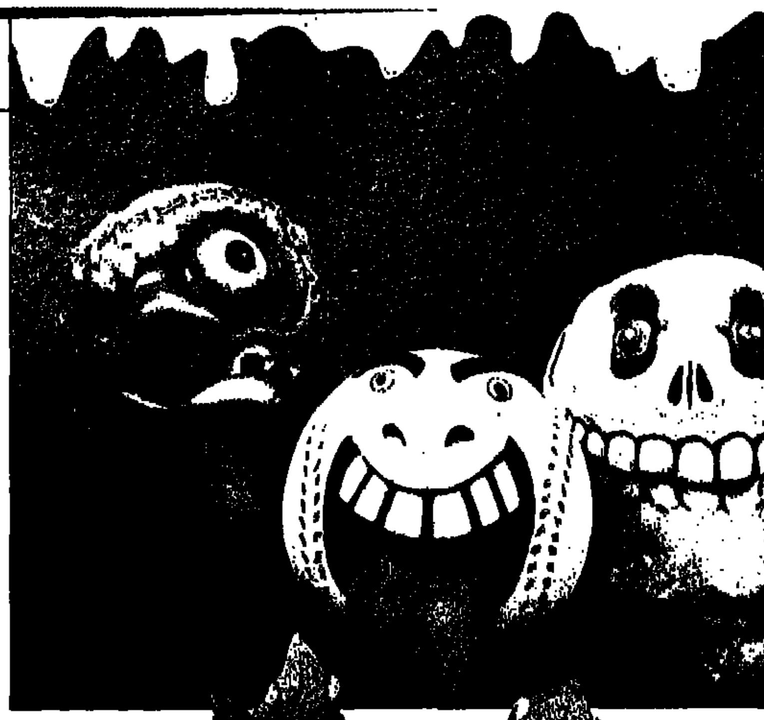

המפלצת מעל השלדו"... כדי לאפשר לילדים את התענוג האמור, מספקים להם תרכובת להכנת ה„בשר", נוסחה סודית, שלד ו„נוזל מפרק בשר", מבלי לשכוח את חוברת ההנחיות לניסויים המשוגעים.

יש גם משחק־הרכבה חינוכי בסידרת „המדען המטורף": על שולחן־ניתוח מרכיב הילד יצור עבמ"י. המנתח הצעיר מקבל 12 חלקי גוף, „דם" ירוק זוהר (שימוש נוסף ל„פלזמה" הצמיגה שכבר הזכרנו), סכין ניתוח – וקדימה, לעבודה. יש גם קיטים להזרמת דם ממקומות שונים בגוף המפלצות. הכל תחת הסיסמא „שעשוע חביב – ישר מהביב". מי שמסתפק במועט, יכול לרכוש תבניות פלסטיות פשוטות ולהרכיב בעצמו, אגב יציקה, יצורים צמיגים פולטי־אור, הנושאים את השם המבטיח „מוקוס פוקוס".

גם הממציאים של חברת „טייקו" אינם זונחים את שטח הזוועות. לתוך גולגולת פלסטית מבעיתה דוחסים חומר דומה לפלסטלינה. כשלוחצים על מתקן־לחץ, פורצות מתוך הגולגולת, העשוייה נקבים־נקבים, „תולעי" פלסטלינה.

זהירות, צמח אוכל־אדם

גם בתחום תיאטרוני הבובות לא נראות הבובות כפי שהכרנו בעבר. השדון הירוק ממשחקי „מכסחי השדים", למשל, ניתן להרכבה והפעלה על כף היד. כמוהו גם ה„בוינקרס", בובות מתוצרת חברה בשם „חוות החיות". המדובר בבובות בעלות מראה מטורף, פרצופים מחוטטים ומרובי־עיניים.

בחברת „האסברו" החליטו להלביש את הזוועות על שעונים. שעונים שרצועתם נראית כנחשים וקרפדות, כשמרימים את ראש הנחש או הקרפד – רואים מתחתיו את השעה. גועל יד אמיתי.

וא־פרופו שעונים, יש גם משחקי זוועות נגד הזמן. ב„אגיזלה" של חברת „מילטון ברדלי", יש ל„חטוף" במהירות דינוזאור פעוט מביצת הפלסטיק שלו, בטרם יסתיים הזמן במנגנון והדינוזאור ייצא מהביצה לתקוף את העולם. „הצמח הטורף" קיבל את השראתו מהצלחת המחזמר „חנות הזוועות הקטנה": הצמח אוכל־האדם רעב, יש להאכילו בגולות צבעוניות, ולהיזהר שלא יטעם מאהבתו המקורית – בשר אדם. השחקן שננגס על־ידי הצמח, יוצא מהמשחק.

ישנם פסיכולוגים הטוענים כי ילד שיעסוק בזוועות כשהוא קטן, בבית, לא יהיה לו עוד עניין בהן כשיגדל. אם נכונים הדברים, דור־העתיד באמריקה אמור להיות רגוע, שליו ונורמלי לגמרי. כל כך הרבה זוועות יש לו בילדות... ■

„המדען המטורף": הרכב לעצמך מפלצת

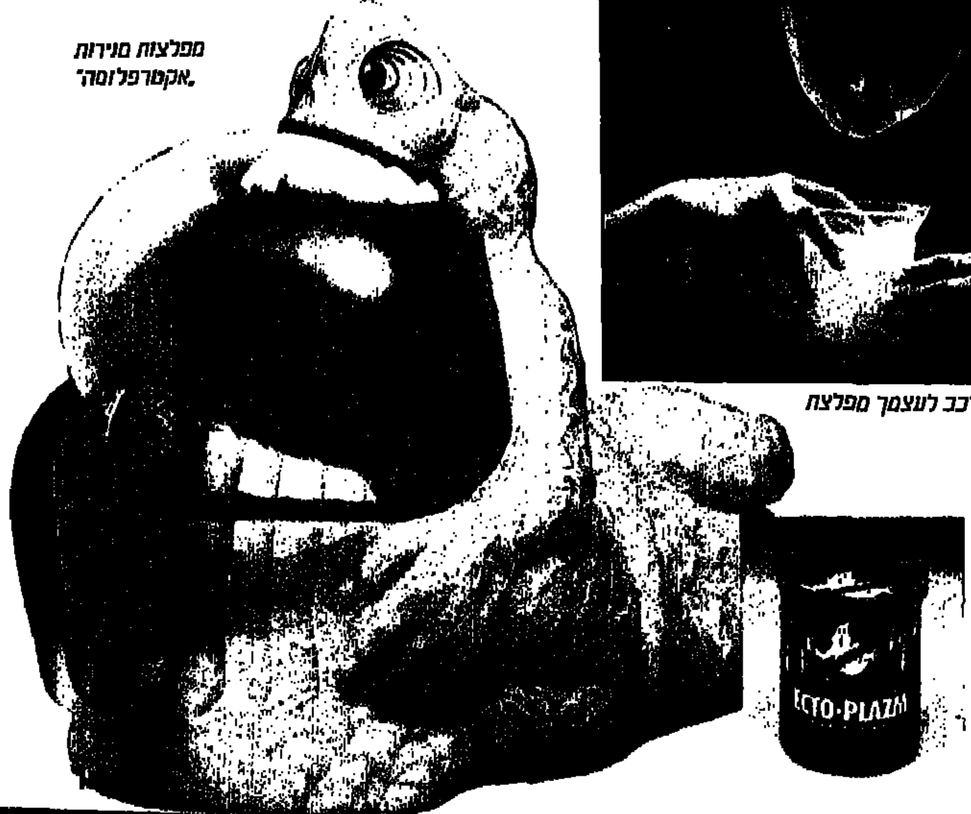

מפלצות מירות „אקטרפלזמה"

בלהה דמרי
צילום: דפנה קצור

עושה צחוק מהעבודה

לא רק בפורים. דבורה סזיר היא ליצנית של יום־יום, המשכירה את שירותיה כמברק מהלך ומפתיע לכל אירוע. אם תעצור ברמזור שלידכם מכונית אדומה ובתוכה ליצנית מחייכת – תדעו שדבורה עובדת, ויש גם פילוסופיה מאחורי המקצוע שבחרה לעצמה

דבורה סזיר בבגדי־עבודה: צחוק מתגלגל פירושו חיי־נפש טובים יותר

כשאור, בנה של דבורה סזיר, קם בבוקר ורואה ליד מיטתו ליצנית – הוא יודע שאמא התחילה יום־עבודה.

דבורה היא ליצנית, לא רק של פורים. כל השנה. שחקנית המתייחסת לליצנות לא רק כמקצוע – אלא כדרך־חיים, עם פילוסופיה מגובשת לצידה. בהתאם לפילוסופיה שלה, יש יותר־מדי מרכזי־כובד בחיינו. עלינו להשתדל להקל מעט על הכובד – ולעשות כל מאמץ כדי להפוך את חיינו לחגיגה אחת נמשכת.

דבורה עובדת כ„מברק מהלך", אותה המצאה אמ־ריקנית שהגיעה בשנים האחרונות לארצנו: קרוביו של בעל־שמחה, המבקשים להפתיעו, שוכרים את שירותיה כדי שתתייצב בפניו, במלוא הדר בגדי־הליצן שלה, להעביר את ברכתם. דבורה: „אני אוהבת להפתיע, ועל כן העיסוק כ'מברק המהלך' תפור בדיוק עלי. המטרה שלי היא לתפוס את אותו אדם – בדרך כלל, כשהוא מוקף אורחים, היודעים על בואי – להפתיע אותו וללכת. אין זמן לחמם את האווירה: כדי ליצור את ההפת־עה המושלמת, העיתוי צריך להיות מרוייק. ה'קורבן' נשאר כהלם של הפתעה נעימה ומאושרת".

דבורה נזכרת במקרה בו נשלחה כ„מברק מהלך" ליולדת בבית־החולים „אסותא". משהבחינו המיילדות בליצן של יום־חול המסתובב במחלקה, גערו בה ובקשו ממנו לצאת. דבורה בשלה, המשיכה למיטתה של היול־דת הטריה. „נתתי לה פרח, שרתי לה שיר, נשקתי לה – והותרתי אחרי קהל צוחק ומריע, כולל אותן אחיות נירגנות..."

היא מקבלת משוכרי שירותיה מידע מוקדם על הא־דם אותו היא אמורה להפתיע. מקום ועיתוי הברכה נעשה עם המזמינים. קרה כבר שהבעל בחר לאחל לאשתו יום הולדת שמח – דווקא מתוך... ארון הבגדים, לאחר שבני הזוג חזרו מארוחה חגיגית. במקרים אחרים היא קפצה ובירכה ממושב אחורי של מכונית חונה. זאת כדי שלא לגרום תאונה, כתוצאה מהתרגשות־יתר...)

„העיקר שאנשים צוחקים" – מסבירה דבורה. קורטוב של הומור, וצחוק מתגלגל כמה פעמים ביום – יוצרים, לטענתה, חיי־נפש טובים יותר. במחקר שקראה לאחרו־נה נמסר כי תינוקות צוחקים הרבה – וככל שאנו מתבגרים, אנו צוחקים פחות, למרבה הצער. לדבורה קשר הדוק לעוללים: היא למדה תנועה, חינוך מיוחד והנחיה דרמטית בסמינר הקיבוצים, ועבדה שנים רבות בהוראה. היא אף היתה מנהלת בית־ספר.

„אל ההוראה הגעתי משום שבאתי מ'בית פולני טוב'. הייתי צריכה לספק את רצון ההורים ולבחור לעצמי מקצוע מכובד. לפני כמה שנים החלטתי לוותר על העיסוק בחינוך לטובת המשחק, כאשר גיליתי כי השחקנית אשר בי חזקה מן המורה..."

למעשה, גם כיום עוסקת דבורה בחינוך, וזאת באמ־צעות תיאטרון הבובות שלה „חלון בהקיץ". התיאט־רון תפס תנופה לאחרונה, כשנכנסה המשוררת־ציפי שחריר כשותפה להפקת המחזה „מעשה בשלושה אגו־זים" מאת לאה גולדברג. ההצגה נבחרה לעלות במסג־רת פסטיבל הצגות הילדים שייערך בחול המועד פסח בחיפה.

גם כמורה, הפגינה דבורה את הצד הבלתי־ממוס־שבה. „כאשר לימדתי וניהלתי בבית ספר ברהב, נסיתי להעביר את כל החומר בדרך של דרמה יוצרת. גם מתמטיקה ואנגלית ניתן להעביר דרך משחק. בפסח, למשל, למדו התלמידים אודות יציאת מצרים – תוך כדי ישיבה באוהל בדווי, בתפאורות זהות לאלו שהיו לאבותנו הנודדים במדבר. הצורך לצטט ולשנן ממאיס את הלימודים על הילד. הילד הקטן הינו סקרן מטבעו, ויש לדעת כיצד לשמר בו תכונה זו ולא להרוס את המוטיווציה שלו להתבונן ולחקור".

היא מוכנה ללכת רחוק, כדי לגרום לאנשים לחייך: „המשחק והצחוק לגבי הוא טעם החיים". אז אם אתם נוהגים במכונית שלכם, ובמכונית האדומה הסמוכה אתם רואים ליצנית נוהגת – תנו חיוך. דבורה בעבודה.■

דניש מגישה: פינות אוכל לאניני הטעם.

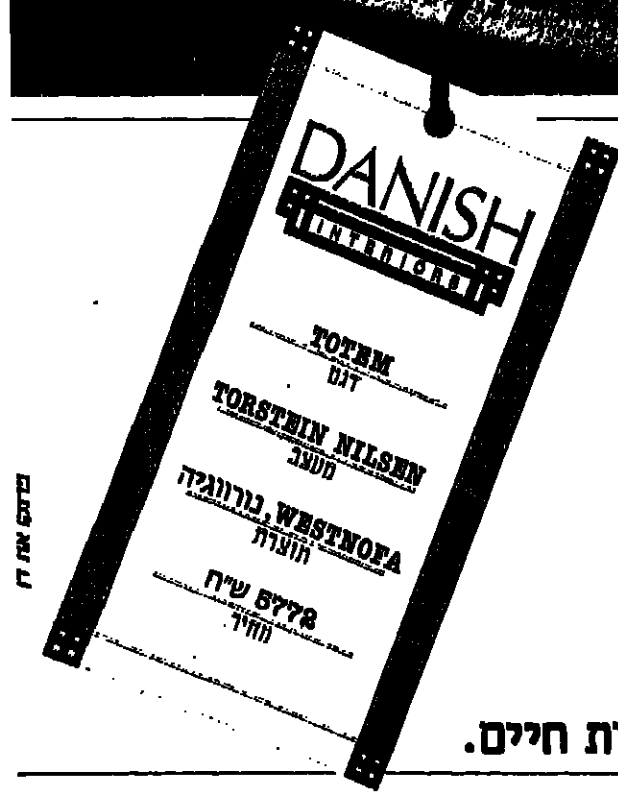

פינת האוכל הקלאסית TOTEM מבית העיצוב הנורבגי WESTNOFA נועדה לאנשים עם טעם אנין.
העיצוב הפיסולי של הכסאות, הקו המעודן והנקי של השולחן והגימור המושלם מטיבים לתאר יותר מכל, את אסכולת העיצוב הנורבגית העכשווית.
דניש מציעה לך את מערכת TOTEM המקורית במספר אפשרויות:

* כסאות עם ריפוד בד או עור
* כסאות עם או בלי ידיות
* פלטת שולחן מעץ או מזכוכית
* גוון עץ טבעי, בייץ שחור, טיק או פוליסנדר.

לאניני הטעם בעלי טעמים שונים, מגישה דניש בנוסף ל- TOTEM, עוד מגוון עשיר של פינות אוכל בקשת רחבה של עיצובים ומחירים.

DANISH INTERIORS

דניש מעצבת תרבות חיים.

רמת גן: בית דניש, דרך ז'בוטינסקי 104. חיפה: רח' טשרניחובסקי 35, סטלה מאריס כרמל צרפתי. באר-שבע: רח' חברון 4.
ירושלים: רח' שמאי 16. תל-אביב: רח' באייר 60, כיכר המדינה.

סופשבוע חם
באילת

סופשבוע באילת. במלון „אביה סונסטה" נערכה תחרות היופי של חברת תכשירי השיזוף „הוואיין טרופיק". מהצפון החורפי נחתו בקיץ האילתי עשר התתיכות הצעירות, שהתחרו על התואר, חניתה צנטנר שאימנה אותן, דודו דותן שהינחה, יזהר כהן שהופיע וגדעון אוברזון שסיפק את בגדי הים. מפקד חיל האוויר, אלוף עמוס לפידות, בלי

ראש עיריית אילת רפי הוכמן (ימין) עם מריאן ורפי נלסון. צילום: אירית רותם

שום קשר לתחרות, בילה שם את השבת על גלשן־רוח. את יעקב אגמון ויוסי שריד אפשר היה לפגוש אצל רפי נלסון.

בין המתחרות על התואר „מיס הוואיין טרופיק הישראלית", אמל ספניולה, תלמידת תיכון בת 16½, ערביה נוצריה מנצרת, בת למשפחת סוחרי בשר שהגיעה לאילת בלווית אחיה ושני בני־דודים. ספניולה שנבחרה לא מכבר כ„מלכת היופי של הגליל", שואפת להיות דוגמנית. „הדוגמנית הערביה הראשונה", היא אמרה.

חביבת הקהל, רויטל מור בת 18, משיכון בבלי בתל־אביב, היתה גם חביבת השופטים. היא תייצג אותנו בתחרות העולמית שתערך עוד שבועיים בפלורידה. אם תזכה שם, תקבל מכונית „פורשה", טבעת יהלומים, מעיל פרווה, סירת מירוץ וטיול־זוגי לכל מקום בעולם בו תבחר. שלושה ימים אחרי התחרות בפלורידה, היא אמורה להתגייס לצבא. רויטל מור שעובדת כבר שנתיים בדוגמנות, רוצה לשרת קרוב לבית.

ביום בו תערך התחרות בפלורידה, יחתמו רפי נלסון ומריאן דרוז'י ויצמן על אמנת הנישואין שלהם, בניצוחה של שולמית אלוני. טקס החתונה יערך בביתם של דותי וד"ר עמי גלעדי בכפר־שמריהו. מוזמנים רק חברים ממש קרובים. מסיבה המונית מתוכננת להיות בכפר של רפי נלסון בערך שבועיים אחרי־זה. בשביל מריאן דרוז'י, צרפתיה בת 34, אילו נישואים ראשונים. נלסון (56) שאומר „בפעם האחרונה, התחתנתי לפני 24 שנה", עושה את זה בפעם הרביעית. מריאן, בתו של הסופר והעיתונאי היהודי־צרפתי ז'אק דרוז'י, שהתגיירה עכשיו (אמה לא יהודיה), בחרה בשם העברי יעל. „אני לא רק מתחתנת עם גבר, אלא גם עם עיר ומדינה", אומרת מריאן־יעל שמדברת קצת עברית ומאוהבת חזק, חוץ מאשר ברפי נלסון גם באילת ובמיוחד בטאבה. ■

אירית רותם

רויטל מור. „מיס הוואיין טרופיק". צילום: ברני את אייבי

אמל ספניולה: „הדוגמנית הערביה הראשונה". צילום: אירית רותם

צפורני חתול

את הקריירה שלה התחילה מרי אלן קבליני כיועצת איפור בדרגסטור שבשכונת מגוריה, בניו־ג'רסי. היום היא משמשת כסגן נשיא חברת האיפור האמריקנית „סטיינג'לייט", מדריכה ויועצת יופי ראשית של החברה – המייצרת 25 סוגי איפור, כל אחד ב־40 גוונים שונים. בשבוע שעבר היא נחתה כאן לביקור קצר, במסגרת קידום המכירות של מוצרי החברה בישראל. גם כאן, כמו בכל מקום אחר אליו היא מגיעה, התמקדה תשומת הלב הכללית בציפורניים.

קבליני, בתם של פורטוגזית ואיטלקי, כבר רגילה לשאלות המשונות ששואלים אותה בקשר לצפורניים שלה. השאלה הכי פחות מביכה, נוגעת להחזקת וטיפוח האינסטרומנטים הללו. מבחינתה של קבליני ששומרת כבר עשר שנים על אורך ציפורן אחיד, אין שום בעיה. „פעם בשבוע, אני מתעסקת עם הציפורניים. עושה לעצמי מניקור, משפצת את הציפורן, גוזרת קצת שלא תהיה ארוכה מדי ומורחת לאק". השיפוצים מתבצעים בעזרת פיסת בד משי דקיק, אותה היא גוזרת לגודל הציפורן, מדביקה ומשייפת, מה שנותן לציפורניים את טקסטורת הבטון המזוין. קבליני שהפכה אותן גם לכל־עבודה אומרת „הציפורניים, זה הסמל המסחרי שלי. אני משתמשת הרבה בידיים, ככה אנשים זוכרים אותי וזה חשוב".

קבליני. פיסות משי דקיקות מודבקות לצפורניים.

לדברי קבליני בין הנשים האמריקניות שמתאפרות במוצרי „סטיינג'לייט": **גולדי הון, שר, דולי פארטון ודיאן קרול**. כשמדובר בישראליות, היבואנים מזכירים את **ירדנה ארזי, יונה אליאן, דליה מזורי ואורלי יניב**. ■

אירית רותם

מתי כספי ובנו (ימין) וישראל גוריון.

ביקור ראשון
בתיאטרון

בהרמת כוסית לאחר בכורת „ביקור ראשון". ההצגה החדשה של התיאטרון לילדים ולנוער, היתה רוח טובה של הצלחה ושל שביעות רצון. „יופי של הצגה", טפחו הידידים על כתפיהם של אלה שנשאו בעול: **ישראל גוריון** – מי שביים, שיחק והיה שותף בכתיבה **ויענקלה יעקובסון** מי שכתב את המחזה ליחיד, המוגדר כ„חגיגת תיאטרון על תיאטרון, לילדים צעירים ולמבוגרים־ילדים".

מרבית המוזמנים הגיעו מלווים בילדים או בנכדים. ישראל גוריון ורעייתו הגיעו בלי „מפני שהילדים שלנו כבר גדולים, בני חמש־עשרה ועשר. והם לא אוהבים פרימיירות", „והם כבר ראו זאת שלוש פעמים". מוכיר את סיפור הקדירה של שלום עליכם... בין האורחים ניראה „המצנט" האמנותי **אודי** (בנק דיסקונט) **רקנטי, אביטל מוסינזון** (העוסק עתה בפרוייקט חדש שלו הקמת נח"ל של אמנים, אשר יקימו מושבה של יוצרים במצפה רימון), **מתי ודודין כספי**, מנהלת תיאטרון, **עדה בן נחום** וכן **יוסף פורת**, בעלה של **אורנה** מנהלת התיאטרון.

אורנה שבה למלא את תפקידה לאחר חופשה בת שנה, לאחר שעל כסאה ישבה ד"ר שוש אביגל והיה „לא פשוט" לערוך את חילופי הגברות. אורנה, בעזרת בתה העתונאית **ליטל פורת**, כותבת בימים אלה את הביאוגרפיה שלה. „ביקשו מאורנה שתכניס קצת פלפל לסיפור והיא השיבה שזה מה שיש. עכשיו לאחר מאבק כבר יש לה פלפל" מדווח ידיד. ■

תלמה הדר

מוגש ע"י "גרין קארד"
פרטים נוספים ותקנון חלוקת הפרסים להשיג במשרדי החברה
ל- בהגרלה חודשית

ש. גולדשמיד
כל בו לבית ולגן
רח' פייר קניג 37 טל' 710606

מצא לילדך שעשועים בחנויות הצעצוע
סודרי ודבי בע"מ

קפה־באר
ארוחות בסגנון צרפתי־איטלקי
(אפשרות לארועים משפחתיים)
פתוח מ־11.00 עד אחר חצות

מוצרי חשמל וריהוט
במבצע
כל מוצרי החשמל מבית תדיראן
מרכז כלל, בחזית יפו 97 טל. 242535

מרפדיה רמי
מבחר גדול של בדים
אפשרות לתשלומים בכרטיס אשראי
ירושלים, רח' יד חרוצים 14 תלפיות
טל. 02-720002

אורי ספיר
* תקליטים * קסטות * קומפקט דיסק * כלי נגינה * תוים * אורגנים
ירושלים, בן־יהודה 2

ביח"ר ליאו שטופר LEO STOPPER
לבגדי גברים
מעילי גשם וחורף
חליפות ארוכות וקצרות
ז'קטים ומכנסים
מכירה בסיטונות
ליחידים ולפי מידה,
אין חשש לשעטנז.
החבצלת 9 ירושלים
טל. 02-222858

הפנר מעדנים
כשר
כריכים בסגנון אמריקאי
ארוחות מלאות
בישול ביתי
מחירים סבירים
רח' לונץ 4 – מדרחוב ירושלים
המבורגר אצל הפנר

לבעלי חנויות תצוגת תחפושות ואביזרי פורים
מחירים בתנאים נוחים.
רשת חנויות בירושלים:
טל. 723868 – 662368
1. קולומביה 5, קרית־מנחם
2. ארמון הנציב, מרכז מסחרי

מסעדת תאג'
מאכלים מזרחיים ובשרים על האש.
ארוחות עסקיות במחירים מפתיעים!
פתוח: א'-ה': 11.30 – 24.00
פתוח גם במוצ"ש
כשר
רח' יפו 31 בחצר, ירושלים, טל: 02-241615

בורדה האוס
שרות מיוחד
גזירת הדגם לפי גזרות בורדה

בוטיק לב המדרחוב
מבחר דגמים יחודיים
זהבה רוגלית
בן יהודה 19, קומה א', ירושלים.
טל. 02-241349
הכניסה מרח' ההסתדרות ע"י מוניות ישראל.

אישונית
בניסיון שלנו אי־אפשר להתחרות
עדשות מגע

בסימן שאלה?
שיווק צעצועים בסיטונות וליחידים
בן יהודה 27, טל. 222704

בש נואיד בע"מ
צבעים ושתות
הצבי 10, יפו 94 ירושלים
טל. 383135

חזן ושות'
כלי עבודה וצבעים
אבן ישראל 6, טל. 221028

רמי לוי "שווק השקמה"
שווק מוצרי מזון וחמרי ניקוי

יחזקאל שיר
מבצע
מיטב מוצרי חשמל ביתיים

מוסרי שלמה ובניו
סיטונאי לממתקים וסיגריות
אגריפס 105, 02-234703

ON LINE
ייצור ועיצוב
והיטים ברמה עלית
קו של יופי ואיכות
התצוגה: רח' שלמה בן יוסף 7
צ'יק פוסט
המפעל: רח' בעלי המלאכה 11
א.ת. קרית ביאליק

חנות חדשה בצ'ק פוסט של רשת ספיד
רשת ספיד בהנהלת אחים דהאן
ספידישוק
פרי וירק מן החקלאי אל הצרכן
מכבדים כרטיסי אשראי – ויזה
אני תמיד קונה בספיד
ספידישוק: צ'ק פוסט, פינת כביש יגור, אחורי הבנק הבינלאומי
ק. מוצקין – רח' קדיש לוז 3, טל. 732163
רח' אוסישקין 6, טל. 713172

וילונות שרה
קרית ביאליק
טל. 04-713134

"נוריתא"
בדים אקסקלוסיביים, תפירת שמלות ערב, חופה ובגדי עור לפי הזמנה.
אישית ע"י המעצבת נוריתא
חיפה – הרצל 61 ויחיאל 6, טל. 662710

חיפה והצפון

המחצרצת הקטנה

דומה שאות הפתיחה לקרנבל הגדול ניתן בשבוע שעבר באיצטדיון יד־אליהו, ואחראית

רותה בהיכל הספורט ביד־אליהו. חצי מהחיים עבר עליה בנשיפה
צילום עדי אבישי

לכך, במידה רבה, תזמורתו של **אודי שפילמן** שהכניסה מימד חדש למשחקיה של מכבי ת"א, כדורסל.

בעונה שעברה הנעימה לצופים תזמורתם של האחים **אלעזרוב**. השנה ביקשה מכבי „החלפת שחקן" ולקראת משחק הבית האחרון עם הקבוצה הצרפתית מאורתז, הוזמן שפילמן ונגניו.

בין התופים והגיטארות החשמליות, בלטה בתזמורת, משהו סטייל **ג'יימס לאסט**, גם דמותה של **רותה קליימן**, שנשפה בחצוצרה והפיקה צלילים שהידהדו בכל פינה באולם הענק.

מה לרותה ולתזמורת בידור?

– „כבר 11 שנה אני מנגנת בחצוצרה", אומרת הבלונדית הקטנה.

11 שנים? ובת כמה את, אם מותר לשאול?

– „בת 22, מותר לשאול".

מסתבר שרותה הספיקה הרבה מאז הגיעה מחיפה, שם נולדה, לתל־אביב, ומשם לתזמורת צה"ל ולפילהרמונית הצעירה. למחייתה היא עושה כיום בתזמורתו של אודי שפילמן, ובאשר למקצועה העתידי – היא סטודנטית, שנה שניה, בביולוגיה.

רווקה?

„כן".

רק אחד עם קצב יוכל להחזיק מעמד במחיצתה. ■

משה לור

ריקי גל וחבר עם עבר. אפי טורקניץ

ועכשיו: ריקי גל

לריקי גל יש מזה חודש חבר חדש: **אפי טורקניץ**, בן למשפחת קבלנים אמידה בפתח תקווה, שהיה בעבר החבר של **שרי צוריאל** וניהל לפני כן רומן עם הבוטיקאית **נילי שרפשטיין** ועם הספרית **מרסל רוזנטל**. גל הופיעה עם טורקניץ בשבוע שעבר במסיבת המרק של **קובי בר** אצל המו"לים **יורם ותלמה רוז**. ■

זוהר אהליאב

מפיסטו לישראל

קוקטייל־הפתיחה של פסטיבל הסרטים בברלין הפגיש את המפיק הישראלי **דורון ערן** עם הכוכב **קלאוס מריה ברנדאואר** („מפיסטו"). ערן נצל את ההזדמנות להזמין את ברנדאואר להקרנת הסרט „אדמה חמה" בהפקתו, שהוצג בפסטיבל. ברנדאואר התמנה כראש חבר־השופטים של הפסטיבל, לאחר ש**פול ניומן**, שאמור היה להיות היו"ר, לא הגיע. סרטו של ניומן, „צבע הכסף" (ועליו הוא מועמד ל„אוסקר") פתח את הפסטיבל. הסרט עוסק, כידוע, בשחקני ביליארד – ומסיבה זאת הוצבו שולחנות־ביליארד ועוגה דמויית שולחן־ביליארד במסיבת־הקוקטייל. ברנדאואר הוכיח את יכולתו כשחקן סנוקר מחונן, פרס את עוגת־הביליארד – וסיפר שהוא מתכנן ביקור בישראל. ■

ארי רימון

דורון ערן (מימין) וקלאוס מריה ברנדאואר פושה ליד שולחן הסנוקר
צילם: ישראל מלובני

החיים הקשים של דליה לביא

דליה לביא – שחקנית, זמרת, אם ועקרת־בית המתגוררת עתה בפלורידה, עם בעלה וילדיה, הפתיעה אותנו: בגליון ינואר של house and garden היא מופיעה שם במודעת פרסומת לפרוייקט דירות יוקרתי (במחיר מ־200 אלף ועד מיליון דולאר) בריביירה של פלורידה. הטקסט של המודעה אומר: „החיים קשים. אבל מישהו צריך לחיות אותם". הפתרון לחיים הטובים היא התנוחה חסרת הדאגה של הלביא שלנו. ■

תלמה הדר

דליה לביא במודעת־הפרסומת

תותים לחיילים

טלי בן־נון, מנהלת ארוחות הבוקר במלון „דן אכדיה" בהרצליה, נטשה את חדר האוכל לטובת חיילי צה"ל. במסגרת חגיגת תותים המתקיימת במלון יצאו ביום גישום המנכ"ל **רפי ויינר** וכל הצוות, כאשר כולם מחופשים לתות־שדה, אל צומת הקאנטרי־קלאב בתל־אביב, כדי לפנק את חיילינו בתות שדה וקצפת. ■

בתיה אבישי

טלי מאכילה חייל. החייל נראה מרוצה

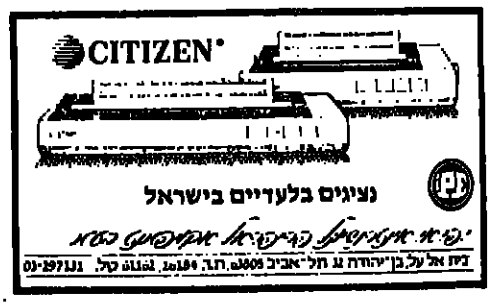

אילנה באום

הילדים קראו לי רוצחת!

סוזי מיכאלי־קסטנר, בתו של מי שעל שמו קרוייה בהסטוריה „פרשת קסטנר" – מעלה זכרונות על הימים הנוראים של משפט השואה ויהדות הונגריה בו היה מעורב אביה. היא חושפת הכל – גם פרשיות אהבים שלו... 30 שנה להירצחו. רק לאחר מכן טוהר שמו. בתו דוברת במרירות רבה ומובנת.

סוזי מיכאלי־קסטנר. „הרי אבא שלי הציל אלפים..." צילום

הימים הטובים של משפחת קסטנר.

„נעים מאד לדעת שאני שייכת, שיש קשר..."

סוזי מיכאלי־קסטנר. אחות מוסמכת במ־חלקת התאוששות כללית בית החולים בילינסון. בדיוק שלושים שנה אחרי הרצ־ח של אביה ד״ר ישראל (רז׳ה) קסטנר. הילדה בת ה־12 הפכה לאשה. לאם. הזכרונות הק־שים עטופים במעטפת דקה. פצע פתוח. נראה כי החיים במשפחת מיכאלי - בעל ושלוש בנות: מי־רב, מיכל וקרן - היו, הינם ויהיו לעולם בצילו של מה שהחל ב„משפט גרינוואלד" אך עד מהרה הפך ל„פרשת קסטנר" (ראה מסגרת).

דירה מרווחת בבית דירות בפתח־תקווה. מן החלון נשקף הגן הצבורי: ספסלים מעץ, דשא, עצי אורן, צפו־רים ובריכת שחיה: „זו התמונה שלנו". בחדר השינה טפט־תמונה על הקיר. התנצלות: „האיש שלי רצה כאן טפט נוף. אלמלא כן הייתי תולה כאן תמונות משפח־תיות של אמא, אבא, הבנות שלנו..."

הריהוט בחדר הכניסה – שידה, שולחן כתיבה, שתי כורסאות ושולחן קטן – נלקח מבית אמא־אבא. מגירות גדושות צילומים: „עד שזה קרה אבא היה מצלם המון". באחד הצילומים אבא ניצב ליד מיקרופון ופטיפון. היה קריין ועורך תוכניות בהונגרית. הנכדה הבכורה שלו מירב, היא היום קריינית בגלי־צהל. מענל נסגר: „אני רוצה שתצטלם בדיוק כך, ליד המיקרופון". סוזי מעש־נת בשרשרת. סיגריות מנטה. „גם אמא עישנה מנטה. שלוש קופסאות ליום". בצרוף עם מחלת ריאות בה לקתה במחנות בחו"ל, הסיגריות לא עזרו להארכת חי־יה. בוריו קסטנר נפטרה לפני 11 שנים.

על השולחן עתון „על המשמר": „הדבר הראשון שא־ני קוראת זה את דף הספורט. משוגעת על כדורגל". כשיש לה עם מי ללכת, היא מעדיפה לצפות בכדורגל מן המגרש: „עד שלמדתי לקום בזמן כדי לא לפספס את הגולים". מה פתאום כדורגל? סיבה כמעט מובנת מאליה: „ומי לימד אותי כדורגל אם לא אבא?"

„אי־אפשר לרדת..."

אבא של ז׳וז׳י (והיא נעלבת כשקוראים לה שושנה ומתעצבת כשאומרים סוזי): „גבר מקסים. יפה־תואר. נשים היו נופלות לרגליו. אחרי מותו, מעולם לא היה לאמי גבר אחר – אפילו שהיו לה המון מחזרים, ואמא שלי היתה יפהפיה־אצילית. פעם שאלתי אותה על־כך והיא אמרה ש„אי־אפשר לרדת מאיגרא רמא". וכאן מגרבת סוזי שתי פרשות אהבים: האחת, הידועה, עם הנזי בראנד „אמא כל־כך נפגעה. היא לא סלחה לו על

זה עד סוף ימיה. אבל אפשר להבין איך זה קרה: הם עבדו יחד והיו לבד..." פרשייה נוספת התגלתה לסוזי לפני שנים אחרות, כבר אחרי מות אמה: „מצאתי מכ־תב חתום במגירה. הוא לא נפתח לא על־ידי אבא ולא על־ידי אמא. על המעטפה היתה הטבעת שפתיים באו־דם. לא יכולתי להתאפק. פתחתי. זו פרשייה קטנה משנת 1950, כאשר התלווה אל בן־גוריון בנסיעה לאנ־גליה. "במכתב כתוב: „זו נשיקת לילה טוב למלך מן המלכה. האם שכחת אותי?"

סוזי אינה יפה. לא מרשימה. בלא הקווים העדינים של אמה ובלא הכיפתור של אביה – בצילומים הוא תמיד בחליפה ועניבה. לבושה בג׳ינס ונעלי התעמלות. מתגאה באף הקסטנרי שלה: „האף שלי זורק אותגר לפלסטיקאים – כולם ממליצים לי לנתח אותו. מה פתאום שאני אעשה זאת? זה בדיוק האף של אבא. זה מאד נעים לדעת שאתה שייך, שיש קשר..."

אבא אהב מוסיקה. בעיקר את „חליל הקסם" של מוצרט. גם סוזי. לא רק מוצרט, אבל כמובן גם. מתרפ־קת על המוסיקה כמו על געגוע. בימים הכי קשים בבית היה אבא מאזין למוסיקה. כך גם סוזי.

הימים הקשים. „נהרגע בו דרכה כף רגלם בארץ לא היה להם רגע אחר טוב". כך על אודות הוריה. בקרב יהודי הונגריה היה ישראל קסטנר איש בעל עמדה וכבוד. מציל היהודים. על פעילותו בועד ההגנה היהודי בזמן מלחמת העולם השניה הכירו לו תודה. בדצמבר 1947 עלו ארצה וקסטנר הצטרף לשורות מפא"י. חשב על קריירה פוליטית והתמנה לדובר משרד מסחר ותע־שיה. בשנת 1953 הגיש היועץ המשפטי לממשלה, חיים כהן, תביעה פלילית נגד מלכיאל גרינוואלד על הוצאת דיבה נגד דובר משרד מסחר ותעשיה ישראל קסטנר. גרינוואלד, פנסיונר מר נפש, עסקן בתנועת המזרחי, פרסם בעלונו הפרטי „מכתבים לידידי במזר־חי" האשמות חריפות כלפי קסטנר. הוא האשימו בשי־תוף פעולה עם הנאצים. היועץ המשפטי לממשלה דאז, חיים כהן הגיש את התביעה בשם מדינת ישראל – וכך החל כדור השלג להתגלגל, בכיוון בלתי צפוי: שמו של הנאשם נשכח מלב אך שמו של ישראל קסטנר נשאר בתודעה הקולקטיווית שלנו כ„מי שמכר נפשו לשטן כאשר עשה הסכם עם האויב, להצלת קבוצה קטנה יחסית ובכך עזר, שלא במישרין להשמדת 600 אלף מיהודי הונגריה" – כפי שפסק השופט בנימין הלוי.

הרצח היה צפוי

התביעה הגישה ערעור לבית המשפט העליון. ב־17 בינואר 1958 אמנם טיהר בית הדין את שמו של קסט־נר – אך הוא כבר לא היה בין החיים. טחנות הצדק טחנו לאט מדי. רציחתו של קסטנר היה צפויה. במשך תקופה ארוכה הצמידו לו 24 שעות ביממה שומרי ראש. קסטנר עצמו ידע כי ירצחו אותו. סוזי אינה זוכרת מילים, אבל „זה עניין של אווירה". תחושה של רצח עמדה באוויר. במידה מסויימת זה היה סיום הכר־חי. ניטל הטעם מחייו של קסטנר: „מדרייפוס גזלו את דרגתו את החרב שלו. מאבא שלי גזלו הכל: את השם, את הכבוד, את הפרנסה – ולבסוף את החיים, על לא עוול בכפו".

„רק כשהתחילו ענייני המשפט התחילו לדבר על זה בבית. לפני מתן פסק הדין קרא לי אבא. הוא ישב אז בכורסה ואמר שעכשיו אשמע הרבה דברים מכוערים עליו, אבל שארע כי תמיד עשה כמיטב יכולתו להציל יהודים. הייתי אז כבת 8 וחשבתי למה אמר לי בחגיגי־ות כזאת, כאילו זו ההצהרה האחרונה..."

קביעתו של בנימין הלוי הוציאה הרבה שדים מן הבקבוק. השם קסטנר הפך למושג. במכולת סרבו למ־כור להם. השכנים ערמו אשפה בכניסה לדירתם. אנ־שים ירקו עליו ברחוב. צעקו לעברו. קירות הבתים היו מלאים כתובות נאצה: „קסטנר רוצח". „מפא"י = קסט־נר = רצח יהודים באירופה". הדרך לבית הספר היתה רצופה בכתובות: „מבחינתי, כאילו כל הקירות במדינה היו מכוסים בקריקטורות. לא יכולתי שלא לראות את זה". ואז בית הספר: „הילדים בבית־הספר היו כל־כך רעים אלי. קראו לי 'רוצחת', 'בת של רוצח' ו'קסטנרית'. זה היה אז שם גנאי. ילדים לא התחברו איתי. שמחו לאידי. התקופה הכי קשה היתה כאשר אבא שכב בהדסה, 12 יום, מאז שנורה ועד שנפטר: בכתה היו אומרים לי כל יום 'הלוואי שימות', 'מגיע לו שימות', 'טוב שהרגו אותו'. אחרי שנפטר באתי לבית הספר. צחקו ממני... רק אחרי זה ספרתי בבית מה עובר עלי ואמרתי שיותר אני לא הולכת לבית הספר הזה. בערב, מאז שאבא נרצח, אני הייתי מציעה לאמא את המיטה – כי אסור היה לה להתאמץ. זו היתה ספה סלונית שנפתחת למיטה, עם ארגז מצעים כבד".

את השנאה, המרירות, האיבה מפנה סוזי אל שמואל תמיר, אז פרקליט צעיר ושאפתן שייצג את גרינוואל־לד, ואל השופט בנימין הלוי: „שני אלה רצחו את אבא שלי. לא הייתי רוצה לפגוש בהם. אינני יודעת איך הייתי מגיבה".

„הוא היה גיבור"

הזיכוי של ישראל קסטנר בבית המשפט העליון היה חשוב – אבל לא מספיק. הסטוריונים ובראשם פרופ׳ יהודה באואר ודב דינור אוספים מסמך למסמך כדי להוכיח קבל עם ועולם כי פעילותו של ישראל קסטנר בוועד ההצלה היהודי בהונגריה הביאה להצלתם של עשרות אלפי יהודים. הצגת המחזה „קסטנר" בשנה שעברה על־ידי תאטרון הקאמרי היתה עבור סוזי מי־כאלי־קסטנר תחילתו של תהליך. בעקבות המחזה התקיימו דיונים. סוזי עברה בעשרות בתי ספר ודיברה עם אלפי בני־נוער.

סוזי מיכאלי־קסטנר רוצה כי הכל יידעו מה עשה אביה: „לא אוהבת אנדרטות. לא רוצה רחוב על שמו של אבא. טקס לאומי? וודאי מגיע לו. מאד הייתי רוצה שכבר השנה זה יזכה לציון ממלכתי – לפחות בכלי התקשורת ובבתי הספר. חשוב לי שכל עם ישראל ובי־עיקר הנוער יכיר מי היה ד"ר קסטנר ואיזה גיבור הוא היה. שבכל ספר הסטוריה תהיה כל האמת. לא רק כמה שורות. לפחות כמו על מרד גטו ורשה שלא היו לו שום תוצאות חוץ מהצלת טיפת כבוד לאומי... והכבוד הלאומי לא ניצל כאשר קבוצת יהודים עמדה מול הנא־צים וניהלה עימם משא ומתן כשווה אל שווים? הנשק שלהם היה אומץ, עורמה ושכל – ואם זה לא רובים זה לא נשק? זו לא גבורה עילאית? מה קרה לנו? שמואל תמיר נתן 1500 מחבלים תמורת שלושה יהודים... הוא עשה בדיוק מה שאבא שלי עשה. נשא ונתן על החיים. במדינת ישראל, מי שלא יורה – הוא לא גיבור. זה כל־כך מעוות... מי העז להיכנס ולצאת במפקדות הנא־צים באירופה? האנשים האלה, אבא שלי והנזי בראנד, נכנסו יום־יום ולא ידעו אם ייצאו משם. מרצונם נכנסו לתוך לוע הארי, כל פעם מחדש, והצילו עשרות אלפי יהודים... חסידי אומות העולם נחשבים גיבורים. עם כל הכבוד, הם הצילו רק משפחה. אבל אבא הציל אלפים – את זה קשה לקלוט כי זה לא מוחשי..."

כך נולדה עיסקת ההצלה...

ד"ר ישראל קסטנר נולד ב־14 באפריל 1906 בקלוז׳, טראנסילווניה (אז – הונגריה, כיום – רומניה). סיים למודיו כדוקטור למשפטים. היה חבר בהסתדרות הציונית בהונגריה. היה פעיל בימי מלחמת העולם הש־ניה בגוף בשם „ועד לעזרה והצלה" ששם לו למטרה לעזור לפליטים היהודים שהגיעו מפולין וסלובקיה, וסיפקו להם מזון, ביגוד לינה וכו׳. למען הצלתה פעלה הקהילה היהודית בהונגריה במספר כוונים: קיום מו"מ עם השלטון ההונגרי, קיום מו"מ עם הנאצים ופנייה לעזרה מן החוץ. קסטנר ניהל את המו"מ עם הנאצים.

במו"מ זה הציע אדולף אייכמן סחר־חליפין: הצלת יהו־דים תמורת סחורה וזהב כאשר הקהילה היהודית מתח־ייבת לשלם שני מליון דולר וכך גם באה לעולם עסקת „משאיות תמורת דם" שנחתמה עם אייכמן.

ב־30 ביוני 1944 יצאה רכבת ובה 1684 איש, אותם ארגן קסטנר. באוגוסט־דצמבר קיים קסטנר סדרת מג־עים עם קורט בכר, מנהל המחלקה הכלכלית של האס. אס. בהונגריה. במשפטי נירנברג העיד קסטנר לטובת בכר.

בדצמבר 1947 עולה משפחת קסטנר לישראל. אבי המשפחה עבד בעתונאי ב„אוי־קלט". במאי 1953 מגיש חיים כהן תביעה נגד מלכיאל גרינוואלד. המשפט נפתח בפברואר 1954. ביוני 1955 קובע השופט בנימין הלוי כי „קסטנר מכר נשמתו לשטן". בלילה שבין ה־3 ל־4 במרץ 1957 מתנקשים בחייו של קסטנר. ב־15 במרץ נפטר קסטנר. ב־2 יולי 1957 נפתח משפטם של הנאשמים ברצח: דן שמר, יוסף מנקס וזאב אקשטיין. ב־14 בינואר 1958 קובע בית המשפט העליון כי קסט־נר לא שיתף פעולה עם הנאצים. ■

שחוואי קסטנר. „נשים היו נופלות לרגליו".

כמעט חתונה, ופתאום –

השניים עמדו להתחתן – לפתע קרה משהו. מצוקה. בהלה. דיכאון. אבל דווקא החיכוכים בשלב זה עשויים לפתור בעיות, ובסופו של דבר – להדק את היחסים.

הם יוצאים כבר חצי שנה. היחסים ביניהם התפתחו די מהר. לשניהם ניסיון קודם בקשרים חלקיים, ובדיוק היו פנויים כשנתקלו זה בזו. לאחר חודש של היכרות נפגשו כבר מדי יום, ולנו פעם בדירתה ופעם בדירתו. לאחר חודשיים הרחיבו את מעגל הקשר שלהם, ועשו מעין סבב משפחתי. כלומר, בקרו כזוג חברים אצל הוריה, אצל הוריו, ואחר כך אצל חבריו ואצל חברותיה, עברו את טבילת התגובות הראשונות.

התגובות לא היו נלהבות במיוחד. אצלו כבר מצאו לפני־כן נשים מוצלחות ממנה. וגם אצלה לא היו סימנים שטעמה הבשיל והשתפר עם השנים. המגיבים שוכחים שניצבים לפניהם אנשים ששרשרת ההחמצות שלהם משתרעת על פני עשר שנים, לפחות.

לא כל כך הוגן להשוות אותה לנשים שהזדמנו בחייו שנים רבות לפני כן. ועל יד בני התשחורת הרקיקים שלה משכבר־הימים, מודקר זה בבלוריתו האפורה ובמותניו המתעבות. אך אין דבר. במקום לבכות על מה שהוחמץ, הזוג החדש דווקא מתבצר נוכח חיצי הביקורת. מתחזקים בידידותם. מגדירים את גבולם, ופולטים החוצה „ידידים” מיותרים. נשארים רק ידידים אלו משלו שמקבלים גם אותה, ואלו משלה שמקבלים גם אותו.

לא פשוט להחזיק שתי דירות שכורות, וכך מחליטים בני הזוג לעבור לגור באחת מהם. עוברים להתגורר בדירתה, המרווחת יותר. המהלך הזה מבשר חתונה. ההורים שלה ושלו כבר נפגשו. מפגש שעבר בשלום, פחות או יותר, עם התחלות של דיונים על איך לחגוג, איפה, מתי וכדומה.

ולפתע – השניים נראים במצוקה. מצוקה גדולה.

הוא, כמי שנלכד בפח. עיניו מבועתות. מה יש לך? לפתע תוקפים אותו ספקות. הצעד גורלי. אך האם הוא גם נבון? כנגד בת־קול העונה לו בחיוב, יש אלף בנות־קול אחרות שמזכירות לו מיני־מינים של דברים שאמרה, ומיני־מינים של דברים שעשתה, והללו מצטרפים למחרוזת ארוכה של התנסויות עגומות בעבר הרחוק.

עד כה הספיקו כבר לריב על עניינים של מה־בכך. וכל אחד מצא מפלט במקלטו הפרטי, בדירה, להתאוששות ומרגוע. ועתה מה? מהרגע שעברו לגור ביחד, סוגרים גם את פתח המילוט מאחור. נוצרת עויינות, ההופכת לדיכאון.

לה, לעומתו, יכולת קצת יותר טובה להתבוננות פנימה. אמנם, גם היא נראית כאחת שחרב עליה עולמה: אטומה, סחוטה ועצובה. אבל היא, לפחות, יודעת שתחושותיה קשורות בהחלטה לעבור לגור יחדיו. והיא די נבוכה. ימים אחרים קודם לכן, הבחינה שהמתיחות שלה מתפרצת בהתלקחויות ועם בלתי־נשלטות. אז עדיין לא קישרה את הזעם עם הידוק היחסים ביניהם. היו לה „סיבות” להתפרצויות הכעס. הוא מאחר – היא רותחת, וכבר יצא לה שם של „מקלקלת שמחות”. והנה – היא תופסת את עצמה, מבחינה שהיא מטרפדת כל מה שבנתה עד כה. מסתבר, שמה שלא נפלט מתוכה החוצה, מה שלא ניתז – נדחס פנימה והפך לעצב. והרי קורה משהו חגיגי ומשמח בחייה, ואילו היא חשה כאילו יש הרעה בתנאים. ועדיין היא מנסה ללקט לעצמה גירסאות שיסבירו את אונה, כגון „הפחד מפני עבודות הבית, והוא הרי בוודאי לא יקח על עצמו חלק שווה בנטל...”

רבים נופלים חללים בקטע הזה. בסמוך להכרעות חשובות, מתברר כי משהו קורה ברגע האחרון. לעיתים מגיעים הדברים לסכסוך סוער, המותיר אחריו אדמה חרוכה.

רבים מערבבים את הבעייה עם פתרונותיה המגושמים. דברים שנראו אתמול רצויים וחביבים, הופכים להיות מגעילים ודוחים. כשבני הזוג, עדיין בשלב הנסר של היחסים, קופצים לפתע ומתהדקים להם בצפיפות רבה – מיד חשים הם זה את קוציה של זו. צפיפות מעין זו הולמת יותר ידידים בנפש, אוהבים גדולים, מומחים זה לזו – ולא זוג קיפודים משונים. וכך, מה שהבריות מכנים בשם בעיה – אינו אלא „הפתרון” המסלק באופן מגושם את הבעיה.

מהי, אם כן, הבעיה האמיתית? התשובה היא תמיד אותה תשובה: התוספת שפלשה לתוך החיים.

פתרון מגושם כחיסול היחסים אכן מסלק את המטרד באופן יעיל, אך שומר על רפיסות היכולת. האיש נשאר חלש וכליו דלים כשהיו. בני הזוג שלנו ניתזים וחוזרים איש איש אל פינתו. פינת רווקותו.

ישנה רק דרך אחת להתגבר על הקושי, והיא – להמשיך לחזק את כלי הידידות, תוך כדי תיכוך והתנסות יחדיו. רק כך, מה שהיה קשה אתמול יהפוך לקל מחר.

אל תפלו בפח של תעתועי הקנאה והגועל. אולי אין מנוס מכך שהללו יופיעו עם הקירבה האינטנסיבית, אך זיכרו שהללו נועדו לחסל את מה שאתם מנסים לבנות. הם רק מעידים על כך שאתם עדיין לא בכושר ידידותי אינטימי ומתמשך. כשתדעי לאהוב יותר, לבטח לא תשמעי כלל את נחירותיו. ואתה, קרוב לוודאי, תאהב כרבות הימים את ריחה הכמוס. רק תן לעצמך הזדמנות להתרגל.

אם תתיצבו מאחורי השנאה והגועל – רק תגבירו אותם. לעומת זאת, אם תציבו את כל כובד משקלכם על המשך טיפוח היכולת שלכם – תתגברו על ההפרעות, תהפכו לידידים אמיתיים.

הזוג שתואר לעיל דווקא עשוי להצליח, למרות שאולי שלב ההכנות לחתונה מתחיל מוקדם מדי. הם עולים עתה כיתה. יותר נכון, קופצים כתה: הם מנתרים ניתור גבוה. ובכל זאת, נדמה לי, יש בכך חוכמה נסתרת ולא מעשה חפוז.

מצבם דומה למצב רבים מן הנגמלים מעישון: הם מודיעים לכולם כי הם מחליטים להפסיק לעשן, וכך הם יוצרים חגורת מחוייבות המחזקת אותם בהחלטתם. ממחוייבות זאת קשה לחזור.

במצבם הנוכחי, לבני הזוג יש בפני מי להתבייש. ההחלטה המשפחתית קושרת אותם יחדיו. מאלצת אותם למצוא דרכים להסתדר זה עם זה.

למרות זאת: יחד עם ההחלטה להתחתן, אולי כדאי היה עוד לשמור לזמן־מה על שתי הדירות. כך שאם יעלה עשן רותח מהתפתחות השנאה ולא תצליחו לשים לה רסן, או להגיע למשהו טוב ביחד, תוכלו לקחת מרחק־אוורור זה מזה ולפוש מעט, בטרם תשובו ל„שדה הקרב”. אולי דווקא תשלום שכר־דירה מיותר יחיש את התגברותכם המאוחרת... ■

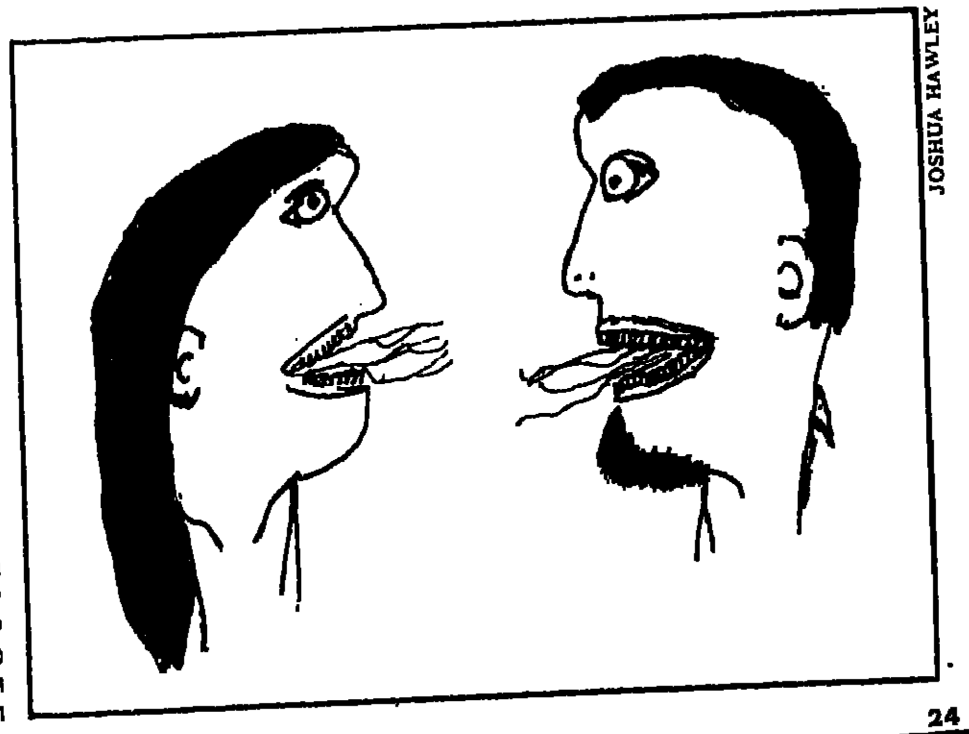

JOSHUA HAWLEY

הנשים הקטנות של פריס

המכוה המשותף: וועוות, שמחת חיים ושערוריה.

עוד מימי הקאן־קאן של רנואר, הלהיבו „הנשים הקטנות” של פריס את דמיונם של גברים – מלאות עליצות, אופנתיות, מצחיקות ותמיד פנויות. עם לב גדול וחוש מוסרי קטן, רגליים מתנפנפות שמגלות גרבוני תחרה ומתוכים פרומים.

דמויות עליזות וקלילות, עם מקום של כבוד בעולם הפאנטזיות, כך הן המשיכו לככב בהצגה המתמשכת של חיי פריס העליזים.

אבל עם השנים, הבנות השתנו. כבר לא מיניאטורות, כבר לא צרפתיות בלבד, אם כי, עדיין, עם נופך פריסאי מובהק. הגופות החטובים של היום באים מכל מקום, עוטים נוצות במקום בגדים תחתוניים מסולסלים והרמזים של פעם הפכו למסרים ברורים בכמעט־ערום־מלא.

גם המעריצים הם כבר לא מה שהיו פעם. הגברים המזדקנים של ימים עברו פינו מקומם לתיירים רעשנים, ומי שבאים מהפרובינציה לשאוף ניחוחות פאריסאים. הם מסתכלים אחרת, חושבים אחרת ומחפשים דברים אחרים.

וההצגה נמשכת. אוטובוסים שופכים בקביעות נחילי צופים לאולמות הקברט הפריסאים, שממשיכים למכור את היוקרה וההנאה של העבר. המכנה המשותף: שמחת חיים בצירוף קצת נועזות עם קריצה, מהולים בניחוח שערוריה. ככה ב„מולן רוז” שנפתח ב־1889, ב„פראדיס לאטין”, ב„קרייזי הורס”, ב„אלקזר”, ב„פולי ברז'ה” וכמובן, ב„לידו”.

רגליים למעלה. ■

יש דברים שצריך לעשות ביד

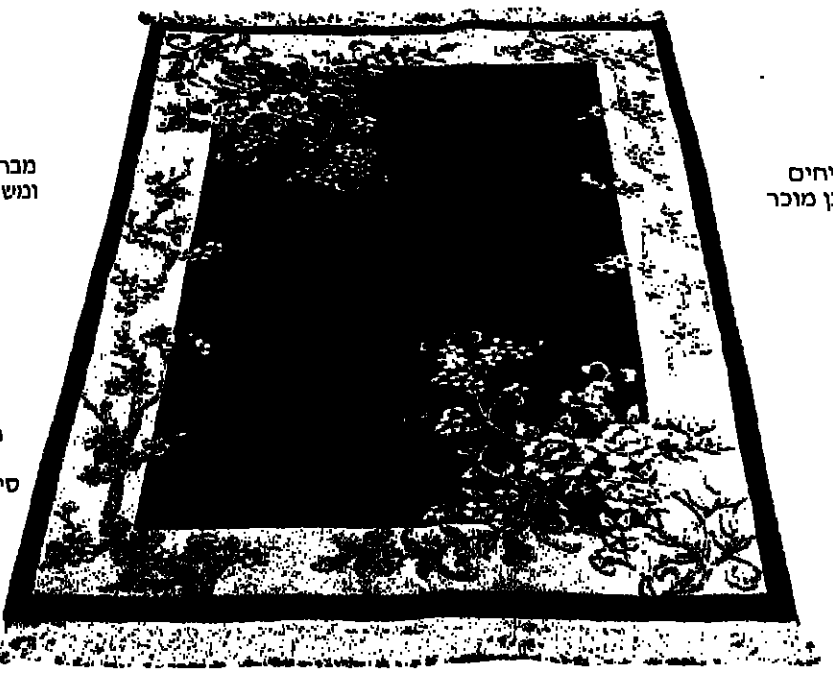

שטיחים אמיתיים עושים ביד
לאט, בצפוף, שיקח שנה
אבל ייצא שטיח,
מה זה שטיח... זהב טהור
רק משי טהור, רק צמר טהור
במשפחה שלנו, שראלון, יש כבוד לשטיחים
שטיחי שראלון זה מקצוע, אבא קונה בן מוכר
איך אומרים במשפחת שראלון?
שים את הכסף מעל הבליטות
שטיחי שראלון — השקעה לדורות

שבוע סין בשראלון

מבחר מרהיב ובלעדי של שטיחי צמר ומשי טהור מסין במחירים מיוחדים.

שטירוזי שראלון

חלון הראווה של תרבות האריגה מארצות המזרח — שטיחים סיניים, פרסיים, אפגאנים, הודים, קווקזים ותורכיים בעבודת יד מצמר או משי טהור.

הגיע משלוח חדש של שטיחים מרהיבים

הנחות גדולות לקראת הפסח

אפשרות להחלפה
מומחים להערכה
ניקוי ותיקון אומנותי לשטיחים

שטיחי שראלון, רח׳ בן יהודה 164 תל אביב טל. 226145

למעלה מ־$100,000 הזמנות להמצאה ישראלית חדשה – אקדח טפט־יד דגם 2000

בתערוכת הטקסטיל לבית, שהתקיימה בפרנקפורט, הוצג לראשונה אקדח טפט יד ידני, דגם 2000 ע"י שטיחי ד"ארט.

בתערוכה, היווה האקדח מרכז להתעניינות רבתית, וקצר הצלחה גדולה ביותר. הזמנות לרכישתו נעשו בלמעלה מ־$100,000, ע"י יצרנים מרחבי העולם – יצרני שטיחים ידועי שם.

האקדח טפט יד, דגם 2000, הינו פטנט ישראל, שתוכנן ופותח ע"י יעקב נולדה מבעלי שטיחי ד"ארט. יעקב נולדה עסק במשך שרותו הצבאי בנשק קל, ומכאן הגיע לרעיון לפתח ולייצר אקדח יד, הדומה בצורתו לאקדח צבאי. האקדח משמש לנעיצת חוטים חתוכים לתוך הבד, ומשכלל את העבודה וההספק של יצרני השטיחים. בנוהלך השימוש באקדח בשטיחי ד"ארט, פותח ושוכלל האקדח, והותאם לתנאים לייצור שטיחים.

הצורך בשכלול האקדח, הביא את שטיחי ד"ארט לייצר מכשיר טוב ומשוכלל יותר, נהציוד שהיה קיים בארץ.

באקדחים שיובאו לארץ היו נקודות תורפה רבות: מהירותם, משקלם, והמתכות שמהם היו עשויים ובמהלך העבודה היה צרך להשקיע בהם תיקונים רבים. בו בזמן שהמכשיר שפותח כאן בארץ, הינו משוכלל ביותר, קל מאד ועלותו זולה בכ־50% מהמחיר בשוק ברחבי העולם.

בארץ נרכש האקדח ע"י יצרנים מקומיים רבים, שהשימוש בו שיפר והגדיל את ייצורם.

סבון מרפא

יצרנית הסבון י. מלכי, היחידה בארץ המייצרת סבון על טהרת השומן הצמחי, פיתחה סידרת סבונים המבוססים על תמציות של צמחי מרפא. הסבון מיוצר בשיטת יצור עתיקה ועל פי ידע שעבר מאב לבנו בנושך כ־200 שנה, ואיזר נקו־רותיו נעוצים בכפר נידח בדרום תורכיה. לסבון החדש תכונה יוחדית לש־מש תכשיר ניקוי יעיל וי־חד עם זאת בעל תכונות להזנה ולטיפוח העור.

תמציות צמחי המרפא מצויות בצמחי המרפא הבאים:

★ **אלוורה** - ידוע כצ־מח בעל סגולות חיטו, לריפוי פצעים וכוויות. מסייע לעור להגדלי ולח־דש תאים.

★ **פאפאיה** ידוע בתכולת ויטמינים A, B, C. מזרז הגלדה של פצ־עים ומשמש חומר גלם לתעשיות הקוסמטיקה הטבעונית.

★ **סרפד** – ידוע כמ־כיל מינרלים רבים: אשלגן, ברזל, מגנזיום. ממריץ את מחזור הדם.

★ **קמומיל** – ידוע כמרכך ומזין את השיער. נותן לשיער גוון מבריק. מרגיע.

★ **חוחובה** - ידוע כמגן על העור מפני קרני השמש.

מחיר לצרכן: 3.20 ש"ח.

ביקוש לשטיחי ד"ארט ביפאן

בתערוכת הטקסטיל לבית, שהתקיימה בפרנקפורט, שהינה מן התערוכות הגדולות והחשובות בעולם, זכו שטיחי ד"ארט להתעניינות והצלחה גדולה, בקרב יצרני שטיחים מיפאן. שטיחי ד"ארט, שזו להם הפעם השניה בה הם משתתפים בתערוכה חשובה זו, נמכרו עם סיום התערוכה כ־80% ממוצרי התצוגה, וזה מלבד ההזמנות הרבות לשטיחים, שהתקבלו ומבוצעות בימים אלו.

להזמנה גדולה, זכו שטיחי ד"ארט, מאחת החברות הגדולות ביפאן, העוסקת בשיווק שטיחים. ההזמנה הינה נסיונית, והיא פותחת בפני שטיחי ד"ארט פלח שוק חדש ומיוחד. בשטיחי ד"ארט מצפים, כי לאחר הזמנה זו, תעשינה הזמנות נוספות רבות, בעשרות אלפי דולרים (וזאת עפ"י ההתעניינות הרבה של החברה והרצון לרכוש משטיחי ד"ארט את מוצריה).

שטיחי ד"ארט מייצרים שטיחי רצפה, שטיחים מקיר לקיר ושטיחים אמנותיים באיכות מעולה, מותאמים לאופנה ובמחירים מיוחדים. השטיחים עשו מצמר נקי ובעבודת יד, והם ניתנים להזמנה בכל צבע, דוגמא וגודל.

השטיחים האמנותיים מצויירים עפ"י ציוריהם של ציירים ידועי שם, והינם בעלי ערך אמנותי. בעיצוב בלעדי של מעצבות ד"ארט.

אחת ההזמנות המעניינות היתה הזמנת סוחר שטיחים גדול, המשווק את השטיחים ממרוקו ברחבי העולם, המבקש להזמין משטיחי ד"ארט שטיחים כדוגמת השטיחים המרוקאים – תוך שמירה על אופיו של השטיח – בייצור עם האקדח טפט יד דגם 2000, ולמכרם בעולם.

אופנת יבוא לנשים

מידות גדולות

"REMEMBER ME"

טלפון 03-717022

שרוולי הגנה מדי־פק

בימים אלה הגיע לארץ מגרמניה שרוול מגן חדש אשר משמש כהגנה בשעת רחצה, מפני פגיעה באיזורים דלקתיים, מחלות עור, גבסים ונרדמים פגועים.

קיימים ארבעה סוגים: כף יד, יד, כף רגל ורגל. שרוול המגן מוכר על־ידי משרד הבטחון אגף השיקום וניתן לרכישה בבתי מרקחת נבחרים וברשת ה"סופר־פארם".

פרטים אצל היבואן מ. פיינגרש ושות' בע"מ טל. 03-370730, 03-170454.

הגיעו סלונים אקסקלוסיביים מעור אניתי

יבוא חדיש מאירופה

אמריקנה

מבחר דגמי סלון 1987 מעוצבים ע"י מיטב מעצבי הריהוט באירופה בעור (גם בבד) באיכות מעולה

מבחר גדול של מזנונים ופינות אוכל

אולם התצוגה: רמת־גן, רחוב ז'בוטינסקי 95

טל': 7510692, 7513606

רותי קינן

משלוח מנות (ב)

לאחר שהכנתם כמות לא מבוטלת של ממתקים – הגיע תורם של אוזני ההמן. אלה הם, כמובן, המלכים המוכתרים של סלסלת משלוח המנות – ואי אפשר בלעדיהם. אמנם, האוזניים הללו לובשות צורות שונות ומשונות, החל במשולשים שווי השוקיים המקובלים בין עדות המערב, דרך המעמולים הממולאים בכל טוב של עדות המזרח וכלה בקישורים הבלתי מוגדרים של יהדות איטליה. המשותף לכולם הוא היותם מאפים, מבוססים על בצק ו... טעימים להפליא.

הכנו לכם הפעם רשימה בלתי מבוטלת של מתכונים – בעיקר כאלה המבוססים על מסורת של עדות שונות. ונזכיר עוד, כי משלוח מנות מסורתי, חייב להיות על טהרת המוכן בבית – ולא קנוי בקונדיטוריה הסמוכה. אז בבקשה, לעבודה!

אזני המן מסורתיים

הדמיון בין אזני ההמן המקובלים אצלנו לאזניים אנושיות הוא מקרי בלבד. אם אין זו איזו בדיחה פורימית של אחד מאבותינו שחמד לו לצון, אולי כך נראו באמת אזניו ה"קטופות" של המן תפוי הראש...

למי שעדיין אינו יודע, צורת המשולש מתקבלת כשמקפלים כלפי המרכז, מעל למלית, עיגול בצק מרודד. להלן שלושה סוגי בצק שכדאי לאמץ להכנת האזניים וכמה מליות שיספקו את הטעם.

בצק פריך

הבצק הזה אינו מזכיר אפילו את המאפים הפריכים־יבשים־קשים העוטפים שבעה גרגרי פרג ונמכרים באריזות בשם אוזני המן. זהו בצק עדין להפליא, פריך ונימוח, המהווה אריזה נאותה למלית הטעימה שבקירבו.

החומרים:

- $2\frac{1}{2}$ כוסות קמח
- $\frac{1}{2}$ כפית אבקת אפייה
- 200 ג' חמאה או מרגרינה
- $\frac{1}{2}$ כוס סוכר
- קורט מלח
- 2 חלמונים
- קליפה מגוררת מתפוז שלם
- 4-2 כפות מיץ תפוזים

ההכנה:

מנפים את הקמח עם אבקת האפייה לקערה. מוסיפים את החמאה או המרגרינה ומערבבים בקצות האצבעות לתערובת

משלוח מנות פרטי של רותי קינן. צילום: שמואל רחמני.

דגוניית פירורים גדולים. מוסיפים את הסוכר ואת יתר החומרים ולשים בקלות ובמהירות לבצק אחיד. מכסים את הבצק בעטיפת ניילון ומצננים מספר שעות.
מחלקים את הבצק ל־3 חלקים. מרדדים כל חלק לעלה דק ככל האפשר (הבצק נוח לרידוד ואפשר לרדדו עד דק). קורצים עיגולים בעזרת חותכן עוגיות משונן או כוס וממלאים בכפית מהמלית. מקפלים משלושת הצדדים למשולשים ומניחים על תבנית מרופדת בנייר אפייה. אופים בחום בינוני (180 מעלות) עד שהבצק מתחיל להזהיב. מצננים ובוזקים אבקת סוכר.

בצק פשוט

בצק קל מאוד להכנה שאינו מכזיב לעולם. רבים מכירים אותו בשם בצק שק"מ (על שם ראשי תיבות מרכיביו: שמנת, קמח, מרגרינה) או בצק 1:1:1. יש לזכור, כי הבצק הזה אינו מתוק ולכן כדאי לבחור במלית מתוקה במיוחד וחובה לבזוק אבקת סוכר.

החומרים:
2¼ כוסות קמח תופח (חבילה בת 350 ג')
200 ג' (חבילה) מרגרינה
גביע שמנת חמוצה

ההכנה:
לשים מכל החומרים בצק חלק ואחיד. מכניסים למקרר למנוחה בת יום. מחלקים ל־4 חלקים, מרדדים כל חלק על משטח מקומח לעלה דק ככל האפשר וקורצים עיגולים. ממלאים כנ"ל ואופים כ־20 דקות בחום בינוני (180 מעלות). לא להמתין שהבצק יזהיב. הוא אמור להשאר בהיר מאוד, כמעט לבן. בוזקים אבקת סוכר לאחר שהעוגיות מצטננות.

בצק שמרים

אוזני ההמן המבוססים על בצק זה מתקבלים גדולים מהאחרים והם במיטבם כשהם טריים. מיועדים במיוחד לאלה שאינם חסידי פריכים ומקובלים מאוד בין יוצאי מזרח אירופה, בעיקר עם מלית של ריבה או פובידל (ריבת שזיפים שחורים).

החומרים:
4 כוסות (½ ק"ג) קמח
½ חבילה שמרית (או 2 שקיות שמרים יבשים, או 25 ג' שמרים טריים)
½ כוס סוכר
¼ כוס שמן
כפית מחוקה מלח
ביצה טרופה
¾ כוס מים פושרים, מעורבים בחלב
ביצה טרופה לבירוש

התכנה:
מערבבים את הקמח עם השמרית. אם משתמשים בשמרים יבשים או בטריים, יש להמיס תחילה בחלק מהנוזלים הפושרים ובכפית סוכר ולהתסיס. מוסיפים את הסוכר, השמן, המלח והביצה ומוסיפים בהדרגה את הנוזלים, תוך כדי לישה. ממשיכים ללוש עד שמתקבל בצק חלק וגמיש (כ־5 דקות).
משמנים קערה ומניחים בה את הבצק. מסובבים את כדור הבצק כך, שיכוסה בשמן מכל צידיו. מכסים את הקערה במגבת מקופלת ומתפיחים כשעה וחצי במקום חמים. מכינים בינתיים את המלית.
לאחר שהבצק תפח – חובטים בו כדי להוציא ממנו את שארית האוויר. מחלקים לשלושה חלקים. מרדדים כל חלק לעלה בעובי ½ ס"מ בערך. קורצים עיגולים גדולים (רצוי בעזרת צלוחית) וממלאים במלית. סוגרים לאוזניים ומברישים בביצה טרופה. (אם רוצים צבע חום עמוק יותר – מוהלים את החלמון בלבד במעט חלב ומברשים בתערובת).
אופים כ־25 דקות בחום בינוני־גבוה (190 מעלות) עד שה"אוזניים" משחימות.

מבחר מליות

המליות שלהלן יכולות להתאים לכל סוגי הבצק שמנינו. בוחרים בהתאם להעדפה האישית. רק זכרו, שבקרב עדות אשכנז הפרג הוא עצם העניין. ויעיד על כך שמם האידי של המאפים הללו "הומן טאשן" – כיסני המן – שיבוש של המקור "מהן טאשן" – כיסני פרג (מהן־פרג).

מלית פרג

חמרים:
¾ כוס חלב
100 ג' פרג טחון
50 ג' חמאה
4 כפות פירורי לחם
½ כוס סוכר חום (או רגיל)
2 כפות ריבת מישמש
50 ג' אגוזים כתושים גס
50 ג' צימוקים או קליפות הדרים מסוכרות
כפית מחוקה קינמון

תהכנה:
מרתיחים את החלב ומוסיפים בבת אחת את הפרג הטחון. מבשלים כשלוש דקות תוך בחישה מתמדת ומסירים מהלהבה. מוסיפים את החמאה ואחריה את כל יתר החומרים. מערבבים היטב עד שמתקבלת מלית אחידה.

בצקיות – אוזני המן – נוסח יהדות איטליה.

קרמיסה – בורקס מטוגן – נוסח יהדות כורדיסטאן.

רעיון עולמי

תמצית תפוזים

עוד רעיון נחמד שאפשר להגיש כמתנה מרהיבה וטעימה – ולא רק בהזדמנות פורימית. נוטלים בקבוק זכוכית נאה המיועד למשקאות (אפשר לרכוש בקבוקים יקרים מאוד או זולים להפליא – הכל תלוי בטיבו של המוצר – בחנויות למימכר כלי בית. אם נראה לכם יותר עניין התוכן ולא הקנקן שבו הוא נתון, אפשר להסתפק פשוט בבקבוק משקה קל חד פעמי, ויש יפים כאלה שגם מצויידים בסגר טוב).
יוצקים לבקבוק וודקה כמעט עד לשפתו. נוטלים תפוז בשרני וקולפים ממנו בעדינות רצועה מסולסלת ודקה מהקליפה. משלשלים את הרצועה לתוך הבקבוק ואוטמים היטב. אם אין זמן – מדביקים מדבקה נאה ומצרפים בדף ההסבר לשימוש (להלן) הערה, שאין להשתמש במוצר אלא שבועיים מיום שנמסר ליעדו. אם יש זמן – מחליפים את רצועת התפוז מדי 3 ימים, במשך שבועיים. את הרצועה האחרונה משאירים בתוך הבקבוק.
עונדים לצוואר הבקבוק דף הסבר, ובו מציינים את תכונות המוצר: אלכוהולי, מבושם, מתאים כתוספת ריחנית למעדנים שונים. יודו לכם!

מלית אגוזים (בוטנים, שקדים) וריבה

החמרים:
100 ג' אגוזים, בוטנים או שקדים טחונים
2 כפות פירורי לחם
2 כפות דבש
כפית מחוקה קינמון
2 כפות דבש

ההכנה:
מערבבים את כל החומרים לתערובת אחידה.

מלית שזיפים שחורים

החומרים:
צנצנת ריבת פובידל
¼ כוס מים רותחים
3 כפות סוכר
כפית מחוקה קינמון
50 ג' אגוזים כתושים

ההכנה:
מערבבים כנ"ל.

אוזני המן בנוסח יהודי איטליה

אין אלה אלא בצקניות מטוגנות, שיהודי צפון איטליה נהגו להגיש בחג הפורים ולכלול אותן גם במשלוח המנות.

החומרים:
1½ כוסות קמח
3 חלמונים
3 כפות שמנת חמוצה
כף רום
כפית תמצית וניל
קורט מלח
שמן לטיגון עמוק
אבקת סוכר

ההכנה:
מניחים כוס ורבע מהקמח בקערה. צרים בו גומה ויוצקים לתוכה את החלמונים. מוסיפים את השמנת, הרום תמצית הווניל והמלח. לשים את כל החומרים לבצק רך. מוסיפים עוד מהקמח וממשיכים ללוש עד שהבצק נפרד מהידיים ומהקערה. ממשיכים ללוש עוד כ־5 דקות עד שהבצק חלק וגמיש מאוד.
מחלקים את הבצק לשניים ומרדדים כל חלק על משטח מקומח לעלה דק מאוד. חותכים בסכין חדה לרצועות ומגלגלים כל רצועה סביב האצבעות. אפשר גם ליצור קישורים רפויים או לחרוץ חריץ במרכז הרצועה ולהשחיל בעדן אחד הקצוות. מטגנים את רצועות הבצק המעוצבות בשמן עמוק. מוציאים מהשמן ומספיגים על מגבות נייר. בוזקים אבקת סוכר ומגישים את העוגיות בעודן חמימות.

קרמיסה – בורקס מטוגן

מאפה פורימי בנוסח יהדות כורדיסטאן. המתכון לקוח מתוך ספרה של ורדה שילה "הבישול הכורדי" שיצא לא מכבר לאור בהוצאת כנה.

החומרים:
לבצק:
ק"ג קמח
כפית אבקת אפייה
25־30 ג' שמרים
כוס מים פושרים
כף סוכר
2 ביצים
¼ כפית מלח
שקית סוכר וניל

ההכנה:
מנפים את הקמח עם אבקת האפייה. מוהלים את השמרים במים הפושרים עם הסוכר. מתסיסים ומוסיפים לקמח ביחד עם הביצים וכל יתר החומרים. לשים לבצק חלק וגמיש ומניחים לו לתפוח עד שיכפיל את נפחו.
קורצים מהבצק חתיכות בגודל ביצה בערך. מרדדים וממלאים במעט מהמלית (מהמפורטות להלן). מקפלים ומהדקים היטב את הקצוות. מטגנים בשמן חם.

מלית תמרים

טוחנים תמרים מגולענים עם שקדים לתערובת אחידה.

מלית מלוחה – חומוס

שורים 200 ג' גרגירי חימצה (חומוס) מבוררים למשך הלילה במים בתוספת קורט אבקת סודה לשתייה. מחליפים את המים ומבשלים עד שהחומוס מתרכך. טוחנים ומוסיפים מעט מלח ופלפל שחור.

פטנט עולמי

עלה עגול

מתקנאים בסהרונים השווים בגודלם של השכנה ממולז למה שלכם יוצאים תמיד גדולים מאוד לצד קטנים להפליאז הנה התשובה וגם הפתרון הפשוט: הפטנט הוא ליצור תחילה עיגול תמים, כלומר שווה מכל צידיו ורק לאחר מכן לחלקו למשולשים על ידי חיתוך צולב דרך האמצע. כדי להשיג עיגול כזה מרדדים את הבצק על קרש עגול (של גבינות, למשל) או על מגש עגול מכל חומר שהוא, מקומח היטב ומונח הפוך. מרדדים כך, שהבצק מכסה את כל הקרש־מגש. אחר כך עוברים לחיתוך. משחק ילדים!

מהפכת הצבע השנייה

אם חשבתם שאחרי כל השכלולים הטכנולוגיים – המסך השטוח, הטלביזיה הסטריאופונית, האפשרות לקלוט שידורי לוויין, הטלטקסט וכד' – אין עוד מה לחדש בנושא הטלביזיות הצבעוניות, באה עתה חברת „מץ" והוכיחה שאם חושבים נכון – אין גבול למה שאפשר לעשות למעננו. עתה היא הוסיפה „צבע" לצבע, והוציאה לשוק את הטלביזיות, מסדרת קמיליון CAMILLION. לא רק התמונה משודרת צבעונית, גם את המכשיר עצמו אפשר לקנות במגוון צבעים גדול, ולהתאימו לאופי החדר ולריהוטו, לצאת מהמיגבלות ומהשיגרה שהיו מנת חלקנו בנושא זה עד כה.

כשמסתכלים על הטלביזיות החדשות של מץ אי אפשר שלא לתהות איך לא חשבו על זה קודם. הצבע והצבעוניות הפכו זה מכבר למרכיב מרכזי בעיצוב הדירה. הריהוט הפך יותר ויותר עניין של אופנה, ולמרות שכולנו שיננו לעצמנו „מה שצבע יכול לעשות" נותרנו עד כה בכשלב הריהוט הדירותי מכשיר גדול במספר מוגבל של צבעים, שהוצעו לנו.

מץ פותרת את הבעיה ופותרת אותה „בגדול": אפשר לרכוש כל סוג וכל גודל של טלביזיות מץ האיכותיות, מיבוא או מתוצרת הארץ, במבחר אינסופי של צבעים. אפשר להתאים את המכשיר לאופי הקונה או לאופי וצבע הריהוט, אפשר לרכוש טלביזיה בוורוד (בנות...) או בכחול פטרול (בנים...) לחדר הילדים, להתאים לבן או אדום דובדבן לחדר האוכל או לחדר השינה. למעשה אין גבול לאפשרויות. צבעים מודרניים או מסורתיים, סולידיים או צעירים. ראיתי בתצוגה טלביזיות גם באפור ובירוק, בשחור ובצהוב, בלבן ובקרם. הוסבר לי שבוודאי עוד יוסיפו צבעים כהנה וכהנה, על פי דרישות הקהל, ושבעצם אפשר אפילו להיענות לדרישה ספציפית שעולה במוחו או בלבו של מישהו.

התפיסה של ריהוט בצבעים אופנתיים ואף צביעה מחדש של הרהיטים על פי צו האופנה החלה באיטליה, ומשם עברה במהירות ליפן, לארצות אירופה האחרות ולארה"ב ולאחרונה היא „תופסת" גם אצלנו. על היכולת לשלב בתפיסה זו את הטלביזיה כחלק מהריהוט אנו צריכים להודות לחברת מץ:

ככלות הכל מבחינת המבנה טלביזיה היא טלביזיה, ואי אפשר לשחק הרבה עם צורתה. אך „הצבעוניות"הצבעוניות" בפירוש נותנות חיים חדשים ופותחות אפשרויות חדשות.

אחרי ההתלהבות מן ה„קנקן" – כמה התלהבויות קטנות מ„מה שיש בו": הטלביזיות של מץ ידועות באיכותן הגבוהה. בארץ מוצאן – גרמניה, הן נחשבות לטלביזיות עלית, ובכל ארצות אירופה מוכרת תוצרת החברה באיכותה, והטלביזיות שלה מוחזקות כמעולות, ואף יקרות יותר מאחרות. דומה שהעדיפות הטכנולוגית והאמינות הגבוהה הם שאיפשרו ל„מץ" לנקוט בצעד שהוא בעצם די נועז, ושהביא לנו את „מהפכת הצבע השנייה". יתר על כן: רק יצרנית ויבואנית הטלביזיות הגדולה, אשר לה מפעל בארץ, הכולל נגריית ומצבעת טלביזיות משלה יכולה לעמוד בדרישות המשתמעות מכך.

הטלביזיות של מץ מכילות את החידושים האלקטרוניים העדכניים ביותר. ניתן לבחור במכשיר עם מסך מרובע ושטוח (שמפחית את עיוותי התפיסה בתמונה. תוך שהוא מאפשר זווית ראיה טובות יותר ופטור מבעיית הבזקי האור החוזרים מהנורות), במכשיר סטריאופוני או בכל שכלול אחר, אפשר לבחור בכל אחד ממגוון הגדלים (מ־14 עד 28 אינטש) ואחר כך אפשר להתאים את הצבע. רעיון אמיתי!

רעיון נוסף כלול במבצע שנערך עתה: למי שקונה טלוויזיה צבעונית מץ בימים אלה ניתנת אפשרות להחליף את צבעה ללא תשלום פעם אחת בכל מועד שיבחר במשך שלוש שנים. בחינת אם כבר – אז כבר: התלפתם רהיטים? הצבע הישן נמאס עליכם – האופציה של מץ שמורה לכם.

האספקה המיידית של „הצבעוניות הצבעוניות" הינה בהתאם למצב המלאי. פרטים והזמנות – בחנויות המובחרות למוצרי חשמל ובבית מץ.

רח' בן־גוריון (מודיעין) 19 בני ברק
(ע"י קניון אילון) טל. 03-799114

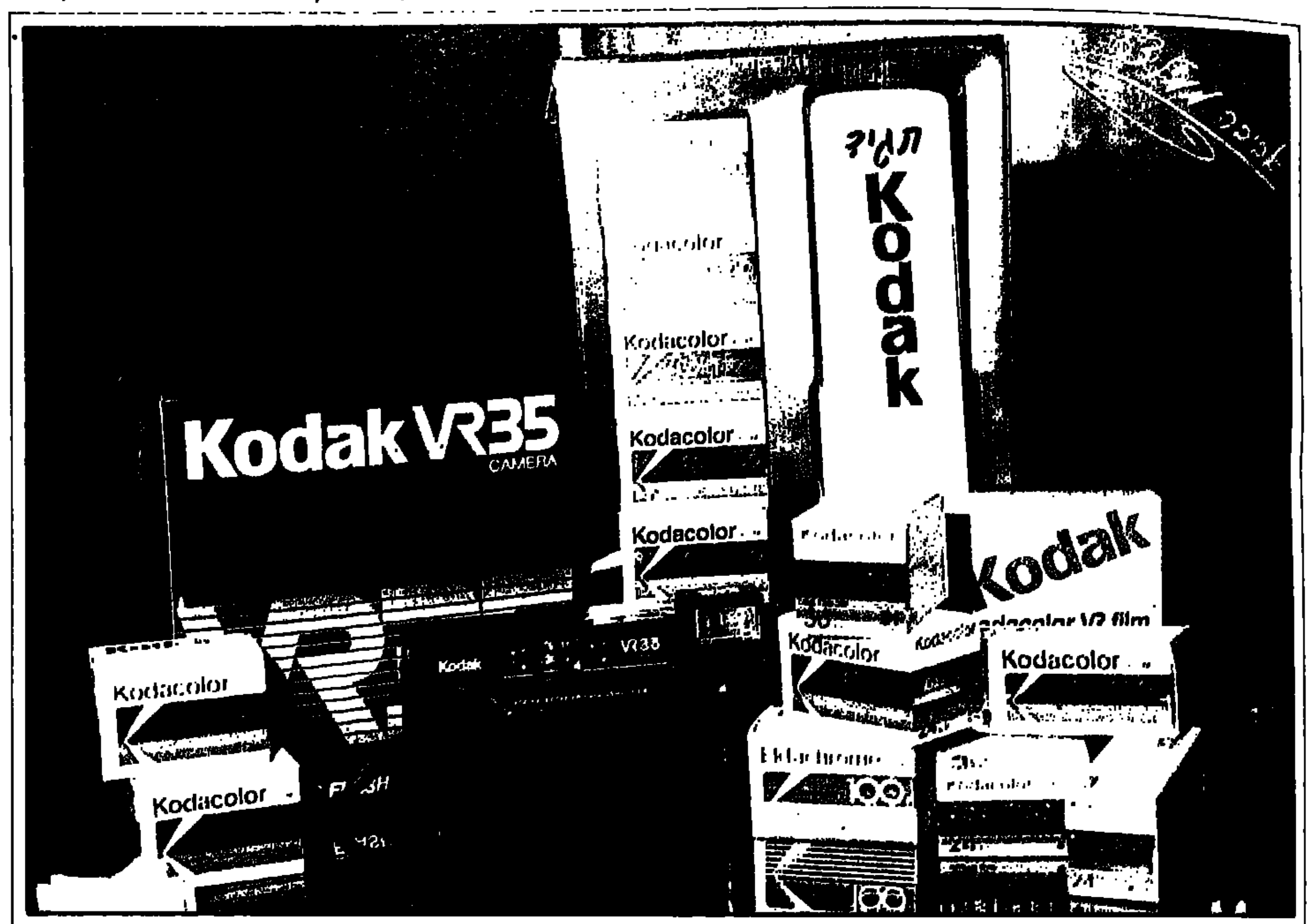

הצבעים יפים יותר עם „קודאק זהב"

סרט הצילום החדשני של קודאק

כאשר מתבוננים בתמונות צבעוניות מבחינים מיד שיש בהן כאלו שצבעיהן חדים ועשירים יותר, דומים יותר לצבעים הטבעיים של המקור ויש כאלו שהן פשוט פחות טובות. מה שעושה את ההבדל הוא קודם כל איכותו של סרט הצילום, וכן גם איכות נייר ההדפסה. מכאן שיש סרטי צילום פחות טובים וסרטי צילום יותר טובים, ושאיכות התמונה נקבעת במידה מכרעת בעת קניית הסרט.

בעקבות מחקר מתקדם הצליחה לאחרונה חברת „קודאק" להוציא לשוק את סרט הצילום „קודאק זהב" Gold Kodacolor, שהינו סרט באיכות שלא היתה דוגמתה, סרט המצעיד את הצילום קדימה, ושפשוט אי אפשר להשוות בינו לבין שום סרט אחר. ההבדל אינו בדרגה. האיכות היא פשוט מליגה אחרת, רמה שלא היתה ידועה עד כה.

אנשי המקצוע יסבירו לך שבייצור ה„קודאק זהב" משתמשת החברה בטכנולוגיות הכימיות ובטכנולוגית האמולסיה המתוחכמות והמתקדמות ביותר, שהסרט משלב הגברת צבע מתקדמת עם מהירות גבוהה ונרעיניות מעולה, לקבלת שיחזור מדוייק, מלא ועשיר של מה שצולם. אך אין צורך להיות איש מקצוע על מנת להבחין בתוצאות: בזכות התכונות המיוחדות מאפשר הסרט להגיע לתוצאות מעולות גם כאשר תנאי מזג האויר או התאורה אינם הנוחים ביותר לצילום. רגישותו ופתיחותו למגוון רחב יותר של צבעים נותנים תמונה שצבעיה יפים ונעימים יותר, בהירים, חדים וחיים יותר, ודמים יותר למקור. אנשים שהחלו להשתמש ב„קודאק זהב" (ואני ביניהם) מעידים על השיפור המהותי שחל בתמונות, ומהנים לספר על המחמאות שהם מקבלים מרואיהן. הסתבר לי גם שהתוצאות הטובות ביותר מתקבלות כאשר גם ההדפסה נעשית על נייר הצילום של החברה. לכן חשוב להקפיד ולדרוש בקנייה סרט „קודאק זהב", ובעת המסירה לפיתוח והדפסה, שהתמונות תהיינה על נייר קודאק.

עד כה הוצאו לשוק סרטי Kodak Gold בדרגות רגישות של 100 ו־200 אסא, ובקרוב ניתן יהיה להשיגם גם ב־400 אסא.

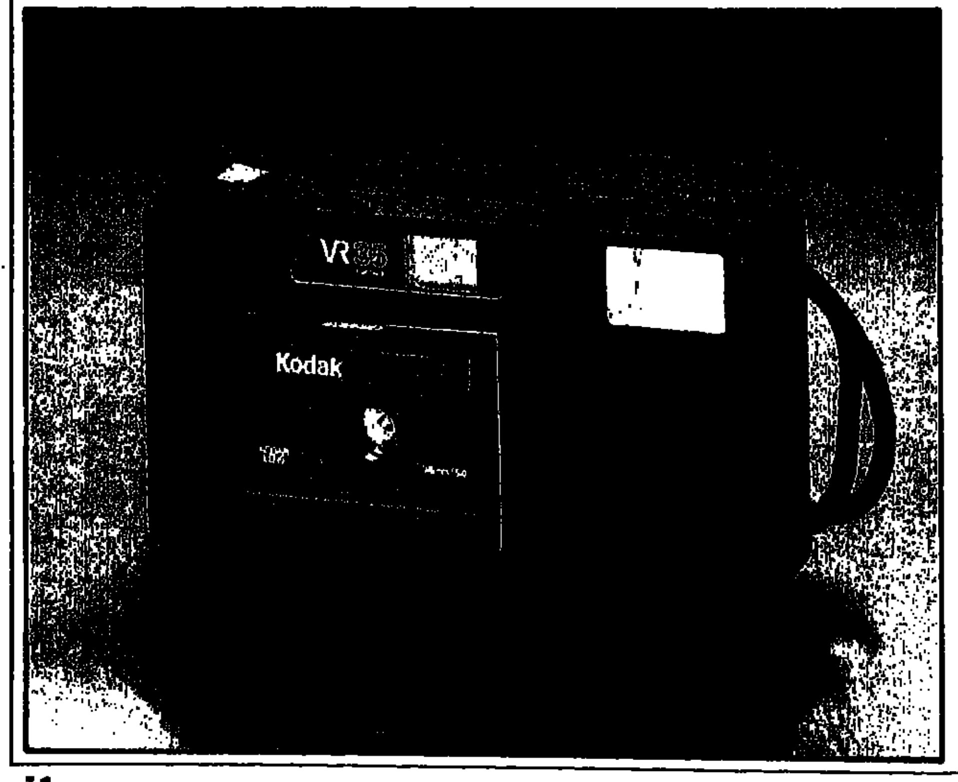

תמונות טובות יותר וגם מסכה חינם

חג פורים הקרב הוא מועד בו מצלמים הרבה תמונות, המשמשות למזכרת לאורך שנים. פשוט חבל לדעתי שלא לנצל הזדמנות זאת על מנת להיווכח בהבדל. אני משוכנעת שאחר כך לא תסכימו לחזור לשום סרט צלום אחר.

ועוד צ'ופר חביב: לקראת החג הכריזה חברת „קודאק" על מבצע מסכה חינם. כל מי שרוכש את סרט הצילום בתקופה זו (בכל אחת מחנויות הצילום ברחבי הארץ) מקבל במקום מסכה חינם. לצורך זה הוכנו דגמי מסכות של שמעון פרס, יצחק שמיר, צועניה ומלח. קנו סרט, קבלו מסכה, הצטלמו בתחפושת. „קודאק זהב" מבטיח שהצבעים יהיו יפים כמו בחיים...

תיאטרון

הבובות של לאה

עד כמה אין לדמיון היוצר גבול, אפשר אולי לראות בבובות של לאה סיבול־פולה, יוצרת בובות ומנהלת תיאטרון בובות. וכל זה בברית המועצות.

הכל התחיל לפני 23 שנים, כשהחלה לאה את עבודתה בתיאטרון המרוחק 50 ק"מ מבירת אסטוניה הסובייטית. לאה סיבול־פולה שינתה את הרפרטואר ופתחה את השערים בפני אמנים צעירים, והיום זהו תיאטרון פופולרי מאוד באיזור, שאפילו כבר יצא לסיבובי הופעות בחו"ל.

את הבובות הראשונות במשפחה הכינה הסבתא, מסיבות מאוד פרוזאיות: שכרו של אבא של לאה היה דל מאוד והמשפחה נזקקה לתוספת הכנסה. אמא של לאה, שהיתה תופרת, שיכללה את העניין ותפרה בובות משיירי בדים. לאה למדה מאמא.

את תיאטרון הבובות הראשון שלה עשתה דווקא בבית חולים, שם עבדה כמורה, על מנת לשעשע את הילדים החולים. כשבית החולים נדד לעיר אחרת, ביקשו מלאה להצטרף לתיאטרון הבובות המקומי. והיום – היא אמנית בובות מוכרת, עם ותק של 25 שנים ו־500 בובות של אנשים מצחיקים ובעלי חיים דמיוניים.

עבודתה מבוססת על מסורות ישנות – היא יוצרת, תופרת, כותבת תסריטים, מביימת ומושכת בחוטים. כל בובה היא יצירת אמנות בפני עצמה, כל שינוי בתאורה או בזווית הראש, והבעת הפנים של הבובה משתנה. אפילו תערוכה כבר עשו של הבובות של לאה, שזכתה לציון לשבח מהארגון הבינלאומי לתיאטרוני בובות ב־1977. ■

תרגום ועיבוד: אורית הראל

לאה סיבול־פולה. רפרטואר חדש.

"יש נוזל אחד גדול שאני אוהב - דיקסי.
גם הכלים אוהבים אותו."

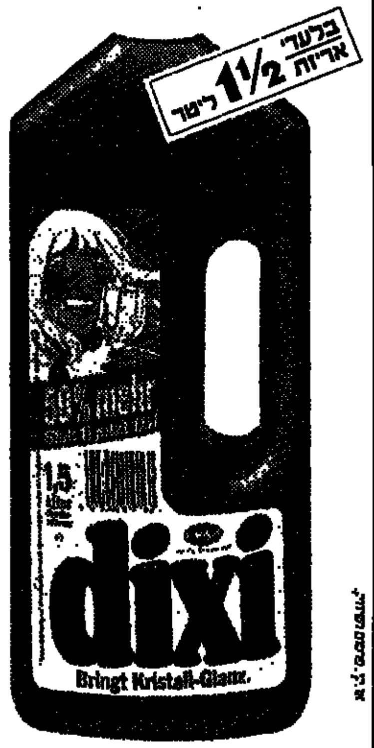

דִּיקְסִי
נוזל חסכוני לשטיפת כלים ללא ניגוב לאחר השימוש.

דיקסי - עוד מוצר איכות של הנקל, הינו נוזל כלים גדול. גדולתו - מתחילה בתכולתו - 1.5 ליטר - כמות הגדולה פי אחד וחצי מכל נוזל כלים אחר הקיים בשוק וממשיכה ביתרונות שהוא מעניק לך.

דיקסי מנקה ומבריק את הכלים ביעילות ומתאים גם לניקוי משטחים עדינים ורגישים. הוא מכיל אלכוהול המבטיח ייבוש מהיר של הכלים, וכך הוא פוטר אותך ממלאכת הניגוב. ריח הלימון העדין שלו מעניק ניחוח נעים. וכל יתרונותיו גם יחד, מציבים אותו במקום הראוי לו במטבח.

היבואן: א. בדוסה. המפיצים: חב' נורית בע"מ.

Henkel **הנקל - המשפחה הטובה של פרסיל.**

קלטת
האריות
בשירים משנות השישים
◆ קארה מיה ◆ הוי מותק ◆ טוטי פרוטי ◆ קליפורניה חולמת ועוד שירים נוסטלגיים יפים וטובים
מוסיקה של היום
השירים של פעם
להשיג בכל חנויות התקליטים

ייעוץ
נישואין/גירושין
פגישה ראשונה – חינם
צוות רב מקצועי מנוסה
מכונים אישיים רח' בן יהודה 212. ת"א. טל. 03-442650

מוגש ע"י נדיקס

יפה צעיר ו...

דניר danir
רהיטי ילדים ונוער

המפעל: רח' בני ברית אזור התעשיה הוד השרון 052-28488

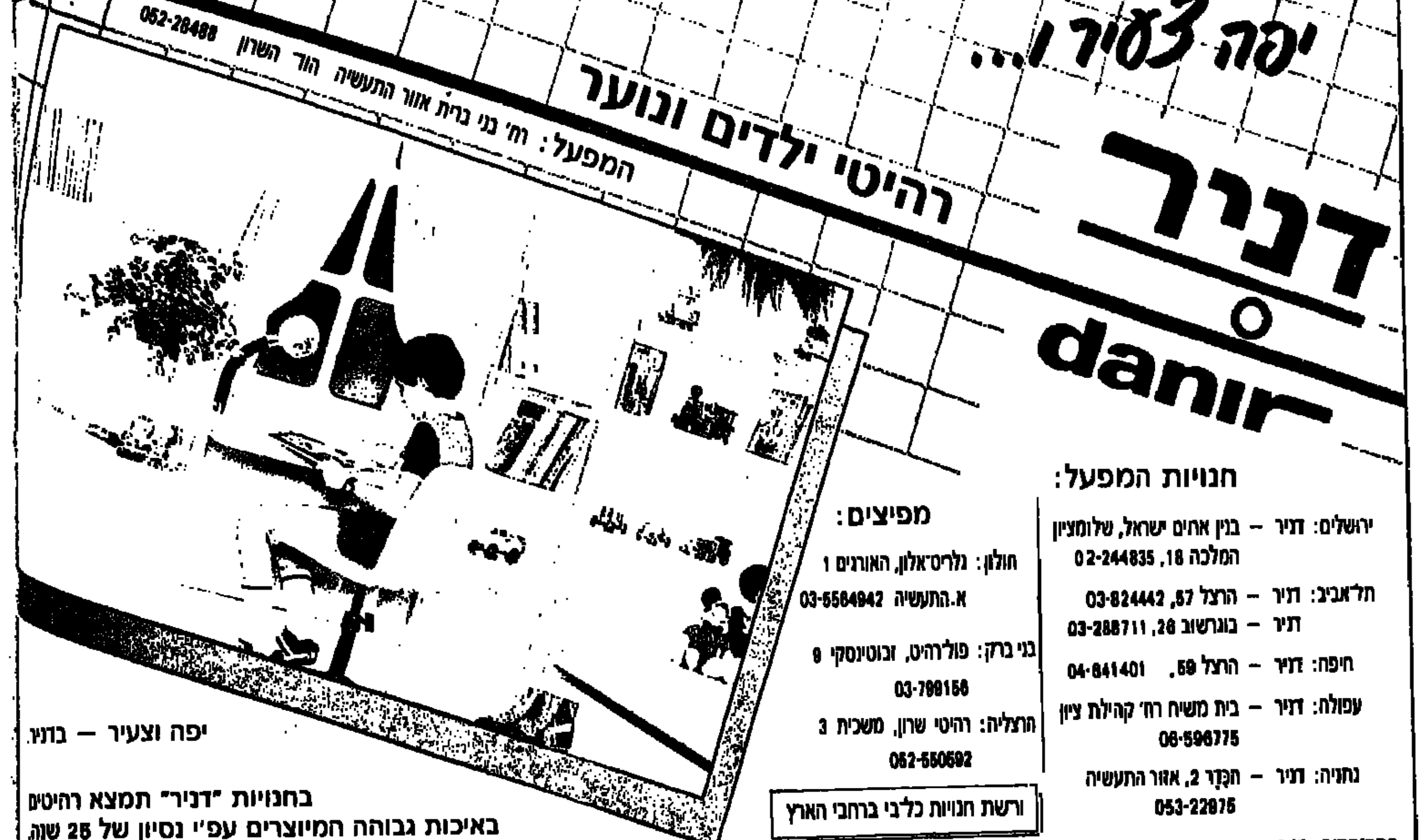

יפה וצעיר — בדניר.

חנויות המפעל:

ירושלים: דניר – בנין אחים ישראל, שלומציון המלכה 18, 02-244835
תל־אביב: דניר – הרצל 57, 03-824442
דניר – בוגרשוב 26, 03-288711
חיפה: דניר – הרצל 59, 04-641401
עפולה: דניר – בית משיח רח' קהילת ציון 06-596775
נתניה: דניר – הכָּדָר 2, אזור התעשיה 053-22876
פתח־תקוה: דניר – חובבי ציון 18 03-912614
הוד־השרון: דניר – רח' בני ברית (מול אולמי הוד־השרון) 052-28488
אילת: דניר – שד' התמרים 127/2 059-71641

מפיצים:

חולון: גלריס־אלון, האורגים 1 א.התעשיה 03-5564942
בני ברק: פול־רהיט, זבוטינסקי 9 03-799156
הרצליה: רהיטי שרון, משכית 3 052-550592

ורשת חנויות כלבי ברחבי הארץ

בחנויות "דניר" תמצא רהיטים באיכות גבוהה המיוצרים עפ"י נסיון של 28 שנה.
מעצבים ואנשי חינוך תכננו עבור ילדיכם רהיטים, המאפשרים שימוש נוח והתאמה למידות של כל חדר. שידות וכוננויות, ארונות בגדים מודולריים, מיטות ומערכות קיר, כולם ניתנים לשינוי ושילוב תואם.
צבעי הרהיטים שלנו נותנים לילדים תחושת מרחב, קלילות ועליזות ויוצרים אוירה מרגיעה.
לבטיחות הילדים — השוליים מעוגלים ועשויים מחומר חדשני חזק ועמיד לאורך זמן.

כאן, ממש כאן,
4 ימים ו־4 לילות ב־125 ש"ח

תוכל להעביר 4 ימים ו־4 לילות של חופשה מהנה שעליה חלמת

במלון הולידיי טבריה

עם מועדון לילה ושלל תוכניות מגוונות, בריכת שחיה מחוממת, מועדון בריאות, סאונה, ג'אקוזי, מתקנים רבים ואחרים, מטבח עשיר ומגוון בטעמים פיקנטיים.

המחיר כולל דמי שירות, לא כולל מע"מ.

המבצע עד 5.7.87 (לא כולל חגים)

לנכי צה"ל — עכשיו אפשר להתקבל למלון הולידיי עם הפנייה ממשרד הבטחון, לאחר שנעשו במלון כל השיפורים הדרושים, ללא תוספת מחיר. התקשרו עוד היום לטלפון: 3-2-067-21901.

תשעת המפחידים

אפילו למאהב המושלם ביותר יש פחדים, הקשורים לאשה ולמיטה. לכל חרדה, פיתרון אפשרי. כל מה שהאשה זקוקה לו היא אוזן קשבת לאיתור הבעיה – ועיון בכתבה שלפניכם. מדריך להתגברות על תשע החרדות הנפוצות ביותר אצל הגבר.

את אולי אינך מאמינה. לא היא, את מגחכת. הוא תמיד מוכן, גם ברגעים הכי לא מתאימים. אבל המציאות מוכיחה שגם הגבר הנכון־תמיד, לא תמיד בטוח ביכולתו המינית. לפעמים הוא מוטרד: שמא נהנית יותר ממין עם המאהב או הבעל הקודם? ואולי היא [illegible] הרבה מתחת [illegible]. בן, כמעט כל גבר סובל מחרדות הקשורות בענייני מין. יש להן [illegible], אין להן [illegible], החרדות קיימות.

איך מפריכים את החששות? איך מתגברים על הפחדים? אם אביר חלומותיך דומה לרוב הגברים, כל הסיכויים שהוא שומר את חששותיו בינו לבינו, כי „גברים אמיתיים" לא דנים עם אחרים בבעיותיהם, בוודאי שלא המיניות. למרבה המזל, את רוב הבעיות ניתן לצפות מראש – וכך יכולה הרעיה האוהבת־מכירה־הקשובה לעזור בפתרון, גם כשלא מדברים על הבעיה.

להלן תשע חרדות המין הנפוצות ביותר בקרב גברים, עם אינסטנט־פתרונות, כפי שרואה ופותר ליאונרד גרוס, עורך כתבי עת רפואיים.

„האם היא נמשכת לגברים אחרים?"

ככל שנשים יוצאות יותר לעבודה מחוץ לבית, הופכות פחות תלויות בגבר שלהן מבחינה כלכלית, וגם פוגשות גברים נוספים בעבודה – כך הולך ורווח הפחד הזה בין גברים. אבל הגאווה וצרכים כלכליים משתיקים אותם.

הפסיכיאטר מרטין גולדברג סבור כי גברים הנשואים בשנית, שבסבוב הראשון האשה בגדה בהם, או גברים שהם בנים לנשים שניהלו רומנים מחוץ לנישואים או שיש להם אחות כזו, הם המועמדים הבטוחים ביותר לפחד הזה. גם מי שחשים נחיתות מינית או שהיו להם מפחי־נפש בתחומים אחרים של חייהם, מועדים לפורענות מכיוון זה. נותני העצות המקצועיים מציעים לאשה העובדת ש„מריחה" את החששות האלה אצל בעלה, שתרבה להתייעץ איתו בענייני עבודה, שתדון איתו בנושא בצורה שאינה מהווה איום או תחרות לגביו ושתמעיט לדרוש בערכם של הפרטנרים הגברים שלה.

אם הגעת בוחילה לסופו של יום עבודה ואין לך שום חשק לדבר על הנושא יותר, את חייבת להבהיר שאת סוגרת דלת על העבודה, לא עליו. ואם את מהזן האנרגטי, נסי לתעל חלק מהאנרגיה הזו לאפיקים חדשים בחיי הנישואים. וכמובן, אל תשכחי להזכיר לו שאת אוהבת ונאמנה. ואפילו, מדי פעם, מלאי את תפקיד הנפתה במיטה.

„האם היא אכן נהנית אתי?"

החוקרת מריב דאן מציינת כי גם כשאשה חשה התעוררות רבה בעת קיום יחסים, הלב הולם בחוזקה, הנשימות מתקצרות והדופק מואץ – בעיני בעלה היא עדיין יכולה להיראות שאננה ודוממת, והוא עלול לטעות ולחשוב שהיא אינה נהנית. הוא עלול להימנע משאלה ישירה בנושא, כי „גבר אמיתי אמור לחוש בדברים האלה", או שיחשוש שהשאלה „תקלקל" או תגרום לה לחוש לא מספיק טובה.

לכן, מציעה ד"ר דאן, אם את מאלה שנהנות בשקט – כדאי שתזכרי איזה חוסר בטחון השקט הזה עלול לגרום אצל בעלך. הוא ישמח אם תוכלי בכל־זאת להביע במילים מה עושה לך טוב. ואם לא במהלך הדברים, או לפחות לאחר מעשה.

„האם אני קטן מדי?"

קשה לגברים להאמין שנשים אינן מעדיפות אבר מין גדול. לפסיכיאטר זורן גאדפייל יש תיאוריה בנושא: כיוון שהאשכים הם איבר חיצוני, וצמיחתם ממלאה תפקיד חשוב מאוד במעבר מילדות לבגרות – מעניקים רוב הגברים חשיבות רבה יותר לגודל אבר המין מאשר נשים. וורדל פומרוי, מומחה נוסף בתחום, טוען שלרוב הנשים בכלל לא משנה מה גודל אבר המין הגברי. רבות, לדבריו, אפילו מעדיפות אותו קטן יותר.

ולמרות זאת, גברים רבים אינם משתכנעים שהגודל אינו משנה לאשה. יצאניות ערות לנקודה רגישה זו, וכחלק ממלוי התפקיד על הצד הטוב ביותר הן מפטירות „כמה גדול" – אמצעי בדוק לכיבוש ליבו של הקליינט. ובאשר לבעל, המומחים מציעים לאשה המבינה להחמיא לו לעיתים מזומנות, אם לא על הגודל אז על היופי או על ההתאמה המופלאה.

„האם מאהביה היו טובים יותר?"

בחברה המודרנית, כשיחסי מין הם כבר פעילות עצמאית שלא קשורה בעבותות דווקא לנישואים, יותר ויותר בעלים חוששים מההשוואה למאהבים קודמים של האשה. לדברי הפסיכיאטר מריל קרוס, נוהגים גברים רבים לדרג את ביצועיהם המיניים במושגים של כמות: כמה פעמים אני מקיים יחסי מין, מספר האורגזמות, כמה זמן הן נמשכות וכו'. הם מניחים שנשים נוהגות באותה צורה, ודואגים „אולי מישהו אחר זכה לציון גבוה יותר אצלה? ואיפה הוא לגביה היום?"

במציאות, הדברים שונים. מה שחשוב בעיני אשה ביחסי מין אינו גודל אבר המין של בן זוגה, גם לא מספר האורגזמות שהיא מגיעה אליהן, אלא תחושת הקירבה שנוצרת עם בן הזוג, טוען המומחה. אשה אחת, למודת מאהבים, הסבירה למומחה את ההבדל בין בעלה וכל האחרים: מהפעם הראשונה שקיימו יחסי מין, גילתה שבכל פעם שפקחה את עיניה פגשה במבטו הישיר והאוהב, וזה מה שעשה את כל ההבדל.

נשים אולי יתקשו להאמין, אבל גם גברים מחפשים את הקירבה הזו. מחקר שערכו שני חוקרים אמריקאים הוכיח שגברים צריכים ונהנים מחיבה גופנית כמו נישוקים וחיבוקים, גם כשאין בסופם יחסי מין. כמות כפולה של גברים במחקר העדיפו אשה „שמראה חיבה" על פני אשה „סקסית", למערכת יחסים ארוכת טווח.

אם את חושבת שבעלך מוטרד ממיקומו בסולם הדירוג שלך, טוב תעשי, לדברי ד"ר קרוס, אם לא תבקרי את ביצועיו ולא תגידי דברים בנוסח „מעולם לא היתה לי בעיה כזו בעבר". תני חיזוקים וכיוונים ברוח טובה.

„האם היא תזדעזע מהפנטזיות שלי?"

חוזרים ממסיבה. כל הדרך הביתה הוא מהרהר ביפהפיה שהגבירה לו את הדופק כל הערב. הוא אינו יודע מי היא, ובעצם גם לא איכפת לו, בסך הכל הוא נהנה מההופעה שלה. אחר כך, במיטה, כשהוא מתעלס עם אשתו, הוא מדמיין לעצמו את היפה ההיא במקום האשה הזו. לאשתו, כמובן, לא יגיד מילה, כדי לא להעליב.

גברים רבים עוברים את החיים בחרדה מתמשכת שמשהו לא בסדר איתם, משהו לא אמיתי באהבתם לאשה שלהם, או משהו לקוי בנישואים שלהם, רק בגלל שיש להם פנטזיות מיניות – לפעמים אפילו פנטזיות מהסוג הכחול ביותר. מערכת יחסים מינית טובה, כך הם מאמינים, צריכה להיות מאה אחוז קומוניקציה בין בני הזוג, מערכת בלעדית של אחד־על־אחד.

במציאות, האידיאל הזה אינו מוגשם. ד"ר ג'ון מוני טוען כי דברים שעוברים על גברים בילדותם, מעצבים את האיכויות והפנטזיות שמעוררות אותם במשך חייהם. כל זמן שהפנטזיות אינן באות במקום מערכת היחסים האמיתית עם בת הזוג – הגבר אינו צריך להיות מודאג. אפילו אם הפנטזיה מתרחשת בזמן קיום היחסים עם המישהי האמיתית. הפנטזיה היא אף מוצא משחרר לדחפים שיש עליהם טאבו.

באחרונה ממליצים המומחים לבני הזוג לחלק את הפנטזיות המיניות זה עם זו, כדי להגדיל קירבה והנאה הדדית. אבל לא לשכוח כמובן – בטקט, בלי לפגוע ולהעליב. אם הוא יספר לך את הפנטזיות המיניות שלו, תדעי יותר מה מסעיר אותו, מה הוא רוצה ומה הוא מחפש. עוד מפתח לקירבה והנאה. ■

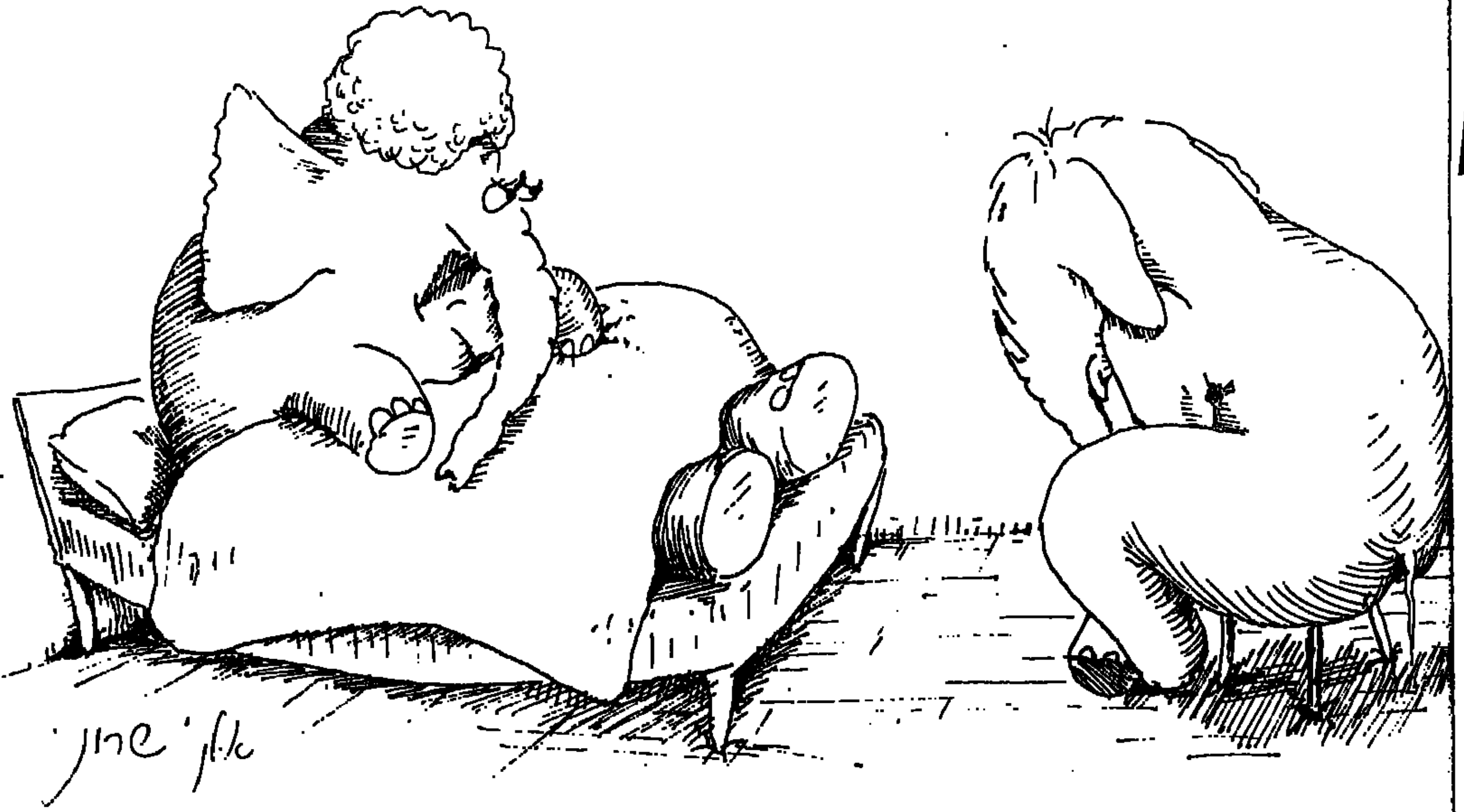

„האם אהפוך אימפוטנט עקב מחלה?"

מחקרים שונים הוכיחו קשר בין מחלות, כמו סוכרת או טיפול תרופתי להורדת לחץ דם, לבין קושי בתיפקוד מיני. אולם המציאות מוכיחה שמעבר לכל השפעה שיש למרכיבים אלה, גורם החרדה שמתפתח אצל גברים החולים או מטופלים באמצעים אלה, הוא המעכב העיקרי והראשוני בדרך לתיפקוד מיני מלא.

לכן חשוב שהגברים ידעו: יותר מ־50% מגברים הסובלים מסוכרת אינם סובלים מכל בעיה בתיפקוד המיני, וכך גם מרבית הגברים הנוטלים תרופות לטיפול בלחץ דם גבוה. כדאי גם לדעת כי במקרים רבים, התרופות האמורות אינן מבטלות תגובות של זיקפה, אלא רק מעכבות אותן, ועל כך ניתן להתגבר במשחקי אהבים ארוכים יותר ובליטופים רבים יותר.

„מה אם היא תאבד שליטה?"

עוד עובדה שאולי תתקשי להאמין בה: בעלך, היוזם בתחום המיני, חושש אולי מהמיניות שלך.

בבסיס חרדות אלה, הנפוצות בקרב גברים רבים, עומדת תחושה מוגזמת של כוח השליטה של האשה בגבר. מקורה אי־שם בילדות, בקטע האדיפלי של החיים, כשהכל תלוי באמא.

יש גברים שחשים כי אשה מסוגלת לבנות או להרוס אותם מבחינה מינית רק מעצם תגובותיה בתחום זה. הם מרגישים די אבודים בכל הקשור לפענוח תעלומת מיניותה של האשה, לעומת פשטות הצרכים שלהם. ויש גם גברים שחרדים לעצם יכולתם המינית, ולכן מפתחים מעין טינה כלפי האשה שאינה צריכה להיות מודאגת מכך שיש או אין זקפה. החוקר ד"ר גולדברג סבור כי גברים רבים חוששים כי האשה המשוחררת־מינית תציב להם דרישות בתחום, שלא יוכלו לעמוד בהן. יש מי שהחשש הזה יביא אותו לקיצוניות כזו – עד שיימנע מכל מגע עם אשה, העשוי להתפרש כהזמנה למין. הפחד משחרור התאבון המיני הנשי עלול גם לגרום לגבר „לרמות" את אשתו כך שלא תגיע לידי סיפוק מיני, על ידי שפיכה מהירה או על ידי מניעת הגירוי הנחוץ לה.

ד"ר קרוס מציע לתקוף את הפחד על ידי „רגרוג" יצר התחרות של הגבר: אם תוכלי לשכנעו שהאורגזמה שלך היא פרי כישוריו כמאהב, הוא יתפוס את המיניות שלך לא כאיום – אלא כאישור לכוחו המיני. ואפשר גם לדבר על ליבו ולשכנעו עד כמה את אוהבת סתם גיפופים, מהסוג שאינו נגמר במיטה.

„האם היא עדיין נמשכת אליי?"

אחרי כמה שנות נישואים, החיים יכולים להיראות די שגרתיים. תחושת העילוי של הגבר מימי ראשית החיזור עלולה להיעלם. הוא אבל על האובדן, וחושש שגם אשתו מרגישה את אותו הדבר.

אז נכון שהמין בדרך־כלל יותר מסעיר ויותר תכוף בתחילתה של מערכת יחסים, אך כפי שמציין הפסיכואנליסט אריך פרום, מידת התשוקה שבני זוג חשים זה כלפי זו עומדת בפרופורציה ישירה למידת הבדידות שחשו קודם לכן. נוסף לכך, נאהבים חדשים שיכורים מכל סימן וכל מגע, כי הכל עדיין טומן בחובו הבטחה. התעסקות עצומה בבן־זוג יכולה גם לבוא כתוצאה מצורך גדול בקבלה, או חוסר בטחון עצמי בכל הקשור בהופעה, תיפקוד מיני או יכולת לקיים מערכת יחסים.

רוב הנשים והגברים מסכימים שיחסי מין מספקים יותר כשיש מחוייבות וקירבה הבאים רק במשך הזמן. פרופ' דאגלאס היתי אף מצא שבעוד שגברים מדווחים על יחסי מין תכופים יותר בשלוש השנים הראשונות של הנישואים מאשר אחר כך, הם מדרגים אותם כפחות מהנים מהיחסים שהם מקיימים בשנים שאחר כך.

את יכולה לעזור לשמר את הניצוץ בנישואים – הקפידי להקצות זמן לבילוי רומנטי משותף שלכם, בלי מחוייבויות משפחתיות: זכרי לשמור על הופעה שהוא אוהב, ולהיות קשובה ואוהבת. ואפשר גם בדרך הפוכה – להזכיר בעדינות את הקטעים הפחות מלבבים של „הזמנים ההם", את המעידות והמבוכות של הפתיחות וההתחלות. וחשוב מאוד גם לזרוק מדי פעם מילה טובה בזכות הנאמנות והיציבות ביחד.

„האם כבר איחרתי את הרכבת?"

כל גבר בסביבות גיל 40 חושש מירידה בתיפקוד המיני, סימן ראשון שהוא מזדקן. אבל האמת – לשמחתנו – היא שהתיפקוד המיני בעצם משתפר עם הגיל. וכך בעלך אולי ירגיש בשינויים פיזיולוגיים עם השנים, בעיקר האטה בתגובות ודחף קטן יותר לשפיכה, אך הוא יכול להמשיך ולהנות מיחסי מין עד סוף ימיו. מה שעלול לפגום בהנאה ובתיפקוד הוא דווקא החשש הלא־אמיתי שההאטה מסמלת את התחלת הסוף.

ושוב, את יכולה לעזור: עודדי אותו לא להיות מודאג סתם משינויים: אם הוא זקוק ליותר ליטופים כדי להגיע לזיקפה, הבטיחי לו שאת בעצם נהנית מכל העניין.

(עיבוד: אורית הראל)

מראקת

תלמה ארמון

לילי רתוק מדברת על פמיניזם. מישהו עוד זוכר את המלה הזאת? חוקרת־ספרות המחפשת את הגיבורה הפמיניסטית שלה בספרות העברית. היא לוחמת את מלחמת הנשים, מתוך מודעות לעובדה ש„נשים אינן רק בקרב עם הגברים. הן גם אוהבות גברים".

לילי רתוק: „אני הבובה הממוכנת". צילום: צביקה ישראלי

רוצה להיות חזקה לא גברית

היה לי שיער זהב והיו לי עיניים כחולות", כתבה דליה רביקוביץ בשיר „בובה ממוכנת", „והיתה לי שמלה מצבע פרחים שבגן/ והיה לי כובע של קש עם קישוט דובדבן".

„אני הבובה הממוכנת", אומרת לילי רתוק. היא כוללת את שירה של רביקוביץ בשיעור „נשים על נשים בספרות העברית", שהיא מעבירה בסמינר הקיבוצים.

מול כיתת תלמידות יושבת אשה שנראית כמו בובה שבגרה בתוך צלופן. גלי שיער בלונדי נוגעים קלות בלחייה המוגבהות, עיניה הכחולות נפקחות בשלווה, מאופרות כיאות. יש לה חולצה אדומה וסוודר אדום ומעיל אדום. לילי רתוק נודעה באוניברסיטה לפני עשרים שנה בשם לילי הסגולה. תמיד בלטה בלבוש יוצא דופן, בכובעים ססגוניים. והיום היא באה ללחום איזו מלחמה נשכחת בשם בנות מינה. בטונים רגועים, כמעט מנומנמים בשל חוסר להט, היא מדברת על פמיניזם. מישהי עוד זוכרת את המלה הזאת?

רתוק, מתוקה ויפה ועדינה, מעולם לא סבלה מאפלייה מינית. „להיפך", היא אומרת. „דלתות תמיד נפתחו". הקריירה האקדמאית שלה שייכת לילדת פלא, שנתנה את הרצאותיה הראשונות באוניברסיטה לתלמידים שהיו מבוגרים ממנה. אבל בהתבוננות פנימה, היא חשה כאב. המהות העמוקה של הדברים, ההוויה הנשית בישראל, זקוקה לתיקון. בחיי היום־יום וביצירה. „אני רוצה להיות חזקה ולא גברית", אומרת רתוק בשם אחיותיה. „איך אתה יכול להיות רגיש וקשוב לכל מה שמשודר אלינו, ולא להיות פגיע לכל מה שמסביב. איך שומרים על הדלת גם פתוחה וגם סגורה? כן, קשה ליצור מודל כוח נשי אותנטי".

עיסוק בחולשה

היא גדלה בתל־אביב. „אבל אילו יכולתי לבחור, הייתי נוטעת את עצמי בנוף כפרי, פתוח". היום, כשהיא בת 41, היא נשואה בשניה. „הייתי נשואה תקופה ארוכה, ואחר־כך בחרתי לא להיות נשואה תקופה ארוכה. לפני פחות משנתיים נישאתי פורמאלית פעם שניה. אבל אני לא מרגישה שמשהו השתנה בין התקופה שחיינו ביחד ללא נישואין, והתקופה שלאחר מכן". במדורי רכילות שונים התפרסמו פרטים על הנישואים שלה לאיש הצעיר ממנה בהרבה שנים. רתוק לא תשוחח על כך, גם לא על העובדה שאין לה ילדים. היא מוכנה לספר שחברה לחיים הוא מוסיקאי עם נטייה חזקה לשמור על פרטיותו. שהוא עצמאי כמוה, שיש ביניהם הסכמה כזאת, שכל אחד מהם שומר על עולמו האישי.

ספרה החדש, על יצירת עמליה כהנא־כרמון (הוצאת ספריית פועלים), מוקדש „ל־ב. שלא יקרא, באהבה". „בדיחה פרטית", אומרת רתוק. הספר החל מעבודת דוקטורט ובמהלך הכתיבה רחק ממנה והתפתח. כהנא־כרמון קשה לפיענוח ומעניינת, אומרת רתוק. היא חשה קירבה אל הסופרת בשל האלמנט הרליגיוזי החזק ביצירה שלה. „כשהייתי באוניברסיטה לקחתי כל קורס אפשרי על מיסטיקה", נזכרת רתוק. „כהנא־כרמון לא מתייחסת רק ובעיקר למימד החברתי של הקיום, אלא גם למימד המטאפיסי". רתוק שאלה פעם את הסופרת אם האנשים בספרים שלה חלשים. גיבוריה של כהנא־כרמון הם נשים בעיקר. הגברים ביצירתה, גם הם לא חזקים. „שאלת החולשה תמיד העסיקה אותי", אומרת רתוק. הגוף שלה נראה חסר משקל. לא רק בגלל דקות הגיזרה, אלא גם בגלל האופן שבו היא נושאת את עצמה, בלי שהחושניות, אם היא קיימת, תהא מוחצנת.

פעם שאל אותה מישהו אם היא מתפעלת מנוף יפה. „תלוי מי נמצא אתי", ענתה רתוק. לא רק מפני שנשים זקוקות לשותף בחוויה נעימה. „נשים פשוט לא יכולות להתבונן לבדן בנוף, מפני שמסוכן להן לטייל לבדן על רכס הר, או על שפת הים. את לא יכולה להתפעל מנוף, כשאת חוששת שיאנסו אותך".

באמריקה, היא אומרת, סופרות פמיניסטיות מדברות על עולם לא־היירארכי, נטול דיכוטומות. עולם שהטבע בו אינו מופרד מן התרבות, הנפש אינה מופרדת מן הגוף, עולם של זרימה הדדית עם בני אדם אחרים, שאינם עסוקים באומדנים בנושא מי למעלה ומי למטה. „זה מאד מדבר אלי", אומרת רתוק.

זה לא פתח לאנרכיה? שואלים אותה אנשים שצמחו בתוך תבניות מושגים פטריארכליות. „זה פתח לגן־עדן", היא אומרת, „אותו גן־עדן שגורשנו ממנו. יש אפשרויות אנושיות אחרות. אפשר לפרוץ את הכלא הזה. כמו הברון מינכאהוזן, שאחז עצמו בציצת ראשו ושלף עצמו מן הביצה".

ונהיה מוכרחים לעבור את שלב יצירת המחאה הדרמטית? רתוק: „ועל סברה ושתילה אפשר היה שלא לכתוב שירי מחאה?"

רתוק מלמדת גם באוניברסיטת תל־אביב, ומשקיעה עבודה רבה בתחום החינוכי, בבית־ספר לחינוך. היא מדברת הרבה על „מחויבות חברתית". החינוך, לדעתה, הוא פתח תקווה לשיפור. היא מרכזת את פרויקט נט"ע לספרות. כותבת ספרי לימוד למיגזר הנוער שאינו לומד במסגרות אקדמאיות. ההתמקדות בספרות נשים עברית החלה אצלה רק לפני חמש שנים. מלבד כל אלה היא עסוקה בנסיעות בארץ, בהרצאות, השתתפות בסימפוזיונים, הכנת תוכניות רדיו וערבי צוותא. „חשובה לי ההגיגיות ביחס לאמנות".

אחוות לוחמות, אולי

היא אוהבת את השילוב בין האמנויות השונות. ערב שבו זמר שר משיריו של משורר, ברקע נוקרנות שקופיות. „העולם היה בקושי ראוי לחיות בו בלי המיפגש הזה בין האמנויות". היצירה המקורית שלה מובעת דווקא על בדי ציור. „מגיל צעיר אני נפגשת עם הפסגות של הספרות. אני מלמדת כל הזמן יוצרים מרכזיים. זה עשה אותי ביקורתית מאד ביחס לכתיבה מקורית משלי. ההוראה לקחה ממני הרבה אנרגיה. אני רואה שיעור נכון כביצוע יצירה, כאילו היצירה היא פרטיטורה והאדם שמעביר את השיעור הוא המבצע".

באותו קובץ שירים נשי, שהיא מניחה לפני תלמידיה כחומר מגרה לשיחה, יש עוד שיר. רחל. „מלמטה למעלה.../ כך: במבט מסור ועגום/ של עבד, של כלב נבון,/ הרגע גדוש ורך,/ דומיה,/ וכוסף סתום/ לנשק את יד האדון־־־". לעתים עדיין קורה שמישהי בכתה מזדהה עם השיר ולא מתקוממת נגדו. אבל ספרות הנשים העברית, אומרת רתוק, עושה רק את צעדי המחאה הראשונים שלה עתה. יונה וולך התחילה. מיה בז'רנו. „עמליה כהנא־כרמון לא עשתה את הצעד המרדני", אומרת רתוק. „בסיפור שלה 'ממראות גשר הברווז הירוק', המופיע בספרה האחרון, מתואר נסיון של אשה להשתחרר. הנסיון הזה נכשל בשל המצב הטראגי, שבו אשה שבויה מתאהבת בשובה שלה. נשים הרי אינן רק בקרב עם הגברים. הן גם אוהבות גברים. התיאור של כהנא־כרמון הוא פאטאלי. אני פחות פסימית. הגיבורה הפמיניסטית הספרותית שלי תהיה יונה וולך, לא עמליה. ואני גם אכתוב על זה". לפני הספר על וולך ייצא לאור ספרה על ספרות נשים עברית. „יש ספרות נשים עברית, אלא שהיא חסרת מודעות לעצמה".

„הגיבורה הפמיניסטית הספרותית שלי תהיה יונה וולך, לא עמליה כהנא־כרמון... יש ספרות נשים עברית, אלא שהיא חסרת מודעות לעצמה..."

על כן מחפשת רתוק אחוות נשים. לא רק אינטימיות, לא רק פתיחות. אחוות לוחמות, אולי. מודעות משותפת. מטרה אחת. „נו, ואת לא הבחנת בעובדה שאת חיה בעולם גברי?" היא אומרת. וברגע הפרידה: „היה נפלא לראות אותך". אולי קריאת הקרב תהיה לחישה מעוררת מתוך פה מתוטב. ■

פנטסטיק
כשר לפסח
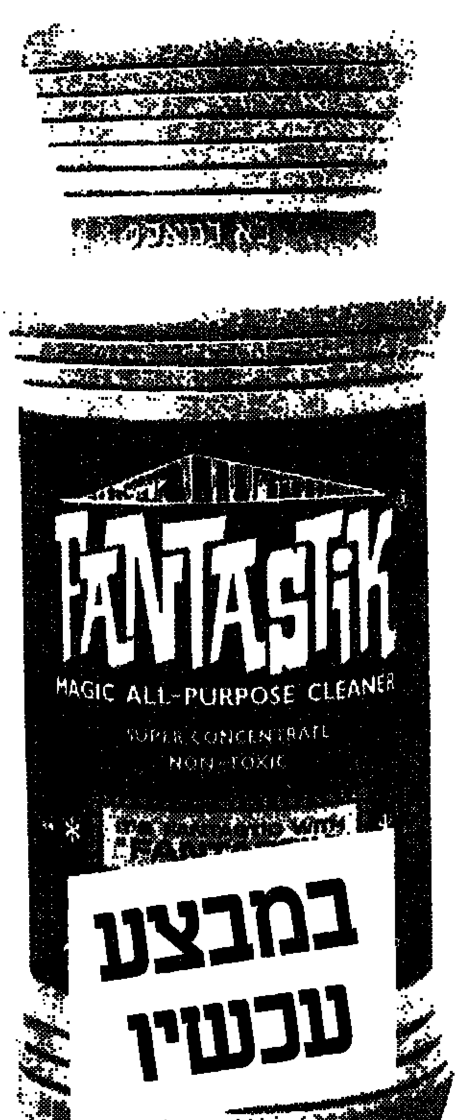

כל מוצרי הניקוי בבקבוק אחד!
חדש!
מעכשיו אפשר להשיג גם
פנטסטיק ספריי
קדם כימיקלים יצור ויישום תעשיתי בע"מ
ת.ד. 165 אשדוד, טל. 055-33533
KEDEM

מוסף פרסומי מיוחד

הפקה: שיווק מוספים מיוחדים למעריב זאב ויזל / עפר גל, טל' 333107/087.
אחראית הפקה: חגית תגורי;
עריכה עתונאית: חדווה רמון, מינה קידר; יועצי פרסום: יהודית וול, עדנה רז, דינה נאור. צילומים: ג'קי מתתיהו, דובי טל. עיצוב ועריכה גרפית: מרק בלייוייס
■ ■ ■
ארגון הפקה: סימה בללי.

שיווק מתקדם בישראל 1987

מגמות ומסגרות בשיווק מתקדם בישראל

בשם „סחר קמעונאי", אנו מכנים את אותו שלב של הסחר שבו עובר המוצר אל הצרכן הסופי.

ברם המושג „שיווק קמעונאי מתקדם" הינו קשה הרבה יותר להגדרה, שכן הסחר הקמעונאי והמסחר בכללותו אינם מתפתחים כתוצאה מתהליכים פנימיים שלהם, אלא כתוצאה מהשפעת הגורמים החיצוניים המצפים לשרותי המערכת הקמעונאית, דהיינו – היצרנים מצד אחד והצרכנים מצד שני.

לכן, לא נטעה אם נגדיר כי **השיווק הקמעונאי המודרני הוא זה שהשיטות המקובלות בו והכלים העומדים לרשותו תואמים את צרכי התעשייה ודרישות הצרכנים בתקופה המודרנית.**

אכן, שני הגורמים המשפיעים שציינו, עברו בשנים האחרונות שינויים מכריעים: עם ההתפתחות הטכנולוגית ההולכת וגואה, מתפתחת התעשייה העולמית במהירות מסחררת, ציוד מיושן מוחלף בחדש, כח האדם הולך ונעשה מיומן יותר, המפעלים היצרניים ממוחשבים יותר ויותר, והתוצאה – מספר המוצרים המוגמרים הזורמים אל השוק עולה במספרים מדהימים. נאות זו הפכה זה מכבר את העולם המערבי לעולם שיש בו עודף מוצרים, או בלשון מקצועית יותר – שוק של קונים.

העובדה כי מוצרים רבים בעולמנו לא יימכרו לעולם, אלא יישארו כ„מלאי מת" במחסני היצרנים או על מדפי המשווקים אינה מרתיעה את התעשייה מלהמשיך ולייצר בכמויות גדולות והולכות, וזאת כתוצאה מההשקעות הגדולות בציוד ובכח אדם. המכונות חייבות להמשיך ולפעול. התוצאה – לחץ כבד על השוק להגדלת הצריכה.

לעומת הלחץ הגובר הזה, הולך הלקוח-הצרכן ונעשה ברוך יותר. אכן, ברוב ארצות העולם עלתה רמת הכנסתו הריאלית של הציבור, ועמה גם רמת החיים. בדם עלייה זו בומת החיים יצרה גם עלייה ברמת הדרישות ומספר האלטרנטיבות העומדות לרשותו לצורך הוצאת כספו, הצרכן של היום נבון יותר, מחושב יותר ומקפיד לדרוש את התמורה המלאה עבור כספו, גם כשהמדובר באיכות המוצרים ומחיריהם, וגם כשהמדובר בשירותים הנלווים לקבלת אותם מוצרים. אם נוסיף לתמונה את ההתפתחות העצומה שחלה בשנים האחרונות בתחום התחבורה, הן כשמדובר בניידות הסחורות והן כשמדובר בניידות הצרכנים, אנו עומדים בפני מצב שבו חייבת המערכת הקמעונאית להתמודד בפני אתגר לא פשוט: „הזזת" מוצרים רבים בכל האפשר, המוצרים בהמוניהם קרוב וגם רחוק לביתם של צרכנים אשר האלטרנטיבות שלפניהם רבות ומגוונות, דרישותיהם לשרות הולכות וגברות וניידותם מאפשרת להם למצוא את מבוקשם גם במרחק גדול ממקום מגוריהם.

מה הם אפוא העקרונות ההולכים ומסתמנים כיום בשיווק הקמעונאי המודרני?

א. העקרון הראשון, אשר בו משתתפים פעולה גם היצרנים, הינו **יצירת הביקוש במקום סיפוקו.** המערכת אינה יכולה להסתפק היום במה שהקונים ביקשו לרכוש מלכתחילה. היא עוזרת ליצירת אותו ביקוש על ידי מערכת אדירה של פרסום מצד אחד, ועל ידי שימוש בטכניקות המכירה החווייתית בווריאציות שונות, המסייעות ללקוח להיזכר כי בעצם צרכיו רבים יותר מאלה שנתכוון להם מלכתחילה.

ב. מדיניות מחירים נועזת. קיימת אימרה הקובעת כי אנשים עניים זקוקים למוצרים שמחירם זול, ואנשים עשירים זקוקים למוצרים שמחירם זול עוד יותר. אימרה זו מוכיחה שוב ושוב את צידקתה, ורוב הגופים המשווקים היום מקפידים על מדיניות של רווח קטן ביותר לפריט והשגת הרווח העיקרי כתוצאה מהמחזור הגדול.

ג. יצירת תנאים של נוחות מרבית לקונה בביצוע הקנייה. נסיונם של המשווקים, ובעיקר התחרות הגדולה ביניהם, הוכיחו למעלה מכל ספק כי הלקוח של היום אינו מתעניין רק במוצר שהוא קונה, אלא מקפיד ביותר גם על המקום שבו הוא קונה את המוצר והשרות שהוא מקבל בו. עקרון זה הביא בעקבותיו מהפיכה בחזות החנויות הקמעונאיות, שרותי משלוח, ריכוז קניות ומיגוון מוצרים, מיזוג אוויר, תנייה צמודה וכל יתר הגורמים היוצרים יחדיו את האווירה של שרות טוב באמת.

ד. הליכה אל הקונה. בעוד שלפני שנים לא רבות ניתן היה למצוא אתר שיווק קמעונאי מתקדם רק במרכזי הערים, הרי שכיום התופעה היא הפוכה. העובדה שמרבית האוכלוסיה מתגוררת מחוץ למרכזים העירוניים הצפופים הביאה לבניית מרכזי קניות מהודרים מצד אחד ושורה של סופרמרקטים וחנויות גדולות ובינוניות אחרות גם מחוץ למרכזים, בתוך השכונות שבהן מתגוררת האוכלוסיה, או ביניהן, על דרכי התחבורה העיקריות בין המרכזים העירוניים לבין השכונות.

ה. הרחבת המכירה באשראי, עם כל הסיכונים שעקרון זה טומן בתוכו, בעיקר במדינה כישראל, הרי שאין כמעט אפשרות לקדם את השיווק הקמעונאי ללא אשראי. מכירה באשראי פירושה – הגדלת קניות הציבור, או הקדמת קניות אשר היו נעשות בעתיד. האשראי ניתן או על ידי המשווק עצמו („קנה היום ושלם לאחר החג"), או באמצעות חברות כרטיסי האשראי העולמיות הגדולות.

ו. יצירת מסגרות מכירה חדשות. חמשת העקרונות שפורטו לעיל יוצרים בעייה לא פשוטה, שכן קשה ביותר לממש את כולן בבת־אחת. לדוגמא: ככל שיושקע יותר בהגדלת המיגון, בשיפור השרות ובעיקר בהגדלת האשראי. כן יקשה יותר להוריד את מחירי המוצרים בעת ובעונה אחת. עוד לפני שנים לא רבות האמינו כי ניתן יהיה באמצעות בתי כלבו ענקיים, רבי קומות, להעניק שרות מעולה, מוצרים יוקרתיים ומעולים, מסגרת נעימה של קנייה, וכל זה במחירים הזולים ביותר, הרי שהיום נראה כי הדבר אינו אפשרי תמיד, ולא פעם ניתן למצוא בשכנות לבתי כלבו גדולים בארץ ובעולם מוצרים דומים הזולים באופן משמעותי ממחיריהם של מוצרים דומים בכלבו. המגמה הקיימת היום, היא התמקדות על אחד או שניים מן העקרונות האמורים (שרות, מחירים, מיקום גיאוגרפי וכד'), ופנייה אל אותו פלח אוכלוסיה שאותו עקרון חשוב לו ביותר. מגמה זו הביאה כיום לפתיחת רשתות של חנויות קטנות ובינוניות בצד חנויות הכלבו על ידי אותם בעלים. במקביל, הביאה המגמה ליצירת מרכזי מכירה זולים (הדיסקונטהאוז האמריקני או ההיפרמרשה הצרפתי), מחוץ לעיר, כאשר המחירים בהם נמוכים להפליא, אולם ביחס ישר להם גם השרות הניתן בהם, בהשוואה לשרות בחנויות היוקרה.

כל העקרונות האמורים לעיל הביאו גם ליצירת צורך נוסף, משותף לכל המסגרות והארגונים השיווקיים והוא.

ז. ניהול מתקדם ושימוש בכלים ניהוליים מתקדמים. כאשר הדרישות מהמערכת הקמעונאית הן כה רבות, ומתח הרווחים נמוך יחסית, יש לברור את שיטות הניהול הנכונה ואת כלי המיחשוב המתאימים על מנת לאפשר שמירה על האיזון העדין בין רווח להפסד, תוך הקפדה על מתן שרות נאות ללקוח. אכן, מראה האתרים השיווקיים המתקדמים של היום אינו מזכיר ולו אף במעט את אלה שזכרנו מנעורינו בתחום המיכון. מחשבים משוכללים במרכזי הרשתות, מערכות ממוחשבות בתוך אתרי המכירה עצמם ושילוב נכון של המיחשוב במרכז ובסניפים, הם סוד הצלחתן של רשתות שיווק רבות בעולם וגם בארץ

כמו בתחומים רבים אחרים, אין גם השיווק המתקדם בישראל מפגר אחרי הנעשה ביתר ארצות העולם המערבי. הפער הלך ונסגר במשך שלושים השנה האחרונות, לאחר שסממני חברת השפע החלו לפקוד גם את ארצנו. כשלושים שנה עברו מאז נפתח הסופרמרקט הראשון בישראל, ומאז נכנסה המערכת הקמעונאית כולה להילוך מואץ. בתחום שיווק המזון, נפתחו עשרות רבות של סופרמרקטים, שגדלם ומידת השיכלול שבהם משתנים בלי הפסק לכיוון מעלה. בשנים האחרונות אנו עדים למעבר הדרגתי אל ההיפרמרקטים הגדולים, הממוקמים מחוץ למרכזי הערים, אולם באותו זמן לא פחתו משקלם וחשיבותם של הסופרמרקטים השכונתיים והמקומיים, אשר מאפשרים לציבור להשיג את עיקרי צרכיו סמוך לביתו. בתחום שיווק המוצרים שאינם מזון, או אינם מזון בלבד, היתה ההתפתחות מואצת עוד יותר. חנות שקם, שהחלה כגוף המוכר מוצרים לחיילי צה"ל ובני משפחותיהם, הפכה להיות הגורם הדוחף והמוביל גם בתחום השיכלול והקידמה. מרכזי המכר שלה בכל פינות הארץ, הפכו להיות אבן שואבת לציבור כולו, אשר בכל משפחה שבה חייל אחד לפחות, וגורם מדרבן להתפתחות הקמעונאית כולה. מאוחר יותר הגיע עידן בתי הכלבו הגדולים שנפתחו בזה אחר זה בערים הגדולות ובערי השדה, וכיום, כמו בעולם כולו, אנו נמצאים בעידן מרכזי הקניות המאפשרים ריכוז של אתרי מכירה רבים ומגוונים יחד עם גורמי ארוח ובידור תחת קורת גג אחת. בתחום זה נתבשרנו באחרונה על מרכז קניות העומד להפתח בקרוב ברעננה על ידי הקונצרן, שבראשותו של פרנק גיורן, ואשר צפוי להיות עוד פנינה בתחום הקמעונאות הישראלית, ביופיו ובהצעות שהוא מביא לצרכן המפונק ביותר.

הישגים לא מבוטלים רשמה המערכת הבנקאית בישראל גם בתחום מיחשוב נקודות המכירה והרחבת מערכת הביקורת עד לפריט עצמו.

הפסוק „כי מציון תצא תורה" יפה בכל מקרה, אולם יפה היה שבעתיים לנושא מיחשוב נקודות המכירה, שכן הסופרמרקט הממוחשב הראשון בישראל היה בירושלים. היה זה קר־אופ' ירושלים, שם מנהלו דאז מר שמחה רותם, אשר נרתמו למאמץ להעלות את ישראל על מפת המתקדמות שבמדינות בתחום זה. הכנות רבות נעשו, ביקורים במרכזי חנות רבות בחו"ל בוצעו, התקנות דומות רבות בעולם נסקרו והתוצאה לא איחרה לבוא. לאחר שההחלטה נפלה על חברת נ.סי.ר., המובילים בעולם בתחום המערכות הקמעונאיות, הותקנה המערכת הממוחשבת בסניף המרכזי, במרתף הכלבו של „המשביר לצרכן". כעבור זמן היתה זו שוב אותה אגודה אשר הוסיפה להתקנה את הקוראים האופטים הראשונים בישראל, שוב מתוצרת נ.סי.ר. ומכאן ואילך פותחו מערכות משוכללות ושונות בכל הגופים הקמעונאיים המתקדמים בארץ.

אי אפשר לסיים סקירה זו על דרכי השיווק הקמעונאי המתקדם, בלי להפנות מבט אל דרך שיווק נוספת, אשר כבשה לה כבר מקום נכבד באירופה ובארה"ב, וניצניה נראים גם בארץ, והמדובר כמובן במכירה באמצעות מכונות אוטומטיות. כל ישראלי שביקר בחו"ל, התפעל בוודאי לא פעם מיכולתו לקנות כמעט כל פריט, ולא רק מוצרי מזון, באמצעות מכונות אוטומטיות בכל שעות היום והלילה. בדרך זו משיגה מערכת השיווק למעשה הישג נוסף של הארכת שעות השירות ללקוח למעשה, בלי העלאת עלות כח האדם.

בארץ אנו פוגשים במכונות אוטומטיות בתחום המזון בלבד, ובעיקר בתחום השתיה. המוביל בענף זה הוא ביח"ר המרווה, החוגג בימים הקרובים את יום הולדתו החמשה עשר. במסגרת פעולתו, הוצבו עד היום מיתקני שתייה בכל מחנות צה"ל, מפעלים רבים ומוסדות ציבור. אין ספק, כי בתחום זה טרם נאמרה המלה האחרונה ואנו צפויים לפיתוחים ושיכלולים רבים עתיד.

השיווק הקמעונאי המתקדם בישראל, יכול להרשות לעצמו להסתכל על השנים האחרונות אפוא בסיפוק ובגאווה. נקווה כולנו כי באותה מידה מסתכלים אדריכליו אל העתיד בשאיפה לשפר עוד ועוד את השרות והמיתקנים לטובתם ולטובת הציבור כולו.

co-op קו־אופ ירושלים

הקופאית משרתת אתכם במהירות ובנימוס

מאת חדוה רמון

קו־אופ ירושלים – רשת המזון הגדולה ביותר בבירה הינה עצמאית ואינה תלויה בשאר האגודות הצרכניות הנקראות קו־אופ. לרשת הנהלה ודירקטוריון עצמאי.

בחודש ינואר 1987 נבחר למנכ"ל הרשת מר משה גולדשטיין. 20 סניפים לקו־אופ ירושלים מתוכם 16 בתוך העיר ו־4 מחוצה לה: במבשרת, גבעת זאב, מעלה אדומים ובית שמש.

סניפי הרשת הגדולים ממוחשבים – הווה אומר: עדכון מחירים מהיר, הנפקת חשבונית קניה עם רישום הפריטים והמחיר, המבטלת כמעט לחלוטין את הטעויות ומסייעת ללקוח לבדוק היטב את החשבון. בנוסף לכך תנועת הלקוחות בקופות מהירה יותר.

ברשת קו־אופ ירושלים מגוון מוצרים רחב ביותר המגיע ל־8000 פריטים. הרשת מתמקדת בעיקר בשיווק תוצרת הארץ אבל מציעה גם יבוא באיכות גבוהה מאד.

במחלקת פירות וירקות ניתן למצוא מצרכים שונים אשר להם ביקוש קטן ומחירם אינו יקר (כמו שומר, לפת). רמת המחירים סבירה ומתחרה אפילו במחירי השווקים.

הרשת מתחדשת ומתאימה עצמה לצרכי התקופה. בלב השכונות סניפים מרווחים ומסודרים עם חניה צמודה המאפשרת קניה נוחה מהירה ומהנה. בכל הסניפים קיים שרות משלוחים אמין ומהיר במחיר הוגן. בקו־אופ ירושלים יש התייחסות לאוכלוסיה הקשישה במתן הנחות יחודיות בקניה.

עובדי הרשת מקבלים הדרכה ביחסי אנוש ובטפול בלקוחות – דבר המביא לרמת שירות גבוהה, כאשר המגמה היא ללכת לקראת הצרכן ככל שרק ניתן.

מבחר המצרכים הרב והמגוון, האיכות הגבוהה והשרות האמין והיעיל, מאפשרים קניה מרוכזת בנוחיות מירבית, מקסימום מצרכים במינימום זמן.

אין ספק, הקניה ברשת הקו־אופ בירושלים הינה כדאית, משתלמת ומהנה.

הקרואסון במאפיה טעים כל כך...

ערב של גבינות ויין, מארגנים בקו־אופ ירושלים

איזה מגוון תאווה לעיניים ולחיך

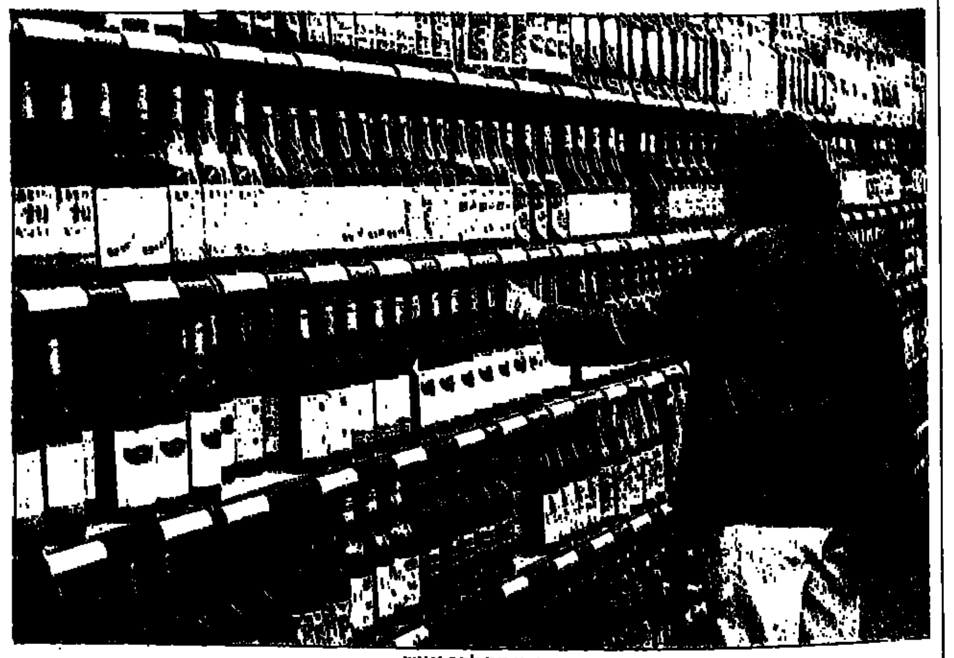
יין ישמח לבב אנוש

מאת **יעל חן**

"שקם" - תרומה לצרכנות טובה

צריך פעם לחקור את תרומת ה"שקם" לשפה העברית. לולא ה"שקם" לא היו לנו ה"שקמיסט" (שהוא מושג מוכר בצה"ל), ה"שקמית" (קנטינה בלע"ז), "המצופים" (הוופל שהאקדמיה מתעקשת דווקא לקרוא לו אפיפית), ובראש ובראשונה לא היתה לנו בצבא – "הפסקת שקם".

ספק אם יש עוד חברת שיווק בעולם היכולה להתפאר בכך, שתרמה מושג דומה לבני עמה. אבל זה, כנראה, בגלל שאצלנו כל העם צבא וכל הצבא קונה ב"שקם".

ה"שקם" בצה"ל הוא המיפלט והמחסה, בית הקפה והסטייקיה, זירת ה"התחלות" המהוססות והמבויישות בינו לבינה, ומקום מפגש לרכילויות המחנה והבסיס. זה, כמובן, ברמה ה"יחידתית". בערים ה"שקם" הוא שילוב של "הסופרמרקט", "ההיפר" ובית "הכל־בו" של ששת העשירונים האמצעיים של החברה הישראלית. שני העשירונים "למעלה" והשניים "למטה", מדירים את רגליהם מה"שקם".

מילון אבן שושן מגדיר את ה"שקם" כך: חברה ישראלית ממשלתית, שתפקידה להעניק שירותים לחיילים ולשאר כוחות הבטחון בארץ וכן לבני משפחותיהם – על־ידי רשת של קנטינות, חנויות כל־בו, מסעדות, מפעלי מזון ושרותים אחרים כמו ביטוחים, בתי מרגוע, אירות ועוד.

מנכ"ל "שקם", אלוף (מיל) יוחנן גור, מסביר את השילוב בין ה"שקמית" בבסיס צה"ל לבין חנות כל־בו גדולה כמו בקניון איילון בר"ג:

"כשנולד ה'שקם' איש לא העלה על דעתו בתי כל־בו גדולים. הרעיון היה שצריך לספק לחיילים שירות מינימלי של סיגריות וגזוז. עם הזמן גברו הדרישות, והיתה בעייה: מצד אחד, לו היו גובים בקנטינות הללו מחירים גבוהים, הרי שהחיילים היו יוצאים נפגעים. מצד שני - לו היו מכסים את העלות של השרותים מתקציב משרד־הביטחון, זה היה חייב לבוא על־חשבון הוצאה אחרת מהתקציב המדולדל במילא, ושוב החיילים היו נפגעים. הפתרון שנמצא לכך הוא שהנהלת ה'שקם' היא זו שתכסה את ההפסדים הנגרמים מהשירות ליחידות, על ידי הרווח שתשיג בחנויות בערים. מראש היה ברור שהחנויות הללו יצטרכו להעביר מסים והיטלים לקופת־המדינה כמו כל רשת אחרת. על־אף התנאים הבלתי־אפשריים לכאורה, ההצלחה היתה 'לא־רעה' ומי שנהנים ממנה הם החיילים ביחידות, הרואים איך משאית השקמית הצנועה מגיעה לקווים הקדמיים עם מוצרים מגוונים, במחירים מעולם אחר".

יוחנן גור מסביר, כי השקמיות בבסיסים כוללות היום שפע של מוצרים, וההיצע מותאם בגמישות לצרכי־החיילים באותה יחידה: מסטייקים בפיתות ושוקולד־אגוזים, דרך דברי־סדקית ותמרוקים, ועד מגבות, גרביים, כומתות, ספרים ומוצרי אופנה לחיילות. עכשיו גם מונהגות בהרבה שקמיות פיצריות עם פיצות חמות וטריות (וזולות, כמובן), והיום שבו יימכר שם אוכל סיני, מן־הסתם, אינו רחוק.

כל זה, כאמור, ממומן בעזרת החנויות הגדולות בערים. אבל לחנויות הללו יש עוד תכלית פרט לכיסוי־הפסדים.
בני משפחותיהם של אנשי כוחות־הביטחון (שמשכורותיהם, כידוע, רחוקות מלהרשים), זכאים לערוך בחנויות ה"שקם" את קניותיהם, ואנשי הקבע בעזרת תווי־קנייה יכולים לזכות בהנחה של 5% נוספים על המחירים הנמוכים בלאו־הכי.

גור: *לכסות הפסדים*

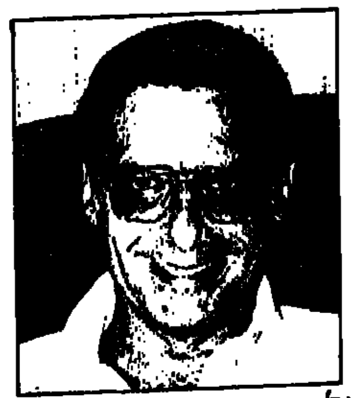

שלתיאל: *סטנדרטים לרשתות*

אילת: *פרסום אגרסיבי*

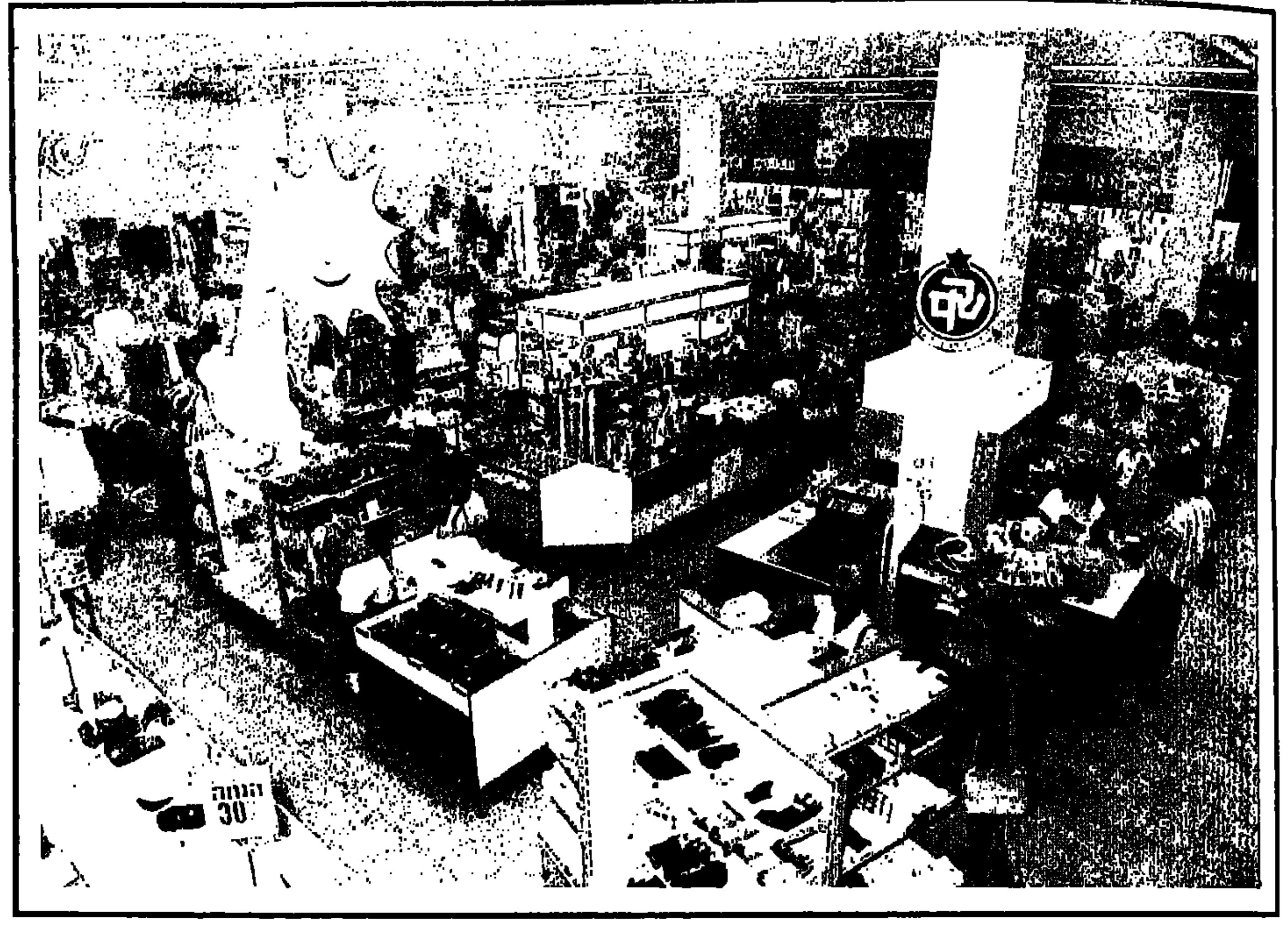

סוד ההצלחה

הסוד הגדול של הצלחת ה"שקם" הוא שילוב של ניהול "שמרני" וזהיר, עם היצמדות עקשנית למטרה שלשמה החברה הוקמה: לפעול לרווחתן של משפחות־כוחות־הביטחון. גם כשב"שקם" מתכננים להקים את מרכז הקניות הגדול בין בת־ים לחולון – לא שוכחים את השקמיות היחידתיות. להיפך: החנויות הגדולות הן שמממנות מרווחיהן את השקמיות הקטנות, כמו גם את החנויות באיזורי־הפיתוח. פילוסופיית־השיווק שלנו ברשת היא פשוטה: מחזור גדול עם רווח קטן – עדיף על מחזור קטן עם רווח גדול.

כח אדם מיומן

חבר הנהלת "שקם", שמי שאלתיאל, מבהיר, כי "כרשת בתי הכל־בו הגדולה בישראל, קבעה גם 'שקם' נורמות וסטנדרטים לכל רשתות השיווק האחרות, ובכך תרמה רבות להעלאת ולשיפור רמת הצרכנות במדינה".

ב"שקם" מציינים בגאווה כמה מעקרונות היסוד של הפילוסופיה השיווקית של הרשת:

* מחירי מוצרים אחידים, מבוקרים ואחידים מקרית שמונה ועד אילת.
* גיוון מוצרים רחב – משרוך־נעל ועד מכונית – המאפשרים ריכוז הקניות תחת קורת־גג אחת.
* הפעלת מנגנון לבקרת איכות המוצרים.
* הכשרת כח־אדם מקצועי ומיומן, בכל ענפי השיווק.
* השימוש בציוד טכנולוגי מתקדם – מאמצעי שינוע ועד קופות ממוחשבות וחדרי קירור.

אולם מעל לכל, רשאית חברת "שקם" לזקוף לזכותה את העמקת תודעת האסטטיקה בשיווק, את הגנת הצרכן כתו־היכר של החברה, את האיכות הגבוהה של המוצרים המשווקים על־ידה, את העדפה הניתנת למוצרי כחול־לבן, ואת מדיניותה המסחרית שמגמתה להעביר ללקוחות את מירב ההנחות וההוזלות.

חברת "שקם" מנהלת מדיניות אגרסיבית בכל הנוגע לפרסום ולקידום המכירות. חבר הנהלת "שקם", משה אילת, מסביר את מדיניות קידום המכירות והשיווק של הרשת: "אנו עדים לתופעה של פריחת חנויות של רשתות מזון וגם חנויות מיני־כל־בו – המנסות כולן לנגוס נתחים מקהל הלקוחות שלנו. גידול ההיצע של חנויות השיווק, הוא מעל ומעבר לגודלה הטבעי של אוכלוסית המדינה, והתוצאה היא חדירת זה ל"טריטוריה" של זה. לכן, עלינו להבליט את היתרונות היחסיים של 'שקם' בפרסום אפקטיבי ובעלויות נמוכות".

האם נאה לרשת השיווק של כוחות הבטחון לנהל מסעי פרסום אגרסיביים? משה אילת אומר: "התחרות המסחרית איננה פיקניק, ואתה חייב להיות יעיל כדי להישרד ולא רק כדי להתפתח. אינך יכול להכריח את הצרכן לפעול על־פי רצונך. אתה חייב להכיר אותו, את דרך המחשבה שלו, ואת הרצונות והצרכים שלו. רק אז אתה יכול להתאים לו את הפרסום הנכון והאפקטיבי ביותר".

עדיפות לכחול־לבן

כרשת המשרתת את כוחות הבטחון, שואפת "שקם" לשמש כסמן של מחירים זולים, ולטפח את תודעת "כחול לבן". מנכ"ל "שקם", יוחנן גור, מדגיש, כי ברשת "שקם" מעולם לא ביצעו מבצעים לעידוד מכירות של תוצרת חוץ, ומחשבה זאת תדריך גם את הרשת בעתיד. ב"שקם" משתדלים לפתח תרבות של קנייה מהנה, שרות אדיב, נקיון ואסטטיקה. העובדה שבכל שנה זוכה ה"שקם" לפרסים שונים, מדברת בעד עצמה.

מי אמר שרק הגופים הארציים הגדולים הרימו תרומתם לקידום השיווק הקמעונאי בישראל?

אחת הדוגמאות הסותרות הנחה זו היא קו־אופ הרצליה רמת־השרון, אגודה צרכנית שיתופית הפועלת באיזורה זה למעלה מיובל שנים.

ללא עשיית כותרות וללא סנסציות שוקדת האגודה על שיפור השרות לתושבי הסביבה על ידי אספקת המוצרים המשובחים ביותר, במחירים זולים ובאמצעות רשת סופרמרקטים חדישים המצטיינים ביופים ובנקיונם.

אין ספק כי הצלחתה ושגשוגה של האגודה הם במידה בלתי מבוטלת פועל יוצא מאשיותו של מר דב קלפנר, מנהלה המסור מזה למעלה מעשרים שנה. אחד מ"סודותיו המקצועיים" היה יכולתו לבנות באגודה צוות מסור באופן בלתי רגיל, אשר באמצעותו ניתן היה להגיע אל המטרות, הן הכלכליות ובעיקר הציבוריות. וכאן יש להדגיש: כאשר מדובר בגוף ציבורי, אשר טובת הכל לנגד עיניו מעל ומעבר לרווחיות, וכאשר ציבוריותו של אותו גוף אינה סיסמא בעלמא אלא עובדה מוצקת בשטח – ההנהנה העיקרי הוא הציבור עצמו.

אחת השאלות העולות באופן טבעי היא מה מקומה של אגודה מקומית־אזורית בעידן הגופים הארציים הענקיים, אשר לכאורה עשויים לשרת את הלקוחות בצורה טובה יותר?

מסתבר כי המציאות היא הפוכה: ההנהלה המקומית ערה יותר לצרכים המקומיים, ואזנה כרויה יותר לצרכי התושבים במקום הן כשמדובר במיקום סופרמרקטים חדשים במרכזים ובשכונות והן מבחינת התאמת המגוון והשרות לציפיות קהל הקונים המקומי. עצמאותה של ההנהלה במקום מאפשרת לה גם קבלת החלטות בלעדיות, לטובת קהל הקונים, אשר אינן קיימות תמיד במקומות אחרים. בד בבד עם "שמירה על הקו" בכל מה שאמור למבצעי אשראי המופעלים על ידי הגופים הקמעונאים הגדולים במדינה, ובנוסף על כיבוד כרטיסי אשראי כ"ישראכרט" ו"ויזה" מאפשרת האגודה לחבריה, המצויידים כולם בכרטיסים מגנטיים לקנות במזומן בהנחה של 5% לחברים רגילים ובהנחה של 9% לגימלאים.

בימים אלה, כשהאינפלציה מרוסנת, הנחות כאלה על מוצרי מזון, כולל מוצרים מסובסדים, מהוות חסכון משמעותי למשפחה, עד כמה מאות שקלים לשנה, ומהוות גם עידוד להרגלי צרכנות נבונה ותכנון נכון יותר של הוצאור המשפחה.

סיוע נוסף לתכנון בהוצאות וחסכון כספי ניכר ללקוחות ניתן באמצעות מבצעי ההוזלה המיוחדים של האגודה. לכל תקופה המבצע שלה, וכך באופן הדרגתי נחשפים מוצרים רבים מאד במשך השנה להנחות משמעותיות, וזאת בנוסף לזכותו של החבר לקבל את הנחת החבר האמורה לעיל. חברי האגודה ולקוחותיה למדו מזמן לנצל מבצעים אלה לרכישה מרוכזת של המוצרים המוזלים לתקופה ארוכה, ועל ידי כך להקטין את סך־הכל של ההוצאה השנתית על מזון, מוצרי ניקוי ופריטים רבים אחרים.

אגודת הרצליה רמת־השרון צועדת כל הזמן קדימה ובהתמדה. היא היתה בין הראשונות שהפעילו מערכות ממוחשבות בסופרמרקטים שלה, והיא יכולה לרשום לעצמה הישג מרשים של 100% מיחשוב בכל סניפיה. כל הקונה באחד מסניפי האגודה מקבל תלוש קבלה ממוחשב עם ציון כל פריט שנקנה, להקלת הביקורת ושיפור השרות.

בשנים 1985–1986 נפתחו על ידי אגודת הרצליה רמת־השרון 3 סופרמרקטים חדישים, וגם שנת 1987 החלה בפתיחת סופרמרקט חדיש נוסף. אין ספק שגם בעתיד יכולים תושבי הרצליה ורמת־השרון לצפות להפתעות נוספות, הן בתחום השאיפה לשיפור השרות, שאיפה שאין לה סוף, והן בתחום הרחבת נקודות המכירה ופתיחת אתרים חדשים.

דב קלפנר

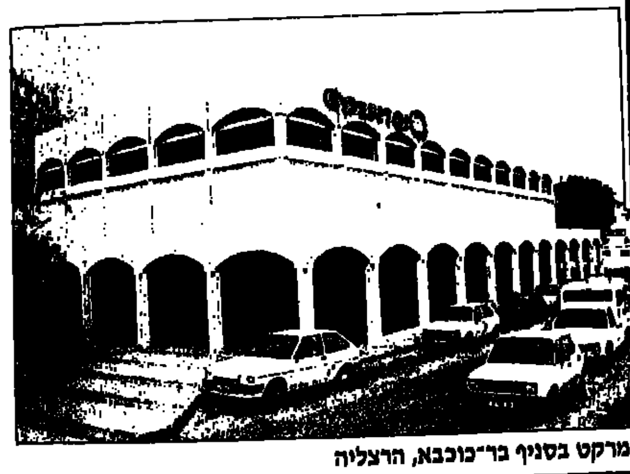
הסופרמרקט בסניף בר־כוכבא, הרצליה

מתנות יפהפיות במחירים מפתיעים

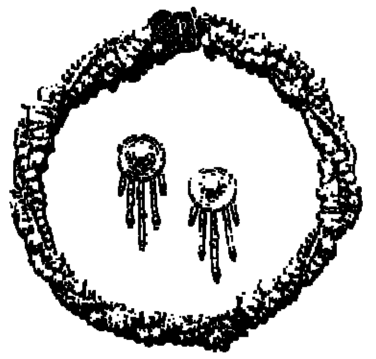

מגוון יפהפה של תכשיטים, שעונים ומתנות נוי, ברעיונות ובשילובים חדשניים ומקוריים ניתן למצוא אצל **מוסרי**, וקמעונאים המעוניינים להגדיל את רווחיהם תוך השגת שביעות רצון מציבור הקונים ייטיבו לעשות אם יפנו במהירות ישירות ליבואן, על מנת שלא להחמיץ את הדגמים החדשים.

סליחה... המכירה לקמעונאים בלבד.

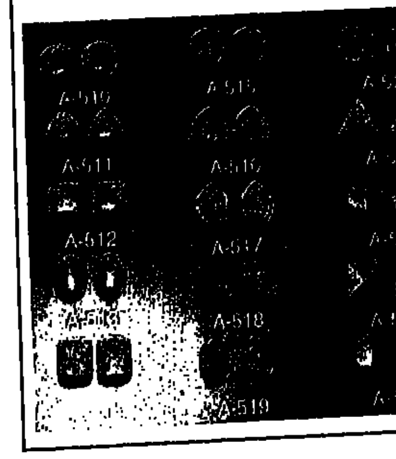

מוסיירי שמעון
רח' אלפסי 36
תל־אביב
טל. 838150
824374

רקס בעל סכין הפלדה – REX

קמעונאי טוב יודע שהצרכן צריך לקבל מוצר טוב!
קמעונאי טוב יודע לבחור במוצר הטוב.
מקלף הירקות השויצרי "רקס" מוכר בשוק זה כעשרים שנה, ולאיכותו יצא מוניטין רב.
זאת בזכות הסכין המיוחד אל־חלד העשוי פלדת ונדיום המבטיח קילוף קל לאורך שנים רבות.
מאות אלפי מקלפי רקס הנמצאים בשימוש במטבחים הציבוריים הגדולים ביותר ועד לביתן של אלפי עקרות בית מעידים יותר מכל דבר אחר על איכותו ואמינותו של המקלף.

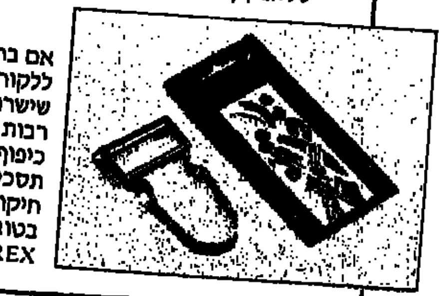

אם ברצונך לספק ללקוחותיך מקלף שישרת אותם שנים רבות ללא תלונות כיפוף הסכין, אל תסכים להציע כל תיקוי אחר. בחר בטוב – בחר ב"רקס" REX.

ת.ד. 29737 תל־אביב

מרכז גירון מציע יותר

כך ייראה מרכז גירון עם פתיחת שעריו, בקיץ זה

מרכז גירון שייפתח הקיץ ברעננה הוא יותר ממרכז קניות ובילוי. לצד החנויות המהודרות ובתי האוכל ברמה גבוהה, יש בו גם שלוש קומות משרדים שאחת מהן תהיה מרכז רפואי, מדיקל סנטר. יש שם הרבה רגישות ליופי, עיצוב קפדני עם הפנים לשוכר, רמת תחזוקה מעולה, וחניה בשפע. כל השיקולים שמעמידים גם משרדי זקוקים להם נמצאים בהישג יד. פרנק גירון כבר העביר גם את משרדי החברה לרעננה, למרכז גירון.

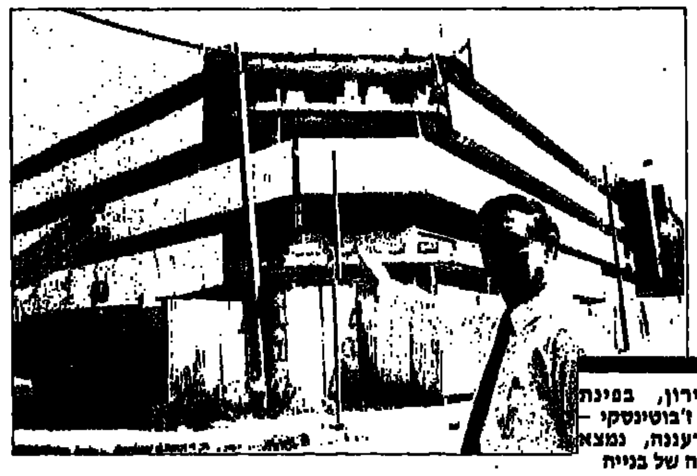
מרכז גירון, בפינת הרחובות ז'בוטינסקי – אחוזה רעננה, נמצא בתאוצה של בנייה

בקיץ זה ייפתחו שעריו של מרכז גירון ברעננה. לא בכדי נקרא הקומפלקס הארכיטקטוני היפה "מרכז" ולא כנהוג במקומותינו באחרונה "קניון", "מרכז קניות" או "רב מכר". נכון, יש בו מגוון מרשים של חנויות, שנבחרו ועוצבו לפי קני המידה השיווקיים החדישים ביותר ולאחר מחקר ארוך וקפדני שהניב ממש "תפירת לפי מידה" לצרכיהם של תושבי רעננה. נכון, יש בו בתי אוכל ובתי קפה, גם הם ברמה גבוהה, יש בו אווירה נעימה ויהיו בו אירועים ו"הפנינגים". אבל, להבדיל ממרכזים אחרים בסוגו מרכז גירון מציע יותר מכך. מעל קומת קרקע ובה פיאצה מרכזית מרווחת מוקפת חנויות, צומחות שלוש קומות משרדים. הראשונה תהווה מרכז רפואי, מדיקל סנטר.

שירות רפואי מגוון ומעולה

במדיקל סנטר יכול רופא לשכור קליניקה בחוזה לטווח ארוך 5 – 10 שנים. הרעיון הוא לתת מענה לבעיות של המדיקל סנטר הקיים ברעננה, בו יש תחרות שאינה תורמת בין אותו סוג של רופאים ומבחר מצומצם של קליניקות. לפיכך במרכז גירון יקפידו על גיוון מקצועי. יהיה נציג לכל אחד מתחומי הרפואה וכן למקצועות פרה־רפואיים כמו יועץ נישואין ואופטומטריסט. כאן, יידע הציבור שהוא יכול לקבל את השירות הרפואי הטוב ביותר בשרון, אצל המומחים הטובים ביותר בסוגם. הדבר מתייחס גם לרפואת שיניים. יהיה כאן מבחר של מומחים – מומחים לטיפול בלסת, לטיפולי שורש, לטיפולי חניכיים וכו'. כך לא תהיה תחרות לא בריאה בין המומחים אלא יחסי גומלין פוריים. כמחצית הקליניקות, והמשרדים אגב, כבר הושכרו.

חידוש – קליניקה לפי ימים או שעות

לרופאים שאינם יכולים או מעוניינים לקיים פרקטיקה פרטית מלאה, מציע מרכז גירון חידוש – אפשרות לפרקטיקה פרטית מוגבלת: קליניקה מרוהטת בשלמות תושכר לשימושם של רופאים לפרקי זמן קצובים. רופא שירצה יוכל להשתמש בה פעם או פעמיים בשבוע או רק אחר צהריים אחד בשבוע, לפי בחירתו.

משרדים באיכות חיים אחרת

גם קומת המדיקל סנטר וקומות המשרדים תוכננו באותה קפדנות ותשומת לב לפרטים המאפיינת את מפלס הקניות. מחשבה רבה הושקעה בצד האסתטי וכך פונים המשרדים בצד אחד בקיר זכוכית אטום, לתוך פיר חלול המגיע עד תקרת המבנה, הם יושבים על מעין גלריה מעל הפיאצה המרכזית כשחלון הזכוכית מאפשר לראות אך לא להיראות.

האדריכלים מרוז ומאירי שתכננו את הבניין עצמו והאדריכל דוד דה מאיו שעיצב את הפנים, הקפידו בנוסף ליופי ולאסתטיקה, על הצדדים השימושיים ועל נוחיות מירבית. כל קירות המשרדים הם קירות גבס, שאפשר להזיזם, דבר המאפשר שינויים פנימיים לפי הצורך. במקום מיזוג אוויר מרכזי – שהנסיון מלמד שהינו פתח לאי הבנות וחיכוכים בין הדיירים ואחזקתו יקרה – הכינו במקום תשתית למזגנים מפוצלים. כך מפעיל כל משרד את המזגן שלו בנפרד והוא אדון לעצמו. באשר לרכישת המזגנים, חברת גירון השיגה הצעה טובה מאוד מאחת החברות המובילות וכל בעל משרד או חנות יוכל ליהנות מפירות הקניה המרוכזת ולהשיג מזגן מפוצל כמעט במחיר מזגן רגיל.

אחת החברות ששכרה כבר משרד מספקת את כל השירותים המשרדיים – הדפסות, פקסימיליה, טלקס, עיבוד תמלילים.

220 קווי טלפון

ביום שבו חתמה הקבוצה על רכישת הקרקע, בשנת 83, הוזמנו 220 קווי הטלפון. היום הם מחכים לבעליהם. במו עיני ראיתי ערימה עבה עבה של טפסים שכותרתם "חשבון להתקנת טלפון" בסך 480 ש"ח כל אחד. "פעלנו מתוך העיקרון שטלפון הוא בסיס לכל עסק מצליח, וכיום אנחנו יכולים לתת טלפון לכל 20 מטר". אומר פרנק גירון, העומד בראש קבוצת המשקיעים. איש עם חזון פרנק גירון.

אם יש משקל לעדות הנתתום על עיסתו הרי שקבוצת גירון עצמה לקחה שליש קומת משרדים במרכז גירון לשמש כמשרד הראשי של החברה. גם כך מובטחת לשוכרים תחזוקה ברמה גבוהה ביותר. חברת גירון יכולה להביא עליה קבלות ממרכזים אחרים בתפעולה, הזוכים לשבחים רבים ביותר, אבל, כשבעל־הבית עצמו שוכן בבניין, מה טוב מזה...

פרנק גירון עצמו אחוז התפעלות ממעבר חברתו מתל־אביב לרעננה, (בינתיים במשרדים זמניים). הוא ממליץ בכל פה לחברות גדולות אחרות ללכת בדרכו. הוא מונה את היתרונות אחד לאחד: במרחק שעה נסיעה מתל־אביב יש איכות חיים אחרת, שקט, אוויר צח, ירק ושפע של חניה. גם אם העובדים צריכים להגיע מתל־אביב, הרי שבשעות עומס הם נוסעים בכבישים פנויים, בכיוון המנוגד לעומס. ויש כאן ברעננה מאגר פנטסטי של עובדים פוטנציאלים. נשים רבות, ברמה גבוהה ובשלל מקצועות תשמחנה להשתלב בעבודה במקום. "כ־70% אחוז מהעובדים שלנו, בכלל המשרדים, באים מרעננה ואנחנו מאוד מרוצים", הוא מעיד.

בין העובדים עולים חדשים רבים. פרנק גירון, "ציוני משוגע" שהגיע לארץ מדרום אפריקה כמתנדב למלחמת ששת הימים, מעסיק עולים חדשים רבים במשרדו. למשל, אריק רובין, האחראי על ההשכרה במרכז גירון, הגיע למר"מ עם השוכרים ישר מאולפן. ובכלל הוא מעמיד את שירותי החברה לרשות פעילות ציונית וזמן ניכר של הדיונים עם המשקיעים מוקדש לנושא הישראלי.

אם אתה מעריך טעם טוב, טחיות וסביבה עסקית נעימה ותוססת – והחלטת שמרכז גירון הוא המקום בשבילך, פנה למשרדי החברה, רח' ז'בוטינסקי 15/5 רעננה, טל' 454795, 450366, 052-450366.

מאת קרן ניב

נ.סי.ר. – ראשונה ומובילה בשרות השיווק הקמעונאי המתקדם בישראל. השם "נ.סי.ר." יחד עם חברת י.א. מיטווך ובניו בע"מ – הנציגה הבלעדית של נ.סי.ר. בישראל הפכו זה מכבר שמות נרדפים לאיכות, מוניטין ושירות שאין לו מתחרים.

זה למעלה משנות דור שחברת נ.סי.ר מעמידה את מוצריה ושירותיה הטובים לרשות הקמעונאות המתקדמת בישראל, ונראה שאין הישג ותואר שלא נקטפו על ידה עד כה: הקופות הרושמות הראשונות בישראל, שנים רבות לפני הקמת המדינה, הקופות בסופרמרקט הראשון, ציוד בית הכל בו הראשון והמערכת המלונאיות הראשונות בארץ היו כמובן מתוצרת נ.סי.ר.

טבעי וצפוי היה אפוא שחברת נ.סי.ר. תהיה החלוצה גם בעידן המערכות הממוחשבות ואכן המערכות הממוחשבות הקמעונאיות הראשונות שהותקנו בארץ, בסופרמרקטים, בתי כל בו, מלונות, חנויות ללא מכס ועוד היו מתוצרת נ.סי.ר, ופועלות עד היום, כשהן נהנות מן השרות הידוע של החברה.

יתרונה הגדול של חברת נ.סי.ר. שהוא בעצם גם סוד הצלחתה, הוא המיגוון הגדול של מוצריה בתחום מיכון הביקורת והאינפורמציה. בתחומים אלה מייצרת נ.סי.ר. את כל הפריטים אשר לקוח, יהיה גדלו אשר יהיה, עשוי להזדקק להם. החל מן הקופה הרושמת הקטנה עבור חנות בודדת ועד למערכת ממוחשבת אדירת עוצמה לרשות המפעל הגדול. בין שתי הנקודות הקיצוניות מצויים מאות דגמים של מוצרים ומערכות השונים זה מזה בגודל, בתחכום, ביעוד וכמובן גם במחיר.

מיגוון עצום זה של דגמי איכות מאפשר למומחי נ.סי.ר. להציע ללקוחותיה את הפתרונות המתאימים להם ביותר, על פי קריטריונים אוביקטיביים מקצועיים, ללא כל אילוצים של שיקולים מסחריים אינטרסנטיים. יהיה גדול עסקו של הלקוח כאשר יהיה, תהיינה דרישותיו מהמערכת הצנועות ביותר או היומרניות ביותר – אחד מדגמי נ.סי.ר, או שילוב נכון של מספר דגמי מוצרים מותאם לתת לו את הפתרון הנכון ביותר לצרכיו ולתקציבו.

ההתפתחות העצומה, שחלה בעשור האחרון בשיווק הקמעונאי בארץ ובעולם כולו, העמידה בפני מומחי נ.סי.ר. בארץ אתגרים חדשים:

כל המקורב לעולם הקמעונאות המתקדמת בארץ יודע כי למרות היותה של ישראל מדינה קטנה, ומספר נקודות המכירה הקמעונאיות הממוחשבות שבה קטן בכמותו ביחס למערב אירופה ובוודאי ביחס לארה"ב, הרי שבשאלת האיכות והתחכום זכינו להמנות על המתקדמות שבמדינות.

הדרישות של הקמעונאות המתקדמת בישראל מבחינת כמות וסוג האינפורמציה הנדרשת, רמת הביקורת על התקבולים, מספר אמצעי התשלום העוברים מיד אל יד ובעיקר רמת השרות אשר הצרכן הישראלי מצפה לקבל מן המערכות הממוחשבות החדשות עולים על המקובל ברוב ארצות המערב, ו"המוח היהודי" מעלה מדי יום רעיונות מקוריים חדשים – ודרישות חדשות.

דרישות אלה העמידו את ספקי המערכות הקמעונאיות הממוחשבות בישראל בפני קושי לא מבוטל: מרכזי החברות הגדולות בעולם לא היו יכולים תמיד לפתח תוכנה, אשר תהיה מותאמת לטעמו ולדרישותיו של הקמעונאי בישראל, וזאת או משיקולים תקציביים נוכח כמות ההזמנות הקטנה יחסית מארץ קטנה, או מסיבות טכניות של גמישות הציוד, שהיתה בדרך כלל נמוכה. המערכות שנבנו לפי צרכי מדינות אחרות לא תמיד התאימו לדרישות המקומיות והתאמתן היתה לעתים קשה מסורבלת ויקרה.

שוב היתה זו חברת י.א. מיטווך ובניו בע"מ אשר על פי מיטב מסורת העבר נחלצה להתמודד עם האתגר; פיתוח מקומי של תוכנה ישראלית התואמת לדרישות הקמעונאות המתקדמת בישראל, עם כל הגמישות הנדרשת לשינויים אשר בוודאי ידרשו בעתיד.

התוכנה החדשה פותחה עבור מערכת נקודות המכירה הממוחשבת נ.סי.ר. 2126, שהיא מן המתקדמות ביותר, ונחשבת לאיכותית והאמינה ביותר כיום בשוק הקופות הממוחשבות. ייחודה הוא שהיא פועלת בקרוב לאפס ליקויים, בתנאי העבודה הקשים, המאפיינים את נקודת המכירה הקמעונאית.

יתרון בולט נוסף של המערכת הוא בזכרון המיוחד שבה. זכרון זה, שהוא "זכרון בועות" נחשב כמתקדם ביותר היום לסוג זה של ציוד, ומאפשר את שמירת המידע באופן מושלם גם במקרים של נפילת מתח או הפסקת חשמל מוחלטת.

אנשי החטיבה למערכות קמעוניות בחברת י.א. מיטווך ובניו בע"מ, בשיתוף עם היחידה לתכנה בסיסית בחברה, ראו אתגר לעצמם "לפצח" מוצר זה ולהתאימו לתנאי הארץ.

אנשי היחידה לתכנה בסיסית נשלחו ללמוד הנושא במפעל NCR ביפן, נרכשו מחשבי פתוח יפניים מקוריים, הועסקה מתורגמנית יפנית ושכן התעוד – רובו בשפה היפנית) והחלה עבודת לימוד יסודית של המוצר בישראל. לאחרונה הצליחו מומחי החברה לבצע שינויים מרחיקי לכת במערכות 2126, שאפשרו התאמתן לדרישות בישראל מבלי לפגוע באיכות הנדרשת ע"י חברת NCR. כמו כן פותח מוצר משלים – מערכת תכנת נהול חנות משוכללת ומתוחכמת, הפועלת על מחשבי NCR PC-6 ומתפקדת כחלק אינטגרלי של מערכות 2126. איכות המוצר המשולב כבר הביאה לרכישת מערכות 2126 בארץ ע"י רשתות שיווק שונות.

"החוצפה הישראלית" -- לבצע פרוייקט פיתוח מיחשובי -- לאחר כשלונות של נסיונות דומים בארצות אחרות -- נשאה פירות.

בכנסים שנערכו זה עתה במרכז NCR באירופה ובארה"ב, הוצג הישג זה שהביא להתעניינות רבה ברחבי העולם.

בקשות לפרוייקטים בנושא כבר נתקבלו מאנגליה, גרמניה, דרום- אפריקה, אקוודור, אוסטרליה, איטליה, צרפת ותאילנד כאשר כמדינות נוספות גוברת ההתענינות בנושא.

NCR
י.א. מיטווך ובניו בע"מ
רח' דרויאנוב 5 תל-אביב 63143
03-209511
מערכות ממוחשבות
לנקודות מכירה

כל קמעונאי, המקורב לעסקי מתנות ואביזרי נוי, מכיר בוודאי זה מכבר את משה אלפנדרי, מוותיקי היבואנים בתחום זה, לבעל מוניטין של למעלה מ-20 שנה.

העיקרון הקובע אצל אלפנדרי בבואו לבחור את מוצריו הוא השילוב של מוצרי איכות ברמה גבוהה יחד עם יופי, ועיצוב מושלם, ההופכים את המתנה למקור שמחה למקבליה.

בין הפריטים החדשים, שהובאו לאחרונה בולט במיוחד סט למניקור, מפלדת אלחלד שמקורה בסולינגן, אשר מושך את העין ביופיו, יחד עם היותו שימושי מאד, איכותי מאד ומרשים ביותר.

קמעונאים אשר ימהרו להזמין את הסט החדש, יחד עם יתר המתנות ואביזרי האופנה, יבטיחו לעצמם ללא ספק מתנות מבוקשות ביותר לקראת החג, ושביעות רצון מלאה אצל קהל לקוחותיהם.

אלפנדרי משה,
רח' כפר גלעדי 34 תל-אביב,
טל' 03-820076
FEELING-SOLINGEN

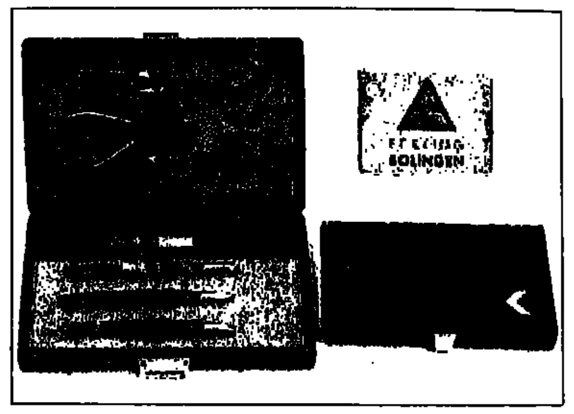

מרווה בינלאומי 1985 בע"מ
החברה הגדולה בישראל
למכונות אוטומטיות
לשתיה ומזון –
תפעול ומכירה

סניפים: חיפה, תל-אביב, ירושלים, אילת.

משרד ראשי: רח' בן יעקב 21,
אזור התעשיה בני-ברק
טל. 769012, 747049.

חווית ה"טייפון" והג'קוזי המיוחד ב"יופי עד לטבע":

להשאיר מאחור את העייפות והמועקה ולצאת "כמו חדש" לכבוש עולם...

עייפות, הרגשת מתח ומועקה, רפיון-שרירים ועוד מעין בשיגן המלווים אותנו מכח צוק העיתים של החיים המודרניים (העבודה, הלחצים וכד' – שלא נדעו) נעלמים כלא היו במכון "יופי עד לטבע". הזכרתי זאת כבר בכתבה קודמת. הפעם אני רוצה להרחיב מעט את הדיבור על שתיים מהחוויות הייחודיות המזומנות לנו במכון של אורנה גלעדי, ושחלק מרכזי לתן בכך שגם הבן-אדם הסחוט ביותר יוצא משם כמו חדש: העיסוי בשיטת הטייפון והג'קוזי עם המסז' התת-מימי. האמינו לי – שגעון אמיתי!

ה"טייפון" הוא שיטת-תיראפיה מיוחדת המשלבת את מיטב המסורת של העיסוי, הטיפול וטיפות-הגוף שהתגבשו במזרח הרחוק, עם אלמנטים נבחרים של עיסוי ותיראפיה מערביים-מודרניים. ה"טייפון" פועל על מערכות האנרגיה, השרירים, העצבים והלימפה. התוצאה: הרפייה אמיתית, הנובעת מאיזון מערכת האנרגיה ותנועת החומרים בגופנו. חוויה נהדרת, שהיא גם תשובה הולמת לכאבי-ראש, לכאבי-גב, לצילוליטיס ולרפיון שרירים ורקמות. טוב מאוד גם כסתם נגד הרגשת מועקה (מה שאנו קוראים בשפת היום-יום "נאחס").

תאמינו או לא – מי שהמציא ופיתח את הדבר הנפלא הזה, אחרי השתלמות ארוכת-שנים במזרח הרחוק ובמערב-גרמניה, נמצא כאן אצלנו, ב"יופי עד לטבע". שמו אדם שומר. את המוניטין הביא עימו בבואו ארצה בשנת 1985, מצוייד באין-סוף כתבות הלל ושבח שפורסמו אודות השיטה והתועלת שהיא מביאה למדווי גופנו. בארץ היא הוצגה בפני רופאים ומומחי תרבות-הגוף, וגם הם גילו התלהבות רבתי.

אדם שומר אינו מסתפק בטיפול. הוא מצייד את לקוחות "יופי עד לטבע" גם בדברי-הסבר ובתרגילים פשוטים וקלים העוזרים להרגיש טוב וניינוח: מתיחות גוף, תרגילי צוואר, "כיווץ ישבנים", תרגילי פה ופנים, תרגילים לגב ותרגילים להרפיית העיניים. הוא יציע לכם לכווץ את אצבעות-הרגליים כאשר אתם חשים עייפות בהליכה ויסביר לכם מהן מנוחה נכונה, תנועה נכונה, תזונה טובה, היגיינה וכד'. "אם אתה אוהב את מה שאתה עושה ואתה עושה את מה שאתה אוהב – הנך בר-מזל" אומר אדם. הוא עצמו סבור שהינו בר-מזל כזה, ולנו הוא מייעץ: כשאתה הולך – לך זקוף, כשאתה יושב – שב זקוף כשאתה שוכב – שכב נכון. עוד תורה שלמה על רגל אחת, אבל עם שתי רגליים יציבות...

ג'קוזי עם שילוב ייחודי

הג'קוזי ב"יופי עד לטבע" הוא חוויה נפרדת או חוויה משלימה – לפי בחירתכם. מה שמייחד אותו הוא השילוב של הידרו-מסאז' תת-מימי עם עיסוי הראש וכפות הרגליים – גם בתוך הג'קוזי וגם מחוצה לו. אפשר לשמוע אלף הסברים מלומדים על התועלת לכלי-הדם ולרקמות. מה שחשוב לנו הוא הרגשת הכייף. ההרפיה. ה"לידה מחדש". היציאה מן העייפות ומן המועקה להרגשה של מי שיכול לכבוש עכשיו את העולם...

"יופי עד לטבע", יהודה המכבי 39

טל' 5463381, 5460586.

תהילה עופר

אינדיאני נשאר אינדיאני

דמעות כבדות זלגו מעיניה השחורות של האשה היפה שניצבה ליד המיקרופון: „שמעתן הרצאה של פסיכולוג על התאבדויות של בני נוער שמחפשים את הזהות שלהם בחברת השפע. אז לידיעתכן – בקרב

בני עמי מצוי שיעור ההתאבדות הגבוה בעולם של בני נוער. מדוע? מפני שמאז שהם ילדים קטנים מלמדים אותם לבוז למורשת האינדיאנית, לשכוח את שפת אבותיהם האינדיאנים, לבחור לעצמם שמות בעלי צליל אנגלי או צרפתי. להיות כמו כולם, כמו כל הלבנים בקנדה ובארצות הברית. וכשהם מתבגרים הם לומדים שההתכחשות לתרבות עמם לא עזרה להם. תמיד יתייחסו אליהם כאל אינדיאנים נחותים. צאצאיהם של ציידי קרקפות. ואז, בגלל חוסר הזהות – הם משתכרים, לוקחים סמים ומתאבדים".

לחש עבר בין העתונאיות הקנדיות שאירחו קבוצת עתונאיות מכל העולם לסיור לימודי בארצן: „זאת אלאניס אובומסאווין, הזמרת האינדיאנית הנודעת", הסבירו לאורחות. ומיד הפכה האשה המרשימה, בעלת הצמות השחורות והשמלה הרקומה – למרכז האירוע שנערך במונטריאול. כולנו ביקשנו לראיין אותה, אבל היא נענתה רק לבקשת שתיים מאתנו: עתונאית הונגריה – ואני. בערב, בביתה, בלי צמות, על כוס יין צונן, סיפרה לנו את סיפורה, שעד לרגע מסויים בחייה היה זהה לסיפורם של רבים מבני עמה.

צריכים להתבולל

היא נולדה וגדלה בשמורה אינדיאנית אבל מוריה היו קנדים לבנים. עם סבתא דיברה עדיין באחד הניבים שוררים האינדיאנים, אבל בבית הספר למדה אנגלית וצרפתית, נתנו לה שם נוצרי יפה, בתקווה כי זה מה שיעזור לה בחיים. היא מוכשרת, אולי תוכל להיות פקידה בעיר, כך אמרו לה, ועם שם כמו אלאניס אובומסאווי אף אחד לא יקבל אותה לעבודה במשרד. גם צמות שחורות עבותות לא יעזרו לה. הוריה אמרו שהמורים צודקים, אינדיאנים צריכים להתבולל.

„זה עובר על רוב הצעירים ואחר־כך הם מתאכזבים. לי לא היו אשליות, תמיד העדפתי את השפה והשמלות של סבתא. וממילא לא רציתי להיות פקידה..."

למזלה, גילו את קולה הערב ואת כשרון המשחק. כך פרצה את החומות הלבנות, מבלי שתצטרך לוותר על השורשים האינדיאניים. אנגלית וצרפתית ודירה במונטריאול הם רק מכשיר בידיה, להפצת התרבות האינדיאנית ולמאבק באפליית בני עמה לרעה.

– אפלייה במדינה דמוקראטית כמו קנדה?

„כן. אפלייה", היא פוסקת. לדוגמה, כשמחכירים זכויות ציד או דיג בשמורה אינדיאנית לחברה מסחרית גדולה, נוטלים את הפרנסה המסורתית מאלפי אינדיאנים ומכריחים אותם להיות פועלי בנין וסבלים. הם עוזבים את משפחותיהם, את החיים בשמורה, מנסים להתאקלם בעיר – והם אומללים. גם זו אפלייה".

אינדיאנים בלי נוצות

למחרת ביקשתי ממי שהיה אז קונסול ישראל במונטריאול יצחק אלדן להסדיר לי סיור בשמורה אינדיאנית. „אין צורך בשום סידור: קחי מונית וסעי תצ״שעה ממרכז מונטריאול, אל מעבר לנהר. תגיעי לשמורה קאנאוואקה ותסתובבי שם, ככל שאת רוצה. אבל אל תצפי לאינדיאנים עם נוצות על הראש המתגוררים באהלים. זו סתם שכונה של בתים קטנים. תלבושות עממיות לובשים רק בחגים וגם אז – רק מי שחבר בלהקת מחול או במקהלה..."

הוא הודיע למנהל תחנת הרדיו הקטנה של השמורה על בואי. „תשאלי על תחנת הרדיו ושם יחכה לך בחור בשם ג'ו דלארונדי".

כיוון שאלדן הכין אותי לא הופתעתי. העיירה קאנאוואקה, בה חיים בני שבט המוהוקים, דומה לפרדס־חנה. גם תושביה ניראים כתושבי כל עיירה של לבנים ולרובם צבע עור, תווי פנים ותלבושות כמו של תושבי כל עיירה מערבית. ג'ו, בחור גבוה ונאה, סיפר לי שבילדותו התבייש מאוד באבותיו האינדיאנים: „את יודעת מה זה בשביל ילד אינדיאני לראות בקולנוע מערבונים שבהם אבותיו הם הפראים צמאי־הדם, הרעים, מול החלוצים הלבנים הטובים? לחשוב שאבותיך קירקפו לבנים, אנסו את בנותיהם וחטפו את ילדיהם?"

הנקודה היהודית

ג'ו רצה לשמוע על ישראל. כשהסברתי לו את פשר השם הפרטי ושם המשפחה שלי, אמר: „את זה אני מוכרח להקליט לתוכניות רדיו שלנו. תחיית שפה, חזרה לשמות מקוריים, גאוה במורשת אבות שחיו כמיעוט – הרי זה גם הסיפור של עמי..." וכך הייתי הישראלית הראשונה שדיברה בתחנת רדיו אינדיאנית, של שבט המוהוקים, אשר על־אודותיו קראתי בילדותי בספרי הרפתקאות. לא אתפלא אם מאז נעשה אליעזר בן־יהודה לגיבורם של אינדיאנים בשל שגעונו לתחיית השפה.

את האינדיאנים שאנו מכירים מן הסרטים גליתי בשמורה רק בגלויות הצבעוניות הנמכרות בכנסיה המקומית הנקראות על שמה של „קאטרי הקדושה", מראשוני האינדיאנים שהתנצרו. תלבושות עממיות הראתה לי במרכז התרבות של העיירה גם מנהלת המרכז, אינדיאנית בשם שירלי פקוט, שנראית לא יותר אינדיאנית ממני וממך. „שבעה דורות אנו יושבים במקום הזה, שישה דורות ניסו להתבולל בתרבות של הלבנים ורק בדור שלנו יש תחיה של תרבותנו. הפסקנו להאמין ש'האב הלבן הגדול' תמיד צודק יותר מ'ראש הגשק הגדול' האינדיאני..." כך הסבירה לי שירלי, הכואבת על הסטריאוטיפ המקובל בקרב הלבנים באמריקה: אינדיאני פירושו: שיכור, אנס, עצלן, מלוכלך.

יש מי שמנסה לנצל את שאיפות האינדיאנים לתחיה תרבותית וליצוג נאות במוסדות השלטון בקנדה. הקונסול יצחק אלדן גילה לי את „הנקודה היהודית" בנידון: גורמים מסויימים מנסים לשכנע את האינדיאנים שהם מקופחים בקנדה כמו השחורים בדרום אפריקה והפלשתינאים בישראל. נציגי אש"ף הוזמנו לכנסים אינדיאנים ושם ניצלו את מצוקתם כדי לגייס אותם לתעמולה נגד ישראל. אלדן נחלץ לשינוי עמדות והחל חורש את השמורות האינדיאניות ומסביר את עניין ישראל. הוא ראה אז ברכה בכך שבעתונות הקרנדית התפרסמו מכתבים רבים של מנהיגים אינדיאניים, שהתריעו נגד נסיונות אש"ף לנצל את האינדיאנים לצורכי תעמולתם.

הזמרת אלאניס היפה שגם אותה ניסו לגייס לתעמולה אנטי־ישראלית – דווקא מוכנה לבוא ולשיר בישראל שיר־עם ושיר־מאבק אינדיאנים. ■

1. אלאניס אובומסאווין, זמרת־עם אינדיאנית: רוצים שנאבד את זהותנו.

2. אמנים אינדיאנים מנסים להחיות את תרבות עמם.

3. יצחק אלדן, שהיה קונסול ישראל במונטריאול, עם נוצה על הראש, בעת ביקור בשמורת האינדיאנים משבט ההורונים.

4. מקהלת הכנסיה של שמורת קאנאווקה, ליד מונטריאול והסולנית אסתר פיליפס „יונה לבנה".

אורה עריף

„הדסה" זה לא רק בית־חולים

הקניית מקצועות טכנולוגיים – זו המטרה, כאשר מספרן של הנשים שווה למספר הגברים

היא לומדת להפעיל מכונת דפוס במכללת הדסה.

רק שנים־עשר אחוז מהנשים בישראל, פנו בשנת 1985 למקצועות טכנולוגיים. עובדה סטטיסטית זו, מוגדרת על ידי חנה הכהן כ„בעייה חברתית". חנה היא טכנאית שיניים בת 27, נשואה, העובדת לעיתים 10 שעות ביום ו„כייף לה" בעבודה. את החוג לטכנאות שינים היא סיימה במכללת הדסה בירושלים. חנה היא אולי „חלק ממדיניות" מפעלי החינוך של הדסה, החוגגים בימים אלה 75 שנים לקיומם.

במכללת הדסה, מקפידים שמספר הנשים הלומדות מקצועות טכנולוגיים, ישווה למספר הגברים הלומדים אותם. כך גם במגמת הדפוס חולקים היום את ספסל הלימודים 25 נשים לצד 25 גברים.

שנה לאחר שסיימה את לימודיה, זכתה רונית ינוקא להיות שותפה להקמת מרפאת שיניים סיעודית לקשישים בתוך מכללת הדסה. כיום, מרכזת רונית את המרפאה ועובדת בה יחד עם חנה. הקשישים מגיעים למרפאתן בתווך העובדים הסוציאליים בעיר ווכים, לשמחתם, למערכות חדשות של שיניים תותבות, לכתרים ולגשרים. כששה־עשר קשישים מגיעים ביום לטיפול במרפאה הפעולת ... ימים בשבוע.

מספרת רונית „למדתי מלכאתי ... סקתי בהוראה במשך שנה. אח״כ חפשתי משהו שיש בו עשייה ויצירה, אבל בלי השילוב של הוראה. אמנם כ... כנאות שיניים אפשר להשאר נקי... בלבד, אבל יש פתח לכוון היצירה. למשל, בעשיית תותבות, חשוב כאן שתהיינה אסטטיות, שתהיה הרמוניה ... התותבת בפה מבחינת הצבע ושתתאי... לצורת הפנים. אני לא מסכימה ... מיקצוע גברי. מקצוע גברי הוא אולי ... המצריך כוחות פיזיים". מוסיפה רונית, רווקה בת ... „כיום אני חושבת שהגעתי למקצוע שלי". רונית ... ריפה בפירוש עבודה עם קשישים. בעקבות חוויה א... שית טראומטית, נתחדד ברונית הרצון לתרום להר... תם הטובה של הקשישים: „אבי נפטר לפני חודש לאח... ששכב במחלקה האונקולוגית ב„הדסה", שם נתקלנו ביחס אנושי מחפיר. נכון, זה לא אותו דבר, אבל כא... וואה קלה שאני עושה – מורגשת החשיבות על ... קצת יחס אנושי לבן־אדם הנתון בידייך. חוסר שיניים זו לא מחלה, אך הקשיש מקבל יחס של אדם שמגיע לו להתחדש – בדיוק כמו שמגיע לאחרים".

לרונית וחנה אין סדר יום מוגדר בעבודה. כשהן ... לסיים עבודה, הן תישארנה בעבודה יותר שעות „הער... שות בשעות נוחה – כי בפינה הזו, אני מרגישה כמנה... את הממלכה הקטנה שלנו". אומרת רונית, היוצאת אחת לחודש עם מעבדה ניידת לבתי־אבות בעיר. גם ... מגדירה את שאיפותיה אחרת: „חפשתי מקצוע שאוכל לעבוד בו בכל מקום בארץ ובעולם. מאחר ואני ... מוכשרת בידיים ורציתי במקצוע שבו אוכל להיות ... סית לעצמי ואגיע בו לעצמאות כלכלית". ואמנם, ... מבהירה „אשאר במקצוע במידה ואוכל לפתוח מעבדה משלי". חנה, נשואה לעורך־דין ומאמינה שגם כשתה... יה אם תוכל „להסתדר כעצמאית אם הבעל ישתף פעו... לה". מפריע לחנה שנשים, העסוקות גם במקצועות עצמאיים, מתנהגות בבית במין „כניעה". „לטעמי, אני חושבת שהנשים אשמות בתדמיתן החברתית יותר מהגברים. אני לא מבינה נשים הנשארות בבית כדי לגדל את הילדים. אני מאמינה שאוכל לגדל את ילדי גם בשעות אחר הצהרים וביתר הזמן, אפתח את הקריירה שלי". בתיאוריה, לפחות, זה לעת עתה בסדר. ■

הייעוץ נלקח ברצינות

תלמידי מכללת הדסה, הם אחרים מבין אלה העובדים מבדקי התאמה ויעוץ מקצועי במכון הדסה ליעוץ. המכון, בניהולו של יצחק גרתי, הוקם בשנת 1944 ומאז, עוסק ביעוץ מקצועי והכוון תלמידים, במיון כח־אדם, איסוף מידע, מחקר והדרכה. באחד רונה, אימץ המכון את עיירות הפיתוח ירוחם ושדרות – שם זכו התושבים, ובעיקר חיילים משוחררים, ליעוץ מקצועי. בט"ו בשבט – יום הולדתה של הכנסת, זכה המכון במענק הוקרה של יו"ר הכנסת על פעילותו ההתנדבותית בקהילה.

המכון עוסק ב„תכנית בוגרים" באוניברסיטת בן־גוריון – שם גילו, באורח מפתיע, שכשליש מקבוצות מחוסרי העבודה ה„מסתובבים ברחוב", הם בעלי כישורים מתאימים ללימודים אקדמיים. מדובר באנשים בשנות ה־30 לחייהם, רובם נשואים והורים לילדים, שהחלו ללמוד – וחלקם אף זכו להכרה מקצועית, לאחר שלא האמינו שיגיעו בחייהם למעמד חברתי או כלכלי כלשהו.

אחד הנתונים המעניינים המתקבל ממעקב המכון אחר יעוץ שניתן לאנשים הוא כי שבע שנים לאחר קבלת יעוץ, עוסקים כ־80 אחוזים במקצוע שסוכם עליו – והם אף שבעי רצון.

מעקב „בלשי" לאחר 17 שנות יעוץ – גילה שאנשים שומרים על יציבות בבחירתם המקצועית ודווקא נשים נוטות „לשנות כיוון" בשנות ה־40 לחייהן, „אולי בגלל שאין הן המפרנסות העיקריות" – אומר יצחק גרתי. ■

מערכת סופר כל ★ למדפים ★ ספריות ★ חדרי ארונות

היום תומכי מדפים ומסילות קיר ללא חריצים העשויים אלומיניום מצופה, חזק ובלתי מחליד בשילוב מדפי עץ

חדש להרכבה עצמית קלה ונוחה

פטנט רשום

מערכות סופר כל לחדרי ארונות

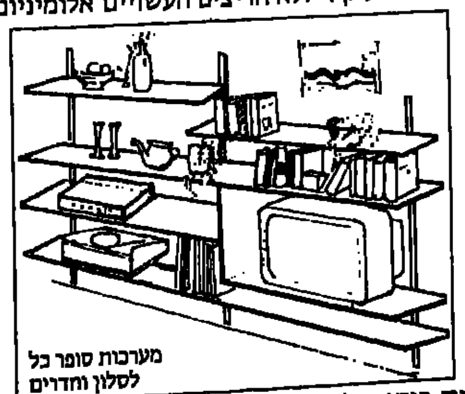

מערכות סופר כל לסלון וחדרים

מערכות סופר כל לספריות

להשיג: ★ המשביר המרכזי מחלקות ריהוט ★ היפר־שוק מחלקות הובית ★ תל אביב: – א. יוזביץ – מקור העמוד והמדף – עמודון – קורצמן ★ פתח־תקוה: כלבו לכל ★ ירושלים: – כלבו המינור – וילשטיין – עץ לי

לפרטים: ג'י. בי. ביצוע תעשיות בע"מ, א.ת. קרית ביאליק 04-703686

מילכה למדן

קטנה אבל גדולה

אישיותו של האדם היא שלם שמשמעותו גדולה מסך התכונות המסויימות שלו. התנהגותו של האדם יכולה להיות מובנת באופן משמעותי אך ורק בתוך הקונטקסט המיוחד שלה, כלומר – בסיבה שבה היא פועלת. האדם הוא חלק אינטגרלי מסביבתו, ולא ניתן להבינו מחוץ לקונטקסט המיידי והרחב שלו". ציטטה זו לקוחה מספר בשם „טרפיית הגשטלט – תאוריה ופרקטיקה" – שיצא בהוצאת האוניברסיטה העברית בירושלים לפני כשנתיים, ואשר נכתב על־ידי דפנה, אורחת הערב בתוכנית ההכרויות הרדיופוניות „חבר מאותו כוכב".

כן, דפנה היא עובדת סוציאלית, פסיכיאטרית העוסקת בפסיכותרפיה לפי עקרונות שיטת הגשטלט, ופעילה מאוד גם באגודה הישראלית לתרפיית־הגשטלט, שנוסדה לפני שנים אחדות.

דפנה היא טיפוס דינמי, שובב, רציני, שנון וספונטני. רווקה צעירה ונמרצת בת שלושים וארבע, אם לתינוקת בת שנה, בחורה קטנטונת (1.52 מ' בסה"כ), שחרחורת, רזה. נראית ונשמעת כמו כדור־מרץ מהלך, אך בעלת כושר הקשבה מרוכזת ויכולת הרגעה ללא גבול.

דפנה היא אדם חם שאיכפת לו. למרות שהיא עסוקה מאוד בטיפול בבתה הקטנה, בקידום הקריירה המקצועית שלה, בכתיבת ספר חדש ובביסוס הקליניקה הפרטית שפתחה – היא מוצאת גם זמן להתעניין בבעיות חברתיות, בטיולים, בקולנוע ובתיאטרון. ופה ושם אפילו מבצעת גיחות קטנות (אילו היה לה פנאי רב יותר, היתה מגדילה את הכמות) לכיוון הפוליטי.

דפנה אינה מצהירה על עצמה שהיא תכליתית מאוד או יעילה, אך הרושם שהיא יוצרת הוא בהחלט כזה, וזוהי אולי הסיבה הבסיסית שהביאה אותה ל„חבר מאותו כוכב". דווקא משום שהיא כל־כך עסוקה – מה יותר הגיוני מאשר להופיע ברדיו במשך שעתיים ולנסות לרכז למשך אותו ערב את מירב הפניות האפשרויות של בני־זוג מתאימים־בכוח?

הערב, אם־כן, תהיה דפנה אורחת התוכנית, ומי בכם קוראי „סגנון" המבקשים להתבשם מהארומה המפולפלת שלה, מוזמנים להתקשר לאולפן „חבר מאותו כוכב" (טלפון 03-210111) אחרי חדשות השעה 22.00, ותיענו ברצון. ■

דפנה: נראית ונשמעת כמו כדור־מרץ מהלך

כמה פעמים אמרת לעצמך: פיספסתי גבר רציני, רק בגלל שלא ידעתי איך לכוונו אלי

אם היית נעזרת בשיטת ה־B.M.S. זה היה נגמר אחרת! אל תרשי לחיים לחלוף על פניך!!!

קחי לך רגע של אמת:
אם קרה ושאלת את עצמך את אחת השאלות הבאות:
★ מדוע אינני מצליחה ליצור קשר קבוע עם גבר...
★ אני מוכנה להתפשר ולרקום מערכת יחסים עם גבר שלא עונה בדיוק על מערכת ציפיותי – וגם גבר זה מתחמק...
★ אני עולה על כל חברותי מבחינה אינטלקטואלית, רגשית, וגם מבחינה הופעה אישית – ובכל זאת, הן מצאו בני זוג ואני נשארתי לבד עם הקירות...
★ כבר ניסיתי את כל ה„תרגילים" למשוך תשומת לבו של גבר – וללא הצלחה.
ואם כבר היה לך רגע של אמת, אז מפגשי היכרויות למיניהם כבר היו לך לזרא. שידוכין הביאו אותך להפסיק להאמין בקיומו של קשר טבעי פשוט ומידי, מה שמכונה „קשר מתלקח". חברותיך האמיתיות והמדומות משדכות לך כל מיני ברנשים נכי רוח ומוכרות לך עצות של סבתא. בקיצור, הבדידות גוברת בכל שחולפות השנים.
אם מצאת את עצמך מתחבטת בבעיות אלו, או ששאלת את עצמך שאלות אלה – את, גבירתי, במילכוד אישי והתנהגותי.

לנו יש פתרון
שיטת ה־B.M.S. לנשים היא דרך התנהגותית (ביהיוויריסטית) קלה, טבעית ונעימה, שתקנה לך את ההדרכה וההכוונה:
כיצד לחזק את ההיבטים האטרקטיביים שבאישיותך, דרכים לבניית קשר בין אישי באופן הדרגתי ושיטתי, שיטה המתבססת על מדעי ההתנהגות.
שיטת ה־B.M.S. תצביע על טעויות רבות, שגורות ושגורות פחות שגרמו לך מחסומים, תיקולים וניתוקים; טעויות שגרמו לך נזקים רבים, והעיקר, תראה לך איך נמנעים מהן. בקיצור, שיטת ה־B.M.S. היא מפתח ליצירת קשר בין אישי זורם, מהנה, מספק ועוד. "עיקר" חשוב אחד: השיטה תדריך אותך איך לפתח קשר יציב וקבוע. השיטה תקנה לך בטחון עצמי רב, המתבסס על הבנה וידע.

נוצר בך זיק של עניין ואת רוצה לדעת פרטים נוספים? בבקשה:
שיטת ה־B.M.S. פותחה בעשר השנים האחרונות בארה"ב ובישראל, והיא מתבססת על תחקירים בדרכי התנהגות שנערכו בארה"ב, באירופה ובישראל. שלבים רבים בעבודת התחקיר ופיתוח השיטה לוו בעצותיהם וחוות דעתם של פסיכולוגים ומומחים ידועים למדעי ההתנהגות. השיטה נוסתה בהצלחה רבה בארה"ב ובישראל. בישראל נוסתה השיטה על מדגם של נשים בגילים וברמות השכלה שונות, והתגובות בכל מקרה היו נלהבות.

את שואלת מה הלאה, מה עליך לעשות
הואיל ומספר העותקים שבידינו מוגבל (את מבינה מעצמך שהצלחת השיטה כרוכה באי הצפת השוק), מהרי ושלחי את הטופס ורצ"ב.
בעלת כרטיס אשראי ויזה/ישראכרט/דיינרס. מהרי הזמנתך בטלפון 03 – 332202-3-4-5-6.
אפשר לשלם במזומן בבנק הדואר, חשבון סילוקין 2-81291-4

לכבוד ביוכריזמה (ישראל) בע"מ מחזיקי הזכויות הבלעדיים של שיטת ה־B.M.S. ת.ד. 21383 ת"א.
כן, אני מעוניינת להרחיב את מעגל היכרותי עם גברים. אני מעוניינת בהצלחה בממדים שעוד לא היו לי בתחום הזה.
מצורף סך 36.– ש"ח בהמחאה מס................ בנק................
שם................ כתובת................ חתימה................
אנו נמצאל בשיטת „כל הקודם זוכה". החומר ישלח אליך תוך 30 יום מתאריך התשלום.

מרכך כביסה סופטקס של פנטסטיק

חדש במבצע הכרות

להשיג בחנויות וברשתות השיווק

קדם KEDEM

מוצר איכות מבית פנטסטיק

רפואה

ד"ר פנחס ירדן

נפיחות בפנים, חזרת וסיבוכים

כל אחד מאיתנו חשוב מראה פניו. הפנים משקפים גיל, מצב נפשי, אופי. איזה מירקם עשיר של נתו־נים נשקף על פנינו: מראה צעיר או זקן, חוורון או סומק, עצבות ושמחה, ציפיה ואכזבה, כאב והנאה. בהתאם לחשיבות הפנים, נוצרה סביבם פעילות ענפה. אומנויות, שרותים, תעשייה ומסחר נזונים מחלק זה של גופנו.

קמטים, כתמי־עור חדשים, פצעים או נפיחויות מוש־כים מיד את תשומת לבנו, כאשר אלה מופיעים על הפנים. כאבים או שנויי־תחושה באיזור מעוררים מיד דאגה. היום נתעכב על נפיחות באיזור בלוטת הרוק בצידי הפנים, הקרויה חזור (parotis בלעז).

נפיחויות בצד הפנים יכולות להיות חד או דו צדדי־ות, עם וללא כאבים, עם וללא חום, עם וללא סימנים כלליים אחרים. הביטוי המוכר ביותר לנפיחות זו, בצי־בור הרחב, הוא מחלת החזרת (mumps). זוהי מחלה נגיפית כללית חריפה, המלווה בדרך־כלל בנפיחות של בלוטות הרוק. בלוטת הרוק המתנפחת היא החזור.

מחלת החזרת שכיחה במיוחד בגילאי חמש־תשע, אבל היא יכולה להופיע בכל גיל שהוא. המחלה, לרוב, שפירה – אולם לעיתים היא מסתבכת. ה„פופולרי" שבסיבוכים הוא דלקת אשכים: כעשרים אחוז מהזכרים החולים בחזרת לאחר גיל ההתבגרות, סובלים מסיבוך זה. במקרים כאלה, מדובר לרוב בדלקת אשכים חד־צד־דית. דלקת כזו יכולה, לפעמים, לגרום לנוון האשך (testicular atrophy בלעז).

בניגוד לשמועות הרווחות בציבור, עקרות בגלל דל־קת אשכים זו איננה שכיחה. היא קורית רק בחלק מהמקרים, כשדלקת האשכים היא דו־צדדית. סיבוכים אפשריים אחרים של מחלקת החזרת הם דלקות מערכת העצבים המרכזית, דלקת לבלב ועוד.

כיון שמחלת החזרת איננה קשה, לרוב, קורה לא־פעם שנפיחויות באיזור בלוטת החזור אינן מביאות מוקדם את החולה לבדיקה רפואית. במיוחד כשמדובר בנפיחות ללא כאבים, הנסוגה כעבור זמן מה, מופיעה מחדש וחוזר חלילה. לבלוטת החזור סוג נסויים של גידול שפיר המתנהג בצורה כזו.

לעיתים, נפיחויות בלוטת החזור נגרמות ע"י זהום חיידקי. למחלה יהיו סימנים כלליים של זהום. זהומים כאלה קורים במצבים בהם הגיינת־הפה ירודה, במצבי תת־תזונה, או בחסימה של צנור הרוק (ע"י אבן, למ־של).

גם מחלות כלליות מסויימות יכולת להתבטא, בין היתר, בנפיחות בלוטות הרוק החזוריות. לפיכך כדאי לשמור על אותה ערנות־רפואית שלנו גם כשמדובר בנפיחות בצידי הפנים, ולפנות לייעוץ רפואי. ■

יופי

עליזה עולש

איך לבחור את צבע הלאק?

ש: האם זה הכרחי שצבע לאק הצפרנים יהיה מתאים לצבע השפתון ולצבע הבגד?

ת: התשובה היא כן, צריך ורצוי להתאים את צבע הלאק לצבע השפתון, זה נראה פשוט הרבה יותר טוב, צבע שפתון בגוון כתום ולאק בגוון סגול – לא כל כך הולכים ביחד. בכל בחירה של לאק מן הראוי להתחשב בצבע עור כף ידך, באורך הצפורן, ובאם את מרבה לש־טוף כלים, או שמכונת הכלים עושה את העבודה בש־בילך. בכל מקרה, אין דבר מכוער יותר ומעיד על הזנחה מלאק צפרנים חצי מקולף, אם את מתעקשת לצבוע את צפרניך, עליך להיות עיקבית ולדאוג שהל־אק יהיה משוח היטב על כל הצפורן.

לבעלות אצבעות קצרות – צפורניים ארוכות מש־וחות בלאק יכולות להוסיף למראה הכללי של כף היד. אני אישית אוהבת יד יפה, צפרנים בנויות היטב וקצ־רות ובלי לאק בכלל, או שמוח בצבע שקוף, זאת בתנ־אי שתדאגי שהצפרנים יהיו נקיות.

ש: אני מורחת את הליפסטיק שלי בקפידה רבה בבית, וכשאני יוצאת לבלות, אוכלת משהו, או אפי־לו רק מדברת, הליפסטיק יורד במהירות, איך אפשר להתגבר על זה?

ת: ככל שהליפסטיק בעל איכות טובה יותר הוא שומני יותר וככל שהוא שומני יותר – הוא יורד מהר יותר מהפה. מה לעשות? קיימות בפניך כמה אפשרוי־ות: להפסיק לדבר, להפסיק לאכול, ולהחזיק את הפה־כך: כאילו את אומרת כל הזמן „שויפים" אפשר גם להוציא ליפסטיק ולמרוח מחדש. טוב תעשי אם תתחמי את שולי השפתים, כבית, בעפרון אדום תואם לצבע שפתונך – וכך תקלי על עצמך.

ש: אני סובלת מעור שמן בכל גופי – על מנת לא ללכלך את הצוארון, אני משפשפת היטב במברשת את איזור הצוואר לפני שאני יוצאת מהבית, אבל זה לא עוזר לי והצווארון מתלכלך מיד.

ת: נכון, זה לא עוזר, את עושה בעזרת השפשוף את הפעולה ההפוכה מהרצוי, את מגבירה בעזרת השפשוף את הפעילות של בלוטות השומן התת־עוריות. טוב תעשי אם תנקי את איזור הצוואר במי פנים עם אלכו־הול התואמים את סוג עורך, ושימי מעט אבקת טלק על האיזור, זה יעזור לפחות קצת.

ש: כשאני נכנסת לפרפורמיה לקנות משהו ומסת־כלת בראי – אני נראית בעיני פי אלף יותר גרוע מאשר בראי הפרטי שלי בבית. האם יש לכך סיבה מיוחדת?

ת: ועוד איך יש לזה סיבה מיוחדת! אם תשימי לב, רוב הפרפומריות מוארות באור־ניאון חזק, ואור־הניאון אינו מחמיא לנו. הצעתי להכריז שביתה על כל מקום המואר בתאורת ניאון, כל מקום שרוצה לחסוך בחשמל על חשבון הצורה שלנו. גם המראות כפרפומריות אינן משובחות במיוחד. אני חושדת בבעלי הפרפורמיה שכל זה מתוכנן ומכוון, הם פשוט רוצים שנראה גרוע, גרוע מאוד, ואז מיד יתעורר בנו הרצון להראות טוב יותר ונהיה מוכנות לקנות כל מה שבעל הפרפומריה יציע לנו. לא פייר נכון?

ש: אני בחורה בת 23 ונראית בהתאם, אבל כפות ידי נראות בנות 80, האם אפשר להסביר לי למה? ומה לעשות?

ת: הידיים שלנו חשופות תמיד ועד כמה שלא נהיה מטופלות ומטופחות, ידינו יכולות להסגיר את גילנו מיד. ידים מחוספסות, סדוקות ומקומטות אינן בהכרח תוצאה של גיל, או אפילו עבודה קשה. את יכולה להיות בת 80 וידיך חלקות, ובת 23 וידיך מקומטות ומחוספסות. מצבן תלוי גם בסוג הטיפול שתתנו לידי־ים. דטרגנטים, סבונים מיבשים את הידיים, כדאי לע־שות את עבודות הבית בעזרת כפפות גומי. מן הראוי למרוח קרם ידים טוב, ואפילו קרם מזין טוב, על ידיך לפני תחילת העבודה וללבוש כפפות, כך תהרגי שתי צפורים במכה אחת, תגונני על ידיך ותתני להן טיפול בו זמנית. אם את שייכת כמוני, לאותו סוג שאינו מתארגן לעבוד עם כפפות, כדאי להניח צנצנת קרם ליד כיור המטבח. מיד עם גמר העבודה תמשחי את ידיך בקרם טוב, עיסוי המשחה לתוך כף היד עוזר למחזור הדם ומזין את העור.

הסל של מיכל

שימי ציפורן

ציפורן מלאכותית. מוצר הזוכה להצלחה רבה בשנים האחרונות. הכוונה לציפורן מחומר פלסטי המוצמדת לציפורן הטבעית, כדי להאריכה או לכסות על פגיעה. פעם ניתן היה לקבל ציפורניים כאלו רק אצל מומחים שעיסוקם

בכך, עתה אפשר לעבור לטפול־עצמי.
ציפורניים להדבקה־עצמית ניתן להשיג בשוק מתוצרת חברת „ריקי־לי", המבטיחה כי לאחר הדרכה קצרה תוכל כל אחת שאינה שמאלית לעזור לעצמה, בשיטת הג'ל הקלה והנוחה. רק תזהרו – לא לישרוט.

בחזרה לסכרין

ממתיק מלאכותי חדש, מתוצרת „מטע". מוצע בימים אלה בחנויות. הממתיק הוא על בסיס סכרין. ב„מטע" הוחלט לחזור לסכרין לאחר תקופה ארוכה בה יצא החומר השנוי־במחלוקת מהמחזור. המוצר החדש יצא בסידרת „אפעל", באריזה נוחה המאפשרת „טפטוף" טבליות לתוך המשקה. מחיר 600 טבליות – 3.67 ש"ח, להשיג ברשתות השיווק הגדולות.

סבון לא־צורב

שני מוצרים חדשים בשוק מוצרי הסבון ותכשירי הניקוי, מתוצרת „נקה" הוותיקה.
במשך שנתיים, מספרים מנהלי החברה, הם עבדו במעבדות־הפיתוח שלהם, בשיתוף עם אנשי מכון וייצמן, על פיתוח המוצרים. עכשיו הם בשוק: „אל סבון", תכשיר רחצה ללא אלקלי, ו„שמפו אל־דמע". אנשי „נקה" מתלהבים. אנחנו לא הצלחנו להתלהב. במוצרים, תוספת לסידרת „סופטקר", לא מצאנו שום ייחוד. למרות הריח הנעים של השמפו, לא מצאנו בו כל תכונה שאין במתחריו. להיפך – האריזה הפשוטה, המיושנת, עומדת בסתירה מוחלטת לידע ולטכנולוגיה שהושקעו במוצר.

בקבוק פלסטיק עגול, בעל סגר מיושן, בהדפסה שלומיאלית, ארוז בקופסת קרטון המנסה ליצור רושם יותר טוב. אבל ללא הצלחה. קשה להאמין שהאריזה תוכל להתחרות על תשומת לבנו כאשר על המדף מונחים מוצרים דומים, מתוצרת הארץ ומיבוא, המעוצבים בצורה מרהיבה יותר. מחיר אלסבון 005 סמ"ק – 4.98 ש"ח. מחירו של השמפו, 250 סמ"ק – 4.47 ש"ח.

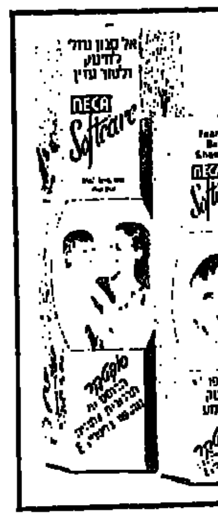

סחיטה טבעית

מושב גן־חיים מצטרף ל„סחיטה טבעית" של פרי הדר. חברת „טרי ברי" שבמושב סוחטת תפוזים ואשכוליות, ומשווקת אותם בבקבוקים לרשתות המזון.
החברה דואגת להסיר מהמדפים בקבוק שעמד למעלה מ־72 שעות. המיץ הטרי נמכר ב־2.95 ש"ח.
חשוב לדעת כי מיץ טבעי, שאינו מכיל כל חומר משמר, מקבל טעם מריר בתוך מספר שעות. אם אתם לא מתכוונים לשתות אותו בתוך פרק־זמן קצר, עדיף לרכוש מיצים שעברו טיפול המאפשר להם להשמר לאורך זמן.

האורז של הדוד

לאוהבי האורז, אלה שאוהבים אותו „מושלם" – כלומר גרגרים מלאים, לא רכים מדי ולא קשים מדי – מציעה חברת היבוא „ברקמן בע"מ" לנסות את האורז של „הדוד בן". אנקל בן הוא אורז שבישולו קצר במיוחד. תהליך חליטה מבטיח תוצאות מדויקות, כל פעם. מחיר קילו אחד – כ־4.5 ש"ח, ברשתות השיווק.

לחיים

יינות חדשים בסדרת „מונפורט": חברת „שטוק" הכינה לקראת פסח יינות חדשים המיוצרים מיבולי גפן הגולן. „קברנה סובניון" (יין אדום עשיר בעל ארומה עדינה), „אמרלד ריזלינג" (יין לבן מומלץ לשתיה קר מאוד, מתאים למאכלי דגים, גבינות, עוף ועגל), ו„פרנץ' קולומבר" (מצוין לאפריטיף). המחיר לצרכן – 12.50 ש"ח.

כוס לבקבוק

לבקבוק החדש של מיצים מרוכזים מתוצרת מפעלי „פריגת", מוצמדת לאחרונה כשי כוס מעוטרת בציורים. אין זה הצ'ופר היחיד: המיצים נמכרים ברשתות השיווק בהנחה של 15 אחוזים.

ראש טוב לאמבט

„טורבו ראש" הוא ראש למקלחת מתוצרת אמריקאית, מיובא על ידי חברת „דרך". בסיבוב מיוחד מכוונים לתערובת הנכונה של מים ואוויר. מכיל חומר המונע משקעי אבן, היוצרים סתימות. ל„טורבו ראש" יש ידית מיוחדת לכיוון הזרימה ולמסג', ויש גם תעודת אחריות ל־20 שנה. מה שמצא חן בעיני הוא דווקא הגודל: קטן אבל יעיל.

בטעם קפה

אם אתם אוהבים קפה, אבל מודאגים מקופאין– יש לנו את הפיתרון עבורכם: משקה שאינו קפה, בטעם קפה. יבואני קפה „מקסוול" החלו לייבא לארץ את „פוסטום", משקה דגנים בעל ארומה של קפה. המוצר מיועד לילדים, מבוגרים המגלים עניין במוצרי־בריאות, ואחרים. נמכר במעדניות ובתי־טבע.

המדיח הקטן

חברת „טלסה" קוראת למדיח הכלים הקטן שלה „מיני בר". המכשיר מסוגל, לדברי החברה, לשטוף 240 כוסות בשעה אחת, כשכל סיבוב־רחיצה נמשך שבע דקות. „טלסה מיני" נמכר ב־1650 ש"ח ואינו תופס הרבה מקום. ניתן לרחוץ בו גם צלחות, ואפילו סירים ומחבתות.

ניקוי ביתי בקיטור

חברת „הומטק" מציעה מכשיר ביתי לניקוי בקיטור, מתאים לניקוי רצפות, שיש, עץ, פנלים ופינות שקשה להגיע אליהן בשיטות אחרות. המכשיר פועל באותה שיטה בה מנקים מנועים במוסכים ומכונות במפעלים: בתוך דקה מרגע חיבורו לחשמל, הוא מייצר קיטור המותז בלחץ חזק ומנקה. נוח לשימוש, מתאים במיוחד לניקוי חלונות, שטיחים ובדי ריפוד. היתרון הגדול – חסכון עצום בזמן. בשיטות התזת הקיטור, ניתן לנקות בתוך שניות מקומות שהיו דורשים זמן ניקוי רב בשיטות אחרות. 345 ש"ח. לא להיבהל מהרעש. (מרכז החברה בת"א – טל. 485681)

מיכל הולצמן.

עסקי תיירות

כרטיס טיסה ל-PARIS

כרטיסים מוגרלים בכתי העסק המתפרסמים במדור זה.

על קניה מעל 50 ש"ח
על קניה מעל 100 ש"ח
על קניה מעל 200 ש"ח
על קניה מעל 500 ש"ח
על קניה מעל 1000 ש"ח
על קניה מעל 2000 ש"ח

בחסות

* אנצ' רפואית למשפחה (10)
* אנצ' להתנהגות האדם (12)
* אנצ' העברית (1 + 17)
* אנצ' אכיב לצעירים (10)
* חדוות הדעת (14)
* מדריך ישראל (7 + 11)
* אנצ' גוף האדם (10)
* לימוד אנגלית B.B.C (4 + 16)

בוטיק אישה
קולקצית אביב '87
מרהיבה ובכל המידות
של מיטב יצרני האופנה
עד 3 תשלומים חדשיים
(על קניה מעל 300 ש"ח)
ניתן להשיג בחנויות המובחרות
סריגי אשר
קו חדש בסריגה
שמואל הנציב 10 נתניה, טל. 053-44261

תכשיטי זהב ושעונים,
תכשיטים משובצים ביהלומים.
החנות הותיקה בענף התכשיטים.
063-26116 טל.

053-24865
צלמניה אסטרא
מבחר מצלמות מהטובות בעולם
ב-3 תשלומים שווים

מן הטבע
מוצרי מזון טבעי ואורגני
בית העסק המובחר לשנת 1987
צמחי מרפא מיוחדים
ויטמינים טבעיים
מבחר הדרכה ויעוץ בצמחונות וטבעונות
ספרות עשירה
מוצרי קוסמטיקה טבעיים
רח' שמואל הנציב 13.
טל. 053-34377

במזומן תהנו מהנחה של 10%

שיווק מזון בע"מ שטורץ שלמה
בסקוויטים וממתקים בסיטונות
קניות מרוכזות - לימי הולדת
נתניה - שמואל הנציב 16, טל. 053-43652

האמבט נתניה בע"מ
שמואל הנציב 9 ר-28
טל. 33566, 053-31651
המרכז לציוד סניטרי

מבחר עשיר, קניה באשראי, מבצעים.
שרות הובלה לבית הלקוח
39797 טל.

על כל קניה מעל 40 ש"ח

מסעדת שביל הזהב
מיטב התבשילים
הצרפתים והרוסים
אפשרות לארועים
ארוחות עסקים
ליווי תזמורת וזמרים
בכל ימות השבוע
העצמאות 7
נתניה, טל. 053-28145

מרכז הטבע
מבחר מוצרי טבע, תכשיטים מגנטים
ומוצרים מגנטים אחרים לכאבים. ועוד...
הרצל 12 נתניה, טל. 053-27785
(מאחורי פרחי שרון)

כל בו קובץ
הלבשה המעולה לכל המשפחה
קניה מעל 100 ש"ח: אשראי ל-30 יום.
קניה מעל 200 ש"ח: אשראי ל-60 יום.
מבחר תחפושות לפורים של שושי זהר
רח' ויצמן 14 נתניה, טל. 053-35242

גרפיט
שמואל הנציב 13 נתניה
טל. 053-38703
* מכשירי כתיבה ומתנות
* צרכי אמנות וציור במחירים סבירים

בית טבע

תדלוק חדרה מזרח בע"מ

ספורט שלומוביץ
* נעלי גלי * נייק * אדידס * פומה * ריבאק
בגדי ונעלי בלט * ציוד דייג
רח' שער העמק 4 נתניה, טל. 053-22436

תיכון חדש נתניה
הרצל 18, נתניה, טל. 053-617178
כל המקצועות למועד קיץ תשמ"ז
פתיחת קורס הנהלת חשבונות - 23.3.87

מכשירי כתיבה, ציוד לגרפיקה.
צילום מסמכים במחירי תחרות
ראזה 6 נתניה, טל. 052-24505

מרכז הנייר נתניה
משרד: שד' בנימין 12,
טל: 053-27163
החנויות: שד' בנימין 14
מחסן מרכזי לשיווק
בסיטונאות בלבד
(מ-7.00 עד 13.00) טל. 053-39961
מוצרי נייר, כלים חד פעמיים,
מכשירי כתיבה
פרפומריה וחומרי נקיון
רח' גבע 20 - חניה בשפע!

חשמל - מ. ויידמן בע"מ
שמואל הנציב 13 - נתניה
טל. 053-35301

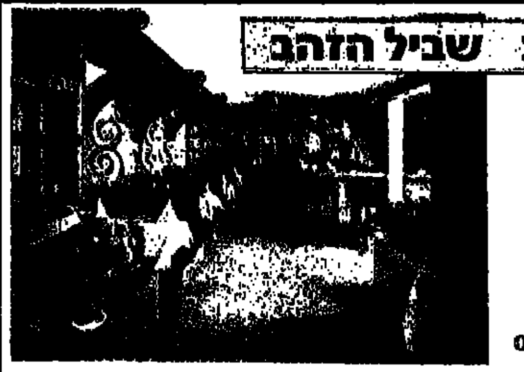

מועדון צרכנים לקוראי מעריב. יצחק שדה 34, ת"א, טל. 337129/5

בולים

אליעזר בן

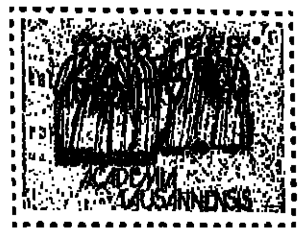

בולים חדשים בשווייץ

בחודש מרץ יופיעו בשווייץ ארבעה בולים חדשים בנושאים הבאים:

• 450 שנה לאוניברסיטת לוזן (50 רפן) שראשיתה עם פתיחת הפקולטה התיאולוגית ב-1537. הבול מציג את סמלי 7 הפקולטות.

• 150 שנה לאגודת האינג'ינרים והארכיטקטים (80 רפן) המונה היום 9,000 חברים. הבול מציג אדם ומוחו.

• הרכבת והמטוס מופיעים על בול של 90 רפן, לציון הקשר בין הרכבת לשדה התעופה בז'נבה, שיתחיל לפעול ב-1 ביוני ש.ז.

• 2000 שנה למקורות מי-הטרמו בביידן (1.10 פרנק). המים, הנחשבים כבעלי סגולות-ריפוי, מושכים לעיר תיירים ומתרפאים רבים. מי טרמו מצויים כנראה עוד מימי הרומאים, והבול מראה סמל של המקורות.

• בול של 35 סנט הוקדש למלאות 50 שנה לקום „משרדי האוטובוסים" בשווייץ (שהפכו את האוטובוס לדואר-נייד ברחבי המדינה).

חדשות בולאיות מליכטנשטיין

חמישה בולים, שיונפקו במרץ בנסיכות ליכטנשטיין, מציגים בצבעים מרהיבים „ארכיטקטורה מודרנית" בעיצוב בית ספר וכנסיה; 500 שנה למותו של אחד הפאטרונים של הנסיכות ניקולאוס פון פליי; ארמון הנסיכות וחצר של בית עתיק. הבולים יודפסו בשווייץ.

שחמט

שאול הון

חידוש של ספסקי

תחרות רג'יו אמיליה עמדה הפעם על רמה גבוהה (דירוג 14). כל המשתתפים היו רבי אמנים וממוצע מד הכושר היה 2579. היזם, ד"ר אנריקו פאולי, החל בכך ב-1950 והפך את התחרויות למוסד קבוע ויוקרתי.

הנה אחד המשחקים המעניינים מתחרות זו, עם חידוש של ספסקי במסע השמיני נגד יריבו החריף.

ון-דר-ויל / ספסקי

1. ה4 ה5, 2. פ"ו3 פ"ג6, 3. ר"ג4 פ"ו6, 4. פ"ו5 (אופטימיות להפעיל נוסח זה נגד אלוף העולם לשעבר) ד5, 5. הxד פ"אx5, 6. ר"ב5+ ג6, 7. רxג בxג, 8. מה"ו3 ח6! (חידוש, במקום מה"ג7 או אפילו צ"ב8), 9. פ"ה4 פ"ד5, 10. פב"ג3 (על ר"ד3 בא פ"ב4) גxר, 10. פxפ ר"ב7 (ואסור מהxפ? בגלל פ"ו6+ וזוכה. עתה לשחור זוג רצים פעילים ועמדה עדיפה תמורת הרגלי שהקריב), 12. פ"ה3 מה"ד7, 13. 0-0 פxג6, 14. ד3 0-0-0, 15. ג3 ה6 (ולא מה"ד3? בגלל צ"ד1), 16. א4 כ4, 17. פ"ו6 מה"ה6 (ניאים צ"ד3), 18. פ"ד5 ו5, 19. ג4 פ"ד4, 20. מה"ח3 ו5, 21. צ"ה1 צ"ו8, 22. מה"ח5 ו4, 23. פ"ו1 (מסתכן) פ"ג2, 24. ר"ו4 פxא1, 25. צxה5 מה"ו6, 26. צ"ה7! ומאיים צ"ג7+ ותיקו. אסור רxצ? בגלל פxר+ עם פxה) צ"ד7, 27. צ"ה8+ צ"ד8, 28. צ"ה7 צxפ, 29. צ"ג7+ מ"דא, 30. מה"ח4+ מ"ה8, 31. גxצ צ"ו7, 32. פ"ה3 פ"ב3, 33. ח3 פ"ד4, 34. מ"ו1 צxצ, 35. רxצ ר"ה7, 36. מה"ז3 ו4, 37. מה"ז4 מה"ד3+, 38. מ"ו1 הפ לבן נכנע.

★ לונדון: קספרוב גבר על שורט 2:4 בתחרות המשחק המהיר ביניהם (3+, 1-, 2=).

★ לינארס: החל הדוקרב קרפוב-סוקולוב ולאחר המשחק השלישי הוביל קרפוב 1:2.

★ רייקיאויק: לאחר 8 סיבובים הוביל שורט 6.5 ואחריו טימן 5.5, קורצ'נוי וטל 5, פולוגייבסקי ופורטיש 4.5, ארנאסון 3.5, ליובוייביץ', אולפסון, יוהנסון ואגדסטיין 3, פטורסון 1.5.

★ גבעתיים: באליפות ארצית לנכים (26 איש), שנערכה במועדון איל"ן לזכר אייל ינאי, ניצח יהודה שלאם, 7 מ-7. בדרגה ב' ניצח ר. תלמור, 12.5 מ-14. השתתפו 8 בעלי שיתוק מוחין במחזור כפול. שיתוף בתחרות למרות מגבלתם הוא מבצע ראוי לציון כל ברוך.

★ נצחון מהיר נחל סאקס על יריבו בתחרות גרמניה.

סוסוביין / סאקס

1. ה4 ג5, 2. פ"ו3 ד6, 3. ד4 גxד, 4. פxד4 פ"ו6, 5. פ"ג3 ז6, 6. ר"ה2 ר"ז7, 7. 0-0 0-0, 8. ר"ה3 פ"ג6, 9. מה"ד2 פ"ז4, 10. רxפ רxר, 11. פ4 פxפ, 12. רxפ ה5, 13. ר"ה3 הxו, 14. צ"ו4 ר"ה6, 15. צ"ו2 צא"ג8, 16. א4 צ"ג4, 17. א5 צ"ב4, 18. ר"א7 צxב2, 19. ר"ב6 מה"ג8, 20. פ"ד5? רxפ, 21. מה"ר צ"ר לבן נכנע.

סיום כוסי 77

ברודבאי הקריב קרפוב (לבן) כלי. ריבל

ציפה עתה למסע צ"ח1 כדי לענות צxד6 ולהחזיר את הכלי. אולם קרפוב הפתיעו וניצח מיד. איך?

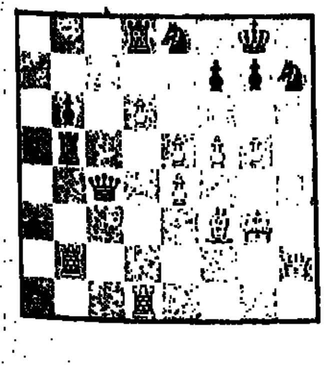

ברידג'

אדריאן שוורץ

הפטנט של האלופים

בתחרות הזוגות בפסטיוואל הבינלאומי של ישראל אירע מקרה יוצא דופן ביותר: באותה חלוקה השתמשו שני אלופים, פעם בצפון - דרום ופעם במזרח - מערב, בפטנט כמעט זהה: עקיפה מוצלחת על עשירית. המבצע בצפון - דרום היה האלוף השוודי פיאו סנדלין (והוא גם מאמן נבחרת ישראל) ובמזרח - מערב אלופת העולם האמריקנית גודי ראדין.

	צפון ♠A 9 5 3 ♥2 ♦K Q 10 7 4 ♣K Q 4	
מערב ♠K Q 6 ♥J 9 8 6 3 ♦J 8 ♣J 9 8		**מזרח** ♠10 2 ♥A K Q 7 4 ♦9 6 ♣A 7 5 2
	דרום ♠J 8 7 4 ♥10 5 ♦A 5 3 2 ♣10 6 3	

כולם בראשונה, מחלק דרום.

דרום	מערב	צפון	מזרח
פאס	פאס	1 דיאמונד	1 הארט
1 ספייד	פאס	4 ספייד	פאס
פאס	1 ספייד		

ההכרזה אופטימית מדי, בעיקר מצד דרום. החוזה הסופי זקוק לנסים כדי שהכרוז יצליח לבצעו, שלא לדבר על הצורך בכרוז שהוא שחקן מעולה.

מערב יצא בהארט והכרוז טרף את ההארט השני ברודמם. הוא שיחק ספייד נמוך לשביעית בידו ומערב לקח במלכה והמשיך בהארט. הכרוז השליך קלאב מהדומם וטרף שוב בידו. עתה שיחק את הנסיך מידו והעביר בהצלחה. הוא המשיך בקלאב אל הדומם ומזרח לקח באלוף והמשיך בקלאב רביעי. הכרוז שוב טרף בידו והשליך דיאמונד מן הדומם, עבר לדומם בקלאב ומשך את השליט האחרון באלוף וכך עלה בידיו לבצע את החוזה, שבמשחק כזה אין שום דרך להכשילו.

בשולחן אחר „קנתה" ג'ודי ראדין במזרח חוזה של שלושה הארטים.

דרום יצא באלוף דיאמונד ושיחק דיאמונד שני אל המלכה של צפון, שהמשיך בהארט. הכרוזה, במזרח, הוציאה שני שליטים ושיחקה ספייד אל המלכה. צפון לקח באלוף והמשיך בספייד, שאותו לקח הכרוז במלך ברודמם וטרף ספייד שלישי. עתה שיחקה קלאב אל התשיעית בדומם. צפון לקח במלכה ונאלץ לשחק קלאב. הכרוזה העבירה אל הנסיך וזכתה בשאר הלקיחות. לו חזר צפון בספייד או בדיאמונד היתה הכרוזה טורפת בידה ומשליכה קלאב מהדומם. בסיכומו של דבר לקחה הכרוזה במזרח תשע לקיחות בהארט ואילו האלוף בדרום לקח עשר לקיחות בספייד בשולחן השני.

מועדון יצרני הרהיטים 87

מבצע לחג הפסח!

קנה בחנויות המפעל המומלצות במדור זה וזכה במקום

במצלמה חינם!*

*מעל קניה של 1000 ש"ח ועד גמר המלאי

קלאס ההיט בע"מ

תכנון ועיצוב פנים

תצוגה מרהיבה בחנות המפעל

פתוח במוצ"ש

האורגים 5, א. התעשיה חולון

טל. 5564955, 5564960

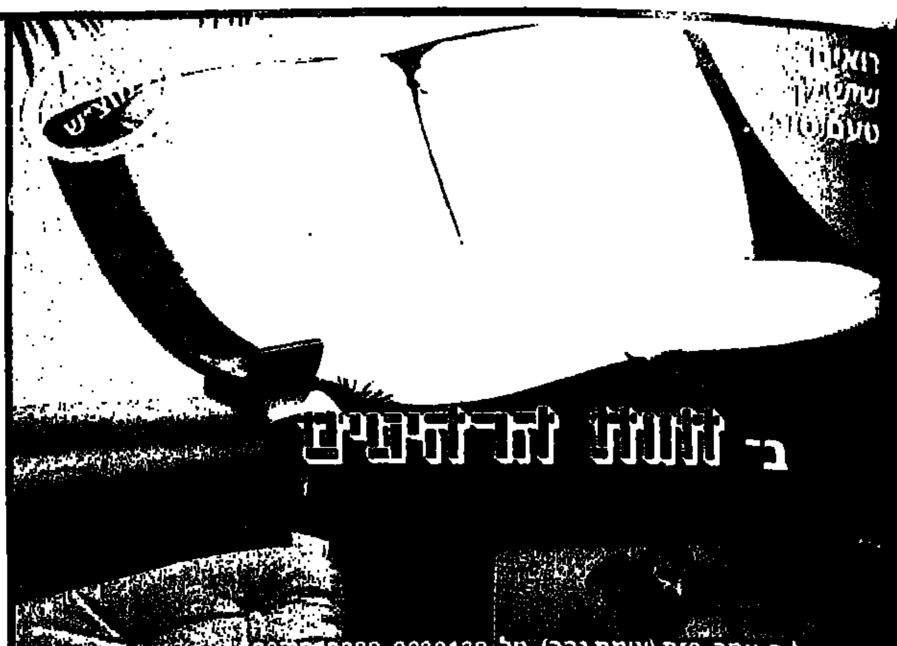

ב- זוות הרהיטים

• רח' אפעל, ק. אריה, פ"ת (צומת נהה), טל. 9230138, 03-770288

• סניף חיפה: צומת הצ'ק פוסט, שד' ההסתדרות, חיפה, טל. 04-842584

• סניף ב"ש: רח' הרצל 58, באר שבע, טל. 88

מס' 1 בכורסאות טלויזיה בארץ

פיטרי

המפעל:

רח' הסדנא 21

חולון - טל. 03-803701

אולם תצוגה:

נחלת בנימין 132, טל. 827230

ZIV זיו

רח' בן יהודה 140 תל אביב

רח' סוקולוב 89 רמת השרון

ALFA SALOTTI

ישירות מהיבואן

מציגה מערכות ישיבה יוקרתיות בריפוד בד ועור פאר היצירה האיטלקית.

מבצע הכרות: החל מ- 3900 ש"ח

הרצליה: רהיטי שרון, רח' משכית 3, טל. 052-550592

חיפה: "און ליין", רח' בן יוסף שלמה 7, צומת הצ'ק פוסט,

הגר

ריהוט עם נשמה

בת הגר בעמ. 1984

חנות המפעל: פתח תקוה המפלסים 10, קרית אריה.

בן טל - אוירה אחרת

BT בסגנון כפרי-מודרני

אולמות תצוגה ומכירה:

רחובות: הרצל 187 (מול המשטרה) טל. 08-451294

ראשל"צ: ההגנה 36 (ליד גלי) טל. 9614424

פתוח בשבת מ-10.00 עד 22.00

פ"ת: אינטרליין, בית פריזמה, ק. אריה, טל. 03-9233404

חיפה: עדי אורנים, שד' ההסתדרות 71, מפרץ חיפה טל. 04-725162

נתניה: דיור אינטריוס, א. תעשיה חדש, טל. 053-37428

ב"ש: רהיטי סטייל, פסג' רסקו, טל: 057-77849

אשקלון: רהיטי האחים עטיה, רח' דוד רמז 1228/7, טל. 051-25884

ירושלים: לובי, א. תעשיה תלפיות, טל. 02-712940

מושלם.

הבית שלך עם הרהיטים שלנו

רהיטי טומי את הרשקוביץ

מפעל וחנות מפעל: רח' בר כוכבא 8, ב"ב, טל. 786756

חנות נוספת בבנין איילון, ר"ג טל. 785067

מרפדית עצמון

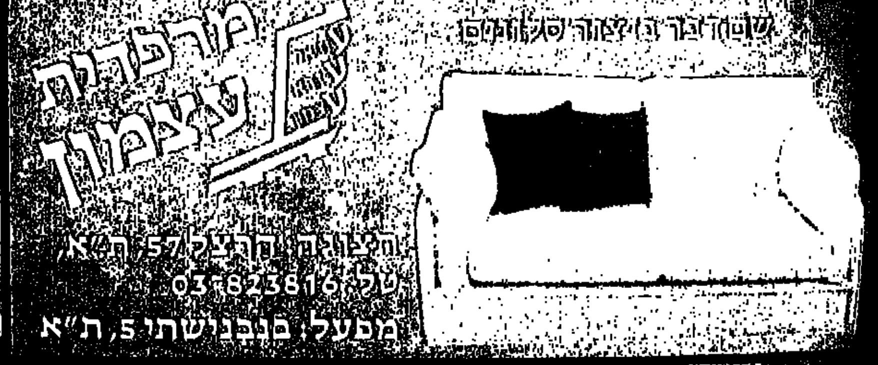

תצוגה: הרצל 57, ת"א

טל. 03-823816

מפעל: בנבנישתי 5, ת"א

רחוב התחיה 14, יפו טל. 812690

...פשוט רביד!

מחלקה מיוחדת לחידוש ריפוד

מפעל ותצוגה: רח' התחיה 14 - יפו טל. 810823, 824615